

கழக வெளியீடு-சூஉ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குறள்

திருவள்ளுவர்

:: அருளியது ::

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தரூந்த அற்புதப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி :: & சென்னை
விபவ சித்திரை

[2nd Edition

Published by

The South India Saiva Siddhanta Works
Publishing Society, Tinnerelley, Limited,
Tinnerelley & Madras.

April 1928

Printed by

O. Munsiswamy Mudaliar & Sons, Madras.

பொருளடக்கம்

ஆசிரியரது திருவுருவப்படம்	
ஆசிரிய வணக்கம்	௭
தூற்பொருமை	அ
திருவள்ளுவர் வரலாறு	க
திருவள்ளுவரின் வேறு பெயர்கள்	கக
திருக்குறளின் வேறு பெயர்கள்	”

அதிகார வகராதி

அறத்துப்பால்

க. பாயிரம்

உ. இல்லறவியல்

உ. தறவறவியல்

ச. ஊழ்

பொருட்பால்

க. அரசியல்

உ. அங்கவியல்

உ. ஒழிபியல்

காமத்துப்பால்

க. களவியல்

உ. கற்பியல்

௭

௭௩

௭

”

௭

௭௭

௭௮

௭௯

”

௮௪

௮௭

௮௯

பொருளடக்கம்

திருவள்ளுவமாலே	கக௭
பாட்டு முதற்குறிப் பாகராத்	
திருக்குறள்	கக௭
திருவள்ளுவமாலே	க௭௭

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆசிரிய வணக்கம்

திருமுடி பிசையார் மயிர்முடி யழகுக்
 தீர்க்கபுண் டி வுத யழகுந்
 திரண்மணி புயங்கை வருஞ்செவி யழகுந்
 திகழ்நெடுந் தாடியி னழகும்
 அருமுடி செபமா விகைசின்முத் திரைசே
 ரபயகேர் வலக்கையி னழகு
 மமிழ்துறந் தமிழ்மா மறைமுறை வரத
 மமைதரு விடக்கையி னழகுந்
 கருமுடி யோகப் பட்டையி னழகுந்
 கடிக்கொள்கீட் கோவண யழகுந்
 கழல்களிற் திகிரி வளைவரை யழகுந்
 கமலநல் லாதனத் தழகுந்
 தருமுடி முகிறேய் மயிலையி னிடைமா
 தவர்களுக்கண் டிறைஞ்சவீற் திருக்குந்

தழைபுகழ்த் திருவன் ஞவரெனு நாம
சற்குரு சரணமே சரணம்.

நூற் பெருமை

வன்ருவாசெய் திருக்குறளை
மறுவறநன குணாங்கோகன
உன்ருவரோ மநுயாதி
யொருகுலத்துக கொருகீதி.
மனேன்மணீயம்

—

உ

நிருசசிற்றம்பலம்

—

திருவள்ளுவர் வரலாறு

தெய்வப்புலமைத திருவள்ளுவநாயனர் இரண்
டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் ஈடைச்சங்க காலத்து
உலகஞ் செய்க உயா தவப்பயனய்த் திருமயிலையில்
ஆதிக்கும் பகவணுகும் பிறந்து, ஓர் சைவவேளாள

மரபில் வளர்த்து, கல்வி யறிவொழுக்கங்களிற் றலை
பின்று, மாரக்கசகாயன் என்னும் சைவவேளாள

ரது அருமைத திருமகள் வாசகியம்மையை
மணந்து, நெய்தற்றொழிலே எத்தொழிலையும் விடக்
குற்றமற்ற தொழிலெனக் கொண்டு, கற்புக்கரசி
யாகிய அவ்வம்மையாருடன் தமது இவ்வாழ்க்கை
யினைச் சிறக்க ஈடத்தினா என்ப

இவா, உடயள் உயிர் உலகம் என்னும் மும்
 பொருள் இலக்கணயகனையும் முற்றக்கற்று முழுது
 ணர்க்க முனிவராகலின், பண்டைத் கண்டயிழ்
 மொழி வமகிற் கேற்பக 'நிருகுறள்' என்னும்
 ஒப்புயர்வற்ற தூலை, அரும் பொருள் இன்பமென
 வகுத்து, குடும்பாவானியதறி உலகுய் அருளினர்
 இந்நூலை மதுரை சிமிழச சங்கத்தில் அரங்கேற்ற
 கையில், சுவகப்பலகை என்னய தூல்களைப் புறத்தே
 தள்ளிவிட்டு இஃதொன்றையே ஏற்றுது திகழ்ந்த
 தாம். ஆகவே, இது தனக்கொப்பாய தூல்வேறென்
 றின்றிக், தனிவளம் சீரமழிய பெருதூல் என்பது
 வெள்ளிடை மலைபோற் தெள்ளியகாகும மேலும்,

*
 மருவாறையா யரவாறு

பண்டுதெட்டு இவ்வாறும் உலகவழகக் கின்று
 கிலவும் அம்பு புகழ்மரிய சொய்யு பாயியின்
 முதற்கண்; பம்பெற்றது தக்புறா அயாகருதி
 பயக்கும பெருநாயாப் போற்றப் பெறுவதாய்;
 ஓதற்கெளி, ரய் சொரைக்கும் செல்கும் இன்பம்
 பயப்பதாய் எசமயத்தினாகும் எகாலத்திற்கும்
 எந்நாட்டினர்க்கும் பொதுவாய்; எல்லாச சமயத்தி
 னாக்கும் பொதுவாகிய சொந்தருடாகளினாலே
 கடயுளைச சட்டினும் ஊக மாராய்வாராகு அது
 சைவசமயப் பொதுத்தனமையை வினசருவதாய்;
 இதற்குப் பன்னெழுத தூல்களெல்லாம் இதன்
 மொழிப்பொருளைப் பொன்றோபோற் போற்றும்
 பெருமை வாய்ந்தாய். மேலே காட்டில் வழங்குகரும்
 ஆங்கில முதலிய பன்னிரு மொழிகளிலும், ஆரியம்
 தெலுங்கு முதலிய மொழிகளிலும் மொழிப்பெயர்க்
 கப் பெற்றுள்ளதாய்; கலியெறும் சலியெறும்
 உறுக்கவை பயப்பதாய், பயிலெறும் பயிலெறும்
 பழமைபுடன புதுரை காட்டுவாய்ப்; புறவிருள்
 நீக்கும் உலக ஞாயிழே போலுத டசுரவ அதவிருள்
 நீக்கும் அர்வ பெற்றி, ராய வினவரு, திந்துல்.

இத்தகைய பெருநூலியற்றிய ஆசிரியர், தமது உளமகிழ்வுநீர்தரும் பீனையுடைய தயக்கமுடன் உயிரிப்பச், சிலகாலியிருந்து, பல அருள்நிச்சயங்களை செய்து, எல்லாருடைய முடிவியும் தமது மாணவர்களை அன்புடன் வாயுத்தல், உலகத்தில் வளம் அழியாப் புகழ் பட்டியிருவைகாட்பனை (அனுஷ) காளில் எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவடிபு வெய்தின சென்ற கூறப

திருவள்ளுவர் திருமுடி வாயு

0

திருவள்ளுவரின் வேறு பெயர்கள்

க. நாயனார்	இ. கான்முகனார்
உ. தேவர்	ஈ. மாதானுபங்கி
ஊ. முதற்பாவலர்	எ. செக்காப்போதார்
ஈ. தெய்வப்புலவர்	அ. பெருநாவலர்

திருக்குறளின் வேறு பெயர்கள்

க. முப்பாணல்	இ. பொய்யாமொழி
உ. உத்தரவேதம்	ஈ. வாயுறைவாழ்த்து
ஊ. தெய்வநூல்	எ. தாய்முறை
ஈ. திருவள்ளுவர்	அ. பொதுமறை

கக

திருக்குறள்

அதிகார வகராத்ரி

அதிகாரம் பக்கம்

அடக்கமுடைமை	கஉ
அமைச்சு	கச
அரண்	எடு
அருளுடைமை	உடு
அலரறிவுறுத்தல்	ககடு
அவாவயின்வீதும்பல்	கஉஎ
அவாவறுத்தல்	உஎ
அவையஞ்சாமை	எக
அவையறிதல்	எஉ
அழுக்காராமை	கஎ
அறன்வலியுறுத்தல்	ச
அறிவுடைமை	சக
அன்புடைமை	அ
ஆன்வீனையுடைமை	கஉ
இகல்	அக
இடனறிதல்	டு
இடுக்கணழியாமை	கக
இரவச்சம்	எஎ
இரவு	எக
இல்வாழ்க்கை	டு
இறைமட்டி	கக
அதிகாரம்	பக்கம்

இனியவைகடறல்	ய
இன்றொசெய்யாமை	கஉ
ஈதை	உக
உட்பதை	அக
உழவு	எச
உறுப்புநலனழிதல்	கஉச
ஊக்கமுடைமை	கய
ஊடலுவதை	ககக
ஊழ்	கஅ
ஒப்புரவறிதல்	உஉ

ஒழுக்கமுடைமை	கச
ஒற்றைடல்	டுக
கடவுள்வாழ்த்து	க
கண்ணோட்டம்	டுஅ
கண்விதுப்பழிதல்	ககஅ
கயமை	கஅ
கல்லாமை	சக
கல்வி	சய்
கள்ளாமை	உக
கள்ளுண்ணாமை	கக
கனவுகிழையுரைத்தல்	கஉக

கக
நிருக்குறள்

கா தற்சிறப்புரைத்தல்	ககந
காலமறிதல்	சக
குடி செயல்வரை	கந
குடிமை	கக
குறிப்பறிதல் (பொ)	எக
குறிப்பறிதல் (கா)	கய
குறிப்பறிவுறுத்தல்	கஉஅ
குற்றங்கழித்தல்	சச
கூடா நடப்பு	அஉ
கூடா சொல்லுக்கம்	உஅ
கேள்வி	சஉ
கொடுக்கோன்மை	டுக
கொல்லாமை	கக
சான்முண்மை	கக
சிறிநின்றுசேராமை	சக
சுற்றங்கழித்தல்	டுக
சூது	கச
செங்கோன்மை	டுடு
செய்க்கான்றியறிதல்	கக
சொல்வன்மை	கடு
தகையணங்குறுத்தல்க	
தவம்	உஎ

தனிப்படர்மிசூதி கஉய
 தீநட்பு அஉ
 தீவினையச்சம் உக
 துறவு கூடு
 துது கூக

தெரிந்துசெயல்வகை

அள
 தெரிந்துதெளிதல் இக
 தெரிந்துவினையாடல்

இஉ
 கடுவிரிலைமை கூஉ
 கட்பாராய்வு ஆடு
 கட்டி எக
 கலம்புனைந்துவாழ்தல்
 கதஉ.

கல்குறவு காடு
 கன்றியில்செல்வம் காக
 காடு காசு
 காணுடைமை கஉ.
 காணுத்துறவுரைத்தல்
 ககச

கிலையாமை கூச
 கிறையழிதல் கூஉக
 கினைந்தவர்புலம்பல்
 கஉக

கீதார்பெருமை கூ
 கெஞ்சொடுகிளத்தல்
 கூஉடு

கெஞ்சொடுபுலத்தல்
 கூஉய

கைத்திறந்தெரிதல்
 அஅ
 கைகமாட்டு அள
 பசப்புறுபருவரல் ககக

கச

அதிகாரவகராதி

பட (ல)எல் சிசுககல்
 கூகவ
 படை மல்கருக்கு விஅ
 படை காட்டு எக
 பண்புடைமை கா
 பயனிலி (ச)சால்வரை

	உய்
பழைய	அக
பிரிவாந்ருணை	ககக
பிள்ளில்லிழை யாமை	
	கஞ்
புற	உச
புணர்சொடிக் திரல்	ககக
புணர்சசிவிதுமபல்ககக	
புலவி	ககக
புலவிநணுசர்	ககக
புலாண்மயத்தல்	உச
புல்லறிவாண்மை	அஞ்
புறங்குருமை	கக
பெண்வழிச்சேறல்	கக
பெர் பாரைத துணை	
கோடல்	சஞ்
பெர் யாடைப்பிழை	
யாமை	கய்
உபருமை	கக
பேதைமை	அச
பொச்சாசாமை	அச
பொருத்தாமை	
	எக
உபாபு தாகண்டி	
	ககக
உபாபு தாகண்டி	கக
மககி	எ
மடியிம்மை	கக
மருந்து	கஞ்
மன்றலை சேசார	
புறமுல்	எய்
புறமுல்	கக
அம்யுணர் தல்	கக
வரைலின்மகளிர்	கக
வலியறிதல்	சக
வாய்மை	கய்
வாழ்க்கைத் துணைநலம்	
	க
வான்றிறப்பு	க
விருந்தோம்பல்	உ
வினைசெயல்வகை	கக
வினைத்திட்டம்	கக
வினைதனய்மை	கக

வெகுளாமை கூக
 வெஃகாமை கஅ
 வெருவந்தசெய்யாமை
 சூவ

கதி

நிருசந்திறம்பலம்

திருக்குறள்

அறத்துப்பால்

அதிசயம்

பாயிரம்

கி. கடவுள்வாழ்த்து

அகர முறல் வெழுத தெல்லா மாநி
 பகவன் முறந்? யலகு 6
 கறறதரு வாய டய ன்ளக்கரவ வாவறிய
 ன்நுற ட்டா டா ராசின் 2
 மலாபிசை மேகடு ர மாண்ட தேர சரா
 கிவயிசை நீடுவ 3
 வேண்டிதல்வெறு டாமை யிலாண்ட தேர சரார்க்
 கியாண்டு மிரும்பை பி.வ. 4
 இருள்சே ரிருவினையுந் தேர விதைவன்
 பொருள்சோ பு புநிந்நார் மாட்டு 5
 பொறியாயி டுந்நவிசுகான் பொய்? தொழுக
 நெறிக்களறா கீடுவா ட வரா 6
 தனக்குவமை யிவநா தான் ருள்சேர் சாரக னலான்
 மனக்கவல் மாந்ந ரிது 7

அறவாழி யந்நண்ண நஞ்சேர்கதார்க கல்லாத
 பிறவாழி நீர், லரி ய. ௮
 கோளில் பெறியிற குணநலவே பெண் ௮, ௧, ௨ ௯
 றுளை வணங்கா, ௪ ௩௦. ௧
 பிறவிப் பெருமகன் னீர்துயர் நீகதா
 ரிறைவ னடிசேர னார். ௩

பாய்நம் ~~அதி~~ திருக்குறள்

உ. வாங்கிற்பு

வானின் தலகம் வழங்கி யருகலாத்
 றுனயிழை மென்றுணைந் பார்வ. ௧
 துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாடித் துப்பார்க்குத்
 துப்பாய துச மழை. ௨
 வீண்ணின்று பொய்ப்பிள் லிரிநர் நியனுலுத்
 துண்ணின் துடற்றும் பர். ௩
 ஏந் னுழாஅ ருபுஉர் புயவெல் னுர்.
 வாய் வளர்குன்றிக் கால். ௪
 கெடுப்பதுகூக கெட்டராக்குச் சார்வாய்மத் துக்கே
 பெடுப்பது உமெல்வா மழை. ௫
 லீகம்பிற் றுளிவிழி னல்லான்பர் றுய்க்க
 பசம்புற் றலைகாண் பர்து. ௬
 செங்குகட னுர் தன்னீர்மை குள் றர் தடிந் தெழிலி
 தானல்கா தாகி விழன். ௭
 சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
 வறக்குமேல் வானோர்க்கு லீண்யி. ௮
 தானர் தவயிரண்டுந் தவகா லியனுலகம்
 வானம் வழங்கா தெனின். ௯
 நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
 வானின் றமையா தொழுக்கு. ௧௦

3
 அறம் ~~அதி~~ பாய்நம்

நீத்தார்பெருமை

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழும்புத்
 வேண்டும் பனுவற் றுணிவு. 4

அறந்தாள் பெருமை துணைக்கூறின் மவயம்	
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்றம்.	௩
இருமை வகைகெரிந் தீண்டறம் புண்டார்	
பெருமை புறங்கிற் றவகு.	௪
உயனென்னுந் தோட்டியா வேரைந்துக் கூப்பான்	
வரனென்னும் கைப்புக்கோர் வித்து.	௫
ஐந்தவித்தா னாற்ற வகல்விகம்பு னார்மோமா	
னிந்திரனே சாலுய் கர்.	௬
செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்	
செயற்கரிய செய்கலா தார்.	௭
கவையொளி யூரேசை காற்றமென் றைந்தின்	
வகைகெரிவான் கட்டே யுலகு.	௮
கிறைமொழி மாந்தர் பெருமை சிலத்து	
மறைமொழி காட்டி விடும்.	௯
குணமென்னுங் குன்றேறி கின்றார் வெருளி	
கணமேயுய் காத்த வரிது.	௧௦
அந்தனை வென்போ ரறவோர்மற் றெய்வயிர்க்குந்	
செந்தண்மை புண்டொழுந லான்.	௧௧

௧௨

பாய்மம் அதி. ௫ நிருக்குறள்

அறன்வலியுறுத்தல்

சிதம்பரமால் செல்வமு ினு மறத்தினூஉய்	
சாக்க வெண்ணெய் றயிர்க்கு.	௧
அறத்தினூஉய் சாக்கமு ில்லிய யதனை	
மறத்தாறி னுய்க்கிவிலை கோந்.	௨
ஒய்தூந் வலையா வாதலினை யோவாதே	
செய்னும்வட யெல்லாந் செயல்.	௩
மனநுதுக்கான் மனல்லா னை வளைத்தந்	
னாகுலகீத பித.	௪
அழுக்கா றவாவெருளி யின்னஞ்சொன் னாற்கு	
மிழுக்கா வியன்ற தறம்.	௫
அன்றறிவா மென்றோ தறஞ்செய்க மற்றது	
பொன் றங்காற் பெண்ணுத் துணை.	௬
அறந்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை	
பொறுத்தானே றீர்த்தா னிடை.	௭

வீழாரான் படர அமை நன்றுற்றி னஓடுதொருவன்
வாழ்நான் வழியடைக்குள் சல், அ
அறத்தான் வருவந்த யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில், க
செயற்பால தோரு மறவே யொருவற்
சூழ்ப்பால் தோரும் பழி, ட

ச

அறம் அறி, க இல்லறநியல்

இல்வாழ்க்கை

இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர் கட்டு-
கல்லாற்றி னிப்பா குணை, க
துறந்தார்க்குத் துவயா தவர்க்கு பிறந் தார்க்கு
யில்வாழ்வா னென்பான் றுணை, ௨
தென்புலத்தார் தெய்வம் விருங்கொக்க யுகிள்துக்
கைம்புலத்தா ளோம்ப றுகி, ௩
பழியுத்திப் பார்க்கு ணுடைத்தாயின் வுழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெண்ணென்று மில், ௪
அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது, ௫
அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போலும் பெறுவ தெய்வம், ௬
இயல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு னென்பான் துணை, ௭
ஆற்றி னெழுக்கி யறகரிமுக்கை னில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னென்மை யுடைத்து, ௮
அறனைனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஓதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று, ௯
வையத்துள் வாழ்வாய்கு வாழ்பவன் வானுறைபுக்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும், ௧௦

இ

இல்லறநியல் அறி, க நருக்குறள்

வாழ்க்கைத்துணை நலம்

மனைத்தகர மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்

வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. க
 மனைமாட்டியில்லாநக ணில்லாயின் வாழ்க்கை ச
 யெனைமற ிந்த தாயினு மில் உ
 இல்லவெ ணில்லவன் மாண்பாளு லுள்ளதெ உ
 ணில்லவண் மாணக் கடை. உ
 பெண்பெய்த் பெருந்தக யாவுள கற்பென்னுக் ச
 திண்மையுண் டாகப் பெறின். ச
 தெய்வந தொழாஅள் கொழுநந் ரெழுதெழுவாள் இ
 பெய்பெனப் பெய்யு மழை. இ
 தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற க
 சொற்காத்துத் சொல்லிவாள் பெண். க
 சிறைகாக்குங் காப்பெவண் செய்யு மகளிர் எ
 கறைகாக்குங் காப்பே தலை. எ
 பெற்றூற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப் அ
 புத்தேவரீர் வாழு முலகு. அ
 புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன் க
 னேறுபோற் பீடு கடை. க
 மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத உ
 னன்கல கன்மக்கட் பேறு. உ
 அறம் அதி. ஏ இடல்வலியல்

மக்கட்பேறு

பெறுமவந்துள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த க
 மக்கட்பே நல்ல பிற. க
 எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப் உ
 பண்புடை மக்கட் பெறின். உ
 தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு க.
 டந்தம் வினையான் வரும். க.
 அமிற்சினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள் ச
 சிறகை யளாலிய உழ். ச
 மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர் இ
 சொற்கேட்ட வின்பஞ் செவிக்கு. இ
 குழலினிசி யாழினி தென்பதம் மக்கண் ச
 மழுலைச்சொற் கேளா தவர். ச
 தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து எ
 முந்சி யிருப்பச் செயல். எ
 தம்பிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாசிலத்து

மன்னுயிர்க் கெல்லா யினிது. அ
 ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குக் தன்மகனைச் ச
 சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். க
 மகன்றத்தைக் காற்று ழுதவி யிவன்றத்தை
 யென்றோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல். வ
 ஓ

இல்லறாயிற் அநி. அ திருக்கு
 அன்புடைமை.

அன்புநீடு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
 புண்கனீர் புச திருர்.
 அன்பிலா ப்றல்லாந் தமக்குரிய சன்புடையா
 ற்றன்பு ழுதியர் பிறர்க்கு.
 அன்போ மயைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்
 கென்போ ழுயைந் தொடர்பு. அ
 அன்பு மார்பு முடைமை யதுய்யு
 ஈன்புபல் ழு நாடாச் சிறப்பு. க
 அன்புந் தமர்க்கு வழக்கென்ப வையகந்
 சின்புந்ரு மொய்துள் சிறப்பு. க
 அறந்நிற்றே யன்புசார் பென்ப வறியார்
 மறந்நிற்றே மலிசே துணை. க
 என்பி லுணை வெயல்போலக் காயுமே.
 யன்பி லுணை யறம். வ
 அன்பகத் தில்லா யுயிர்வாற்க்கை வன்பாற்க்கன்
 வற்றன் மரக்களிர்ந்த தற்று. அ
 புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
 யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. க
 அன்பின் வழிய துயிர்கிலை யலிதிவார்க்
 கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. வ

அநி. க ழுடைய றவிரால்
 அறம் அநி. க ழுடைய றவிரால்
 விருந்தோட்பல்

விருந்தோட்பல் யில்வாழுவ வுடையார் விருந் தோட்பல்
 வேனாண்மை செய்துந் தொருட்டு. .
 விருந்து புறந் தோட்பல் ழுடைய றவிரால்
 மருந் தொளி ழும் வேண்டற்பாற் தற்று. வ

வருந் தோது வையுளு மோம்புகா ன் வாபுடைய
 பருவந் து பாதுபடுத்த லின் து
 அகனமர்ந்து செய்பா னுறையு முகனமர்ந் து
 சல்விரூக் கோம்புவா னில்,
 விந்து மிட ல்வேண்டி (1)21 ல்லோ விருந் கோம்பி
 விசுவின் யிசைவான் புயி,
 செல்விரூத் தோம்பி வருவிரூத் து பாத்திரந்ப்பா
 னல்விரூத்து வானி தவராகு,
 இளைத்துணை டிதன்பலதான் நிவலை விருந் தின்
 துணைத்துணை வேள்விப் பயன்,
 பரிந்தோமபிப் பற்றந்தே வுண்பர் விருந்தோம்பி
 வேள்வி நிலைப்படா னா,
 உடைமையு வன்மை விருந்தோம்ப னோம்பா
 மடமை மடவார்க ணுண்டு,
 மோப்பக் குழையு மனிசச முகத்திரிந்து
 கோக்கக் குழையும் விருந்து,

க

ஓ லவயியல் அகி. ய திருக்குறள்

இனியவைகூறல்

இன்சொலா லீத மனைஇப் படிநிலவாஞ்
 சொன்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்,
 அகனமர்ந் தீதல் னன்றே முகனமர்ந்
 தின்சொல னாகப் பெறின்,
 முகத்தா னமர்ந்தினிது கோக்கி யகத்தாளு
 யின்சொ லினதே யறம்,
 துன்புறுஉத் துவ்வாறையி ல்லாகும் யார்மாட்டு
 யின்புறுஉ யின்சொ லவர்க்கு,
 பணிவுடைய னின்சொல னாக லொருவந்
 கணியல்ல மற்றுப் பிற,
 அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
 காடி யினிய சொலின்,
 நயனீன்று கன்றி பயக்கும் பயனீன்று
 பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல்,
 சிறுமையு னீங்கிய வின்சொன் றுமையு

இல்லறவியல் அதி. ௧௪ திருக்குறள்

ஒழுக்கமுடைமை

ஒழுக்கம் வீழ்ப்பந் தரலா ளெழுக்க
முயினு மோம்பப் பங். ௧

பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கத் தெரிந்தோம்பி
தேரினு மஃதே துணை. ௨

ஒழுக்க முடைமை முடிமை யீழு : ௩

மிழிந்த பிறப்பாய் விடும். ௪

மறப்பினு மோத்துக் கொள்ளாரும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கொடும். ௫

அழுக்கா றடையான் ளுக்கம்போன் றில்ல
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு. ௬

ஒழுக்கத்தி னெல்கா ருவோ ரிழுக்கத்தி
னையும் படுபாக் கறிந்தா. ௭

ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி. ௮

கன்றிக்கு வித்தாகு கல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடிம்பை தரும். ௯

ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொல்ல. ௧௦

உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றங்
கல்லா ரறிவிலா தார். ௧௧

அறம் அதி. ௧௫ இல்லறவியல்

பிறனில்விழையாமை

பிறன்வபாருளாட் பெட்டொழுகும் செயலமை ஞால
குறம்பொருள் கண்டார்க ணில்,
அறன்சுடை தின்றரு னெல்லாம் பிறன்கடை
தின்றாறிற் பேசையா ரில்,
வீளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற்
தீமை புரிந்தொழுகு வார்,
எனைத்துணைய ராயினு மென்றார் துணைத்துணையர்
தேரான் பிறனில் புகல்,
எளிதென வில்லிறப்பா னெய்துமெஞ் ஞான்றும்
வினியா து திற்கும் பழி.

பகைபாவ மச்சம் பழியென காங்கு
 மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்,
 அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலா
 பெண்மை நயவா தவன்,
 பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
 கறனென்றே யான்ற வொழுக்கு,
 கலங்குரியார் யாரெனி னுமகீர் வைப்பிற்
 பிறற்குரியா டோடோயா தார்,
 அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
 பெண்மை நயவாமை நன்று,

கரு

இல்லறவியல் அதி. ௧௬ சீருக்குறள்

பொறையுடையை

அகழ்வாரை தாங்கு நிலாபோலத் தன்னை
 மிகழ்வார்ப் பொறுத்த நனை. 1
 பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
 மறத்த லதனினு நன்று. 2
 இன்மையு ளின்மை லிருந்தொரால் வன்மையுள்
 வன்மை மடவார்ப் பொறை. 3
 ஶிறையுடைமை நீங்காமை ஶீயுறுத ஶீயுறுத. 4
 போற்றி யொழுக்கப் படும். 5
 ஒறுத்தாரை யென்றாக வையாரே வைப்பர்
 பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொறித்த. 6
 ஒறுத்தார்க் கொருகாணையின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
 பொன்றுக் துணையும் புகழ். 7
 திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு கோகொர்
 தறனல்ல செய்யாமை நன்று. 8
 மிருதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தர்
 தருதியான் வென்று விடல். 9
 துறந்தாரிற் றாய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
 யின்னாச்சொ னேற்கிற் பவர். 10
 உண்ணாது கோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
 மின்னாச்சொ னேற்பாரிற் பின். 11

கரு

அறம் அதி ௧௬ இல்லறவியல்

அழக்திருமை

அழக்தாறுத் வகாள்சு வொருவன்றன் செஞ்சத்
 அழக்தா நிலாந வியல்பு க
 அழகுப்பேற்றி னனெதொப்ப தில்லையார் மூட்டு
 மழுக்காற்றி னண்ணை பெறின். உ
 அழகுக்கட் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம்
 மேலுற அழகுக்கறுப் பான் உ
 அழக்தாற்றி னவ்வவை செயமா ரிழுக்காற்றி
 னெனநம் படுபாக் கறித்து. ச
 அழக்தா றுடையார்க் கதுசாறு மொண்ணர்
 வழுக்கியுப் கேட்கன் பது. இ
 வகாடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முழிப்பதுஉ
 முண்பதுஉ மின்றிக் கெடும். க
 அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
 டவ்வையைக் காட்டி விடும். எ
 அழக்தா தெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
 தீயுழி யுய்த்து விடும். அ
 அவ்விய செஞ்சத்தா னாக்முஞ் செவ்வியான்
 கேடு னினைக்கப் படும். க
 அழக்தற் றகன்றரு மில்லையி தில்லார்
 பெருக்கத்திற் தீர்த்தாரு மில். ய

கஎ

இல்லறவியல் அதி. ௧௮ திருக்குறள்

வெண்காமை

கடுவின்றி கன்பொருள் வெண்கிற் குடிபொன்றிக்
 குற்றமு மாங்கே தரும். க
 படுபயன் வெண்கிப் பழிப்படுவ செய்யார்
 கடுவன்மை காணு பவர். உ
 சிற்றின்பம் வெண்கி யறனல்ல செய்யாரே
 மற்றின்பம் வேண்டு பவர். ஈ
 இலமென்று வெண்குதல் செய்யார் புலர்வென்ற
 புன்மையில் காட்சி யவர். ச
 அணிகி யகன்ற வறிவென்றார் யார்மாட்டும்
 வெண்கி வெறிய செயின். இ
 அருள்வெண்கி யாற்றின்க ணின்குள் பொருள்வெண்கிப்
 பொல்லாத சூழக் கெடும். க
 வேண்டற்க வெண்கியா மாக்கம் விளைவயின்

மாண்டலம் கரிதாம் பயன் ௭
 அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை ௮
 வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். ௮
 அறநறித்து வெஃகா வநிலுடையார்ச் சேருந் ௯
 திறநறித் தாங்கே திரு. ௯
 இறலீனு மெண்ணுது வெஃகின் வீறலீனும் ௧௦
 வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு. ௧௦

க௮

அறம் அநி ௧௧ இல்லறவியல்

புறங்கூறலா

அறங்கூற னல்ல ில்லு மமாருவன் ௭
 புறங்கூற னென்ற வினிது. ௭
 அறநழீநு யல்லவை ய்சயதலீற றித்த ௮
 புறநழீஇப் பொய்த்து கரை. ௮
 புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாடி தல்த் சாத ௯
 வறங்கூற னை சக் ௪ருய். ௯
 கண்ணின் ம கண்ணறச் செ ல்லனுஞ் சொல்லத் ௧௦
 முன்னின்று பின்னோக்காச சொல். ௧௦
 அறஞ்சொல்லு மஞ்சுததா னன்மை புறஞ்சொல்லும் ௧௧
 புன்மையாற் காணப் படும். ௧௧
 பிறன்பழி கூறுவான் தனபழி புன்ளுக ௧௨
 திறன்ஹெரித்து கூறப் படும். ௧௨
 பச்ச்சொல்லுக கேளிர்ப் பிரிப்பா நகச்சொல்லல் ௧௩
 கட்டாடதேற்றா தவா. ௧௩
 தன்னியாச குற்றமுந் கூற்ற மரப்பின ௧௪
 ரென்னைவொ லேதிலார மாட்டி. ௧௪
 அறனோகி யாற்றறுகொல் வையம் புறனோக்கிப் ௧௫
 புன்சொ லுரைப்பான் பொறை. ௧௫
 ஏதிலார் குற்றம்போற நககுற்றங் காண்கிற்பிற் ௧௬
 தீ துண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. ௧௬
 இல்லறவியல் அநி. ௨௧ திருக்குறள்

பயனிலசொல்லாமை

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா ௭
 எனல்லாரு மெள்ளப் படும். ௭
 பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில் ௮

கட்டாரகட்ட செய்தலிற் தீது. ௨
 கயனில நென்பது சொல்லும் பயனில
 பாரித் துரைக்கு முரை. ௩
 கயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்
 பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து. ௪
 சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
 கீர்மை யுடையார் சொலின். ௫
 பயனில்சொற் பாராட்டு வாணை மகனெனல்
 மக்கட் பதடி யெனல். ௬
 கயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
 பயனில சொல்லாமை நன்று. ௭
 அரும்பய னாயு மறிவினார் சொல்லார்
 பெரும்பய னில்லாத சொல். ௮
 பொருட்கீர்த்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருட்கீர்த்த
 மாசறு காட்சி யவர். ௯
 சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
 சொல்லிற் பயனில்லாச் சொல். ௧௦

உய்

உறம் அதி. ௨௧ இல்லறவியல்

தீவினையச்சம்

தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சவர்
 தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு. ௧
 தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
 தீயினு மஞ்சப் பதும். ௨
 அறிவினு னெல்லாக் தலையென்ப சீய
 செறவார்க்குஞ் செய்யா விடல். ௩
 மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
 னறங்குழுஞ் சூழ்த்தவன் கேடு. ௪
 இவனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
 னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து. ௫
 தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க கோய்ப்பால
 தன்னை யடல்வேண்டா தான். ௬
 எனைப்பகை யுற்றூரு ருய்வார் வினைப்பகை
 வியாது பின்சென் றதும். ௭
 தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை
 வியா தடியுறைந் தற்று. ௮
 தன்னைத்தான் காதல னாயி நெனைத்தொன்றுந். ௯

துன்னற்க திவினைப் பால், க
 அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
 தீவினை செய்யா னெனின், ட
 உக
 இல்லறவியல் அ.தி. ௨௨ திருக்குறள்

ஒப்புடாவிநிதல்

வசம்மாய் உட்காடா கடப்பாடு மாரிமாட்
 டென் னொற்று மகாவல்லோ ளவரு, க
 தானாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தககார்க்கு
 வேட்கை உடைய தந்த பொருட்டு, ட
 புத்தே மரும உது டண்டும் பெறலரிதே
 யொப்புரவி னெல்லே, உ
 ஒத்த தறிகா னுயர் வாழ்வான் மற்றையான
 செத நரஞன் னைக்கப் படும், ட
 ஊருணை மீங்காத தந்தே யுலகவாம்
 பேரறி வானன் றிரு, ட
 பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்ல
 கயனுடை யாள் சட்ட படின், க
 மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்லப்
 பெருந்தகை யாள் சட்ட படின் ன
 இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்சார
 கடனறி காட்சி யவர், அ
 கயனுடையா ன்க்கூர்ந்தா னாதல் செயுநர்
 செய்யா தமைகலா யாறு, க
 ஒப்புரவி னெல்லருந் கேடெனி னஹ்தொருவன்
 விந்துக்கோட் டக்க துடைத்து, ட

உ.உ

அறம் அ.தி. ௨௩ இல்லறவியல்

நிகை

அறியார்க்கொன் றீவதே றீகைமற் பெறல்லாங்
 ருறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து, க
 கல்லா தெனினுங் கொளநீது மெலுவக
 பில்லெனினு மீதலே கன்று, ட
 இவ்வென் னு மெவய முரையாமை பிச்சல்
 குலனுடையான் கண்ணே யுள், க

இன்னொரு திரக்கப் பதி : விரா 4 + 6
 ரினமுகந காணு மலயு. ௪
 ஆற்றுவா ராற்றல் பச்யாறந ஸப்பசைப ௫
 மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.
 அற்ற ரழிபளி தீர்த்த ஸஹொருவன்
 பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. ௬
 பாத்தான் மீடு யவனைப் பசியென்னுந்
 தீப்பினி டீண்ட லரிது. ௭
 உத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ ளுமுடைமை
 வைத்திழக்கும் வன்க ணவர். ௮
 இரத்தவி னின்னாது மன்ற சிரப்பிய
 தாமே தய்ய ருணல். ௯
 சாதவி னின்னாது தில்லை யினி கதாஉ
 மீத லியையாக் தடை. 10
 உக
 இல்லறவியல் அகி. உச திருக்குறள்

புகழ்

ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
 ஊதிய பிழை யுயிர்க்கு. ௧
 உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
 தீவாமே னிற்கும் புகழ். ௨
 ஒன்ற யுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
 பொன்றது சிற்பதொன் திள். ௩
 கிலவரை நீன்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
 போற்றாது புத்தே ளுவகு. ௪
 நத்தர்போற் கேடு முனதாளுந் சாக்காடும்
 வித்தகர்க் கல்லா லரிது. ௫
 தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஹிவாந்
 தோன்றலிற் றேண்டமை நன்று. ௬
 புகழ்பட வாழாதார் டுக்கோவார் தம்மை
 யிகழ்வாரை டோவ டெவன். ௭
 வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு
 மெச்சம் பெருஅ லிடிள். ௮
 வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
 யாக்கை பொறுத்த லிலம். ௯
 வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
 வாழ்வாரே வாழா தவர். 10
 உச

அருளுடைமை

அருட்செல்வஞ் செல்வத்தட் செல்வர் பொருட்செல்வம்	
பூரியார் கண்ணு முள்,	க
கல்லாற்றா னாடி யருளாங்க பல்வாற்றற்	
தேரினு மஃதே துணை,	உ
அருள்சேர்ந்த கொஞ்சினார் கில்லை யிருன்சேர்ந்த	
விள்ளு வுலகம் புநல்,	கூ
மன்னாயி ரோம்பி யருளாள் வாற் கில்வென்ப	
தன்னாயி தந்தகம் வினை,	ச
அல்ல வருளாள் வரர்க் கில்லை யளிவழங்கு	
மல்லன்மா னாவட்	ஞ
பொருளீககிப் பொசுசாந்தா வென்ப தருணீககி	
யல்லவை செய்வாழுநு வார்,	சு
அருளில்லார்க் கவடிவக மில்லை யபொருளில்லார்க்	
கிவடிவக மில்லை கியாக்கு,	எ
பொருளற்றார் பூப்ப லராருகா லருளற்றா	
தற்றார்மற் றாத வரிது,	அ
தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் ஁ண்டற்றற் தேரி	
னருளாதான் செய்யு மறம்,	க
வலியார்முற் தன்னை நினைக்கதான் தன்னின்	
மெலியார்மேற் சென்று மிடத்து,	ஐ

௨௫

துறவறவியல் அதி. ௨௬ திருக்குறள்

புலான்மறுத்தல்

தன்னான் பெருக்கறகுத் தான்பிறி தானுண்பா	
னெங்குன மாளு மருள்,	க
பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி	
யாக்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு,	உ
படைகொண்டார் பெருஞ்சம்போ னன்றக்கா தொன்ற	
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்,	கூ

அருளல்ல தியாதெளிற் கொல்வாமை கோறல்
 பொருளல்ல தவவுன் றினல். ச
 உண்ணாமை யுள்ள துயிர்க்கு யூனுண்ண
 வண்ணத்தல் செய்யா தளறு. சு
 தின்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
 விலப்பொருட்டா ளூன்றருவா ரில். க
 உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
 புண்ண துணர்வார்ப் பெறின். எ
 செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ண
 ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வுன். அ
 அவிசொரிக் தாயிரம் வேட்டவீ றொன்ற
 னுயிர்செருத் துண்ணாமை கன்று. க
 கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகடப்பி
 யெல்லா வுயிருந் தொழும். டு

உச

அறம் அதி. ௨௭ துறவறவியல்
தவம்

உற்றனோய் கோன்ற லுயிர்செருதகண் செய்யாமை
 யற்றே தவத்திற் குரு ச
 தவமுந் தவமுடையாள் காசு மவமகளை
 யலிதிலார் மேற்கொள வது. உ
 துறத்தார்க்குத் துபபுரவு வேண்டி மதந்தார்கொன்
 மற்றை யவர்க டவம். உ
 ஒன்றாத் தெறலு முவநதாசை யாக்கலு
 மெண்ணிற் றவத்தான் வரும. ச
 வேண்டிய வேண்டியாகு செய்தலாற் செய்தவ
 கீண்டு முயல்ப் படும். சு
 தவஞ்செய்வார் தகுகருமஞ் செய்வாமற் றல்லா
 தவஞ்செய்வா ராசையுட் படவு. க
 சுடசுகடரும் பொன்போ லொளிலிடுந் துன்பஞ்
 சுடசுகட றோற்றிற் பவாகரு. எ
 தன்னுயிர் தானறப் பெறருளை யேனைய
 மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும். அ
 கூற்றவு குதிதக லாக கைகட்டு றோற்றலி
 னுறற் றலைப்பட் டவாகரு. க
 இலர்பல ராகிய காரண கோறப்பா
 லிலர்பலா கோலா தயர் டு

௨௭

துறவறவியல் அதி. ௨௮ திருக்குறள்
கூடாவொழுக்கம்

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
ளைந்து மகத்தே நகும். ௪
வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்புந் தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப் படிந். ௨
வலியி னிணையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேயந் தற்று. ௨
தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவந் புட்சிபிழித் தற்று. ௪
பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும். ௫
கெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கண ரில். ௬
புறங்குன்றி கண்டனைய ரோனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து. ௭
மனத்தது மாசாசு மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுநு மாந்தர் பலர். ௮
சீண்கொடி யாழ்கோடி செவ்விதாங் கன்ன
விண்படு பாலாற் றொளல். ௯
மழித்தலு நீட்டலுந் வேண்டா வுலகம்
பழித்த றொழித்து விடிந். ௧௦

௨௮

அறம் அதி. ௨௯ துறவறவியல்
கள்ளாமை

என்னாமை வேண்டுவா னென்பா னென்செய்தொழுக
கன்னாமை காக்கதன் னெஞ்சு. ௪
உள்ளத்தா ளுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைந்
கன்னத்தாற் கன்வே மெனல். ௨
கனவினா லாகிய வாக்க மனவிநந்
தாவது போலக் கெடும். ௩
களவின்கட் கன்றிய காதுல் வினாவின்கண்
வீயா விழும்ந் தரும். ௪
அருள்கருநி யன்புடைய ராகல் பொருள்கருநிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில். ௫

அளவின்சு ணின்செந்முடிசு லாற்றார் களவின்கட்
 கன்றிய கா த லவர். ௬
 களவென்றும் தாரதி வாண்மை யளவென்று
 மாற்றல் புரிந்தார் ணில். ௭
 அளவறிந்தார் செஞ்சத் தறம்போல திற்குங்
 களவறிந்தார் செஞ்சிற் கரவு. ௮
 அளவல்ல செய்தாய்கே விவர் களவல்ல
 மற்றைய தேற்றா தவர். ௯
 கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிரிலை கள்ளார்க்குத்
 தள்ளாது புத்தே ஞலகு. ௧௦

உக

துறவறவியல் அந். ௬௦) திருக்குறள்
 வாய்மை

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுக்
 தீமை யிலாத சொல்ல. ௧
 பொய்மையும் வாய்மை மீடந்த புரைதீர்ந்த
 கன்மை பயக்கு மெனின். ௨
 தன்னெஞ்சரிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
 தன்னெஞ்சே தன்னைசுகும். ௩
 உள்ளத்தாற் பொய்யா வதாயுதி னுலகத்தா
 ருள்ளத்து னெல்லா முனன். ௪
 மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் நவதொடு
 தானஞ்செய்வாரிற்றலை. ௫
 பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை பெய்யாமை
 யெல்லா வறமுச் தரும். ௬
 பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
 செய்யாமை செய்யாமை சன்று. ௭
 புறந்தாய்மை நீரா னமையு மகந்தாய்மை
 வாய்மையாற் காணப் படும். ௮
 எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
 பொய்யா விளக்கே விளக்கு. ௯
 யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளிலீலை யெனைந்நொழும்
 வாய்மையி னல்ல பிற. ௧௦

உய்

அறம் அந். ௬௧) துறவறவியல்

வெகுளாமை

செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா

காக்கினென் காவாக்கா வென். ௧
 செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து ௨
 வில்லதனிற் றீய பிற. ௩
 மறுத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் றீய ௪
 பிறத்த லதனான் வரும். ௫
 கையு முவகையுங் கொல்லுள் சினத்திற் ௬
 பகையு முளவோ பிற. ௭
 சன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற் ௮
 மன்னையே கொல்லுள் சினம். ௯
 சினமென்னுள் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யெனெனது ௧௦
 மேமப் புணையைச் சுடும். ௧௧
 சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு ௧௨
 சிலத்தறைந்தான் கையிழையா தற்று. ௧௩
 இணரெரி தோய்வன்ன வின்றி செயினும் ௧௪
 புணரின் வெகுளாமை நன்று. ௧௫
 உள்ளிய தெல்லா முடனெய்து முன்னத்தா ௧௬
 ளள்ளான வெகுளி யெனின். ௧௭
 இறந்தா நிறந்தா ரணையர் சினத்தைத் ௧௮
 தறந்தார் தறந்தார் துணை. ௧௯

௧௬௧

துறவறவியல் அநி. ௩.௨ திருக்குறள்

இன்னொசிய்யாமை

சிறப்பினுள் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னொ ௧
 செய்யாமை மாசற்றார் கோள். ௨
 கறுத்தினு செய்தவக் கண்ணு மறுத்தினு ௩
 செய்யாமை மாசற்றார் கோள். ௪
 செய்யாமற் செற்றார்க்கு யின்னொ செய்தப் ௫
 னுய்யா விழுமக் கரும். ௬
 இன்னொசெய் தாரை யொறுத்த லவர்காண ௭
 நன்னயப். செய்து விடல். ௮
 அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினேய் ௯
 தக்கோய்போற் போற்றாக் கடை. ௧௦
 இன்னு வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னொடை ௧௧
 வேண்டும் பிறன்கட் செயல். ௧௨
 எனைத்தாண் மெஞ்ஞான்றம் யார்க்கு மனத்தானு ௧௩
 மாண்செய் யாமை தலை. ௧௪

தன்னுயிரிற் கின்னாமை தானறிவா னென் கொலோ
மன்னுயிரிற் கின்னா செயல். ௮
பிறர்க்கினனா முற்பகற் செய்யிற் நமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும். ௯
கோயெல்லா கோய்செய்தார் மேலவா மேய்செய்யா
கோயின்மை வேண்டு பவர், ௧௦
௧௧
அநம் அதி. ௧.௧ துறவறவியல்

கொல்லாமை

அறவினை யாதெளிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாற் தரும். ௧
பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புந ணாலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை, ௨
ஒன்றாக கல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை கன்று. ௩
கல்லா தெனப்படுவ றியாதெனின் யாதொன்றல்
கொல்லாமை சூழ நெறி. ௪
சிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாந் கொடியஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் தலை. ௫
கொல்லாமை றென்றொண் டொழுதுயான் யாழ்காணமேத்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்றா. ௬
தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. ௭
கன்றாரு மாக்கம் பெரிதெளிணுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாரு மாக்கங் கடை. ௮
கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து. ௯
உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பிற்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர், ௧௦

௧௧

துறவறவியல் அதி. ௧.௪ சிருக்குரள்
நிலையாமை

நல்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. ௧

கி'வயாமை காணப் படும். க
 பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினையப்பற்றைப்
 பற்றுக பற்று ிடற்கு. வ

நீதி

துறவவநியன் அதி. ௨௬ திருக்குறள்
 மெய்யுணர் தல்

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
 மருளாளு மாண்பு பிறப்பு. க
 இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
 மாசற காட்சி யவர்க்கு. ௮
 ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
 வான னவைய தடைத்து. ௯
 ஐயுணர் வெய்தியச் சுண்ணும் பயலிந்தே
 மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. ௧௦

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
 மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ௧௧
 கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவா
 மற்றீண்டு வாரா கெறி. ௧௨

ஓத்தள்ள முள்ள னுணரி னெருதலையாப்
 பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. ௧௩
 பிறப்பென்னும் பேதைமை நீக்கச் சிறப்பென்னுளு.
 செம்பொருள் காண்ப தறிவு. ௧௪

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச
 சார்பு சார்புநடுகோய். ௧௫

காமம் புகழினி மயக்க மிவவழன்ற
 னாமர் ி. சீடுகடு கோய். ௧௬

௨௬

அறம் அதி ௨௭ துறவவநியன்
 அவ்வாறு மாதகல்

அவ்வென்ப வெல்லா யி ௧௬ ௧௭ ௧௮ ௧௯ ௨௦
 தவாஅப பிறப்பு ௨௧
 வேணடுக கால வேண்டி ம வான ம தது
 வேண்டாமை வேண்ட டரும ௨௨
 வேண்டாமை யனா விழுசெல்ல ௨௩ ௨௪ ௨௫
 யாண்டு மல்குதபப ௨௬ ௨௭

ஊடகம் மெய்யை உயர்வின்மை மறந்து
 வராயுமை வேண்ட வரும்
 அறறவு வரன்பா வயா வறரா மறறையா
 ஈறறக வறற வி ரா
 அஞ்சுவ தோரு மறனே பொருவனை
 வஞ்சிப தோரு மவ
 அவாலின யாறற உறு பிற தவாலின
 தானவேண்டி மாறறும் வரும்
 அவாலிலவாஃ கிலலாக துர பமலி கணடே ர
 றவாஅது மென்மெல வரும்
 இன்ப மிடையற கீண்டி மவாவெனனூர்
 தன்பததுட இன்பவ கெடிந
 ஆரா வியறகை யவா பேபி னககிலையே
 பேரா வியறகை தரும்

உள

ஊழ்

அதி. உஅ

திருக்குறள்

ஊழ்

ஆகநூற் றேன்ற மகைவின்மை கைப்பொருள்
 போக. நூற் றேன்ற மடி. க
 பேதைப் படுக்கு யிழ்நூ புந்நகற்று உ
 மாகலூ முற்றிக் கடை. உ
 உண்ணிய தூல்பல் கற்பினு மெற்றந்தன் உ
 னுண்மை யறிவே மிகும். உ
 இருவே துவகத சியற்கை திருவேறு உ
 தெள்ளிய ராஜனும் வேறு. உ

கல்லவை மயல்லவாந் தியவாந் தியவு
 கல்லவாந் செல்லவாந் தியவாந், உ
 பரியினு மாகாவாந் பாஸல்ல வுய்த்துச் உ
 சொரியினும் போகா தா. உ
 வகுத்தான் வகுத்த வகைஉல்லாந் கோடி உ
 தொகுத்தாந் துய்த்த வரிது. உ
 துரப்பாசமந் தப்ப விலவா, ரூர்ப்பாஸ உ
 ளுட்டா கழியு மெனின். உ
 கண்ணகா கல்லவாந் காண்பவ ரன்னாங்கா உ
 லல்லந் படுவ தெவந். உ
 ஊழிந் பெருவல் யாவுந் மற்ருன்று உ
 குழினுந் தான்முந் துறம். உ

பொருட்பால்

அ.தி. உ.சு

அரசியல்

இறைமாட்சி

- படைகுடி உழுமைச்சு நட்பரசு னறு
முடையா னரசுரு னேறு. *
 - அஞ்சாமை மீகை யறிவுக்க மிச்சான்கு
 - மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. உ
 - தங்காமை கல்வி துணியுடைமை மிம்மூன்ற
 - மீக்கா திவ்வுண் பவற்கு. க.
 - அறணிமுக்கா சல்லவைய நீக்கி மறணிமுக்கா
 - மான முடைய தரசு. ஈ
- இயற்றலு மீட்டலுக் காத்தலும் சாத் /
- வகுத்தலும் வல்ல தரசு. டு
- காட்சிக் கொரியன் கடுஞ்சொல்ல வல்லவனேன்
- மீக்கூற மன்ன னிலம். ஊ
- இன்சொலா மீட்டலிக்கு வல்லாற்குத் தரசு
- முனைகண்டனை திக் வுலகு. ன
- முறைசெய்து காப்பாற்ற மன்னவன் மச்சுட்
- கிறையென்று வைக்கப் படும். டு

செலிகைப்பச் சொற்பொருத்தும் .. புலவர் கலை
 கலிகைக்கீழ்ந் தங்கு முலகு. ௧
 கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னுண்கு
 முடையானும் வேந்தர்க் கொளி. ௨

உக

அரசியல் அ. சி. சுவ திருக்குறள்
 கல்வி

சுந்தரபாண்டிநச் சுற்பகை சுற்றழி ௧
 னிந்சு சுக்குத் தச. ௨
 எண்வண்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டு ௩
 கண்ணெ ல்ப வாழு முயிர்த்து. ௪
 கண்ணுடைய தென்பவர் சுற்றோர் முகத்திரண்டு ௫
 புண்ணுடையர் சுல்லா தவா. ௬
 உடம்பப் தலைக்கடய யுள்ளப் பிரித ௭
 லனைத்தே புலவர் தொழில். ௮
 உடையார்மு னில்லாரபோ வேக்கற்றுங் சுற்றார் ௯
 கடைமறே சுல்லா சவர். ௧௦
 தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் ௧௧
 சுற்றனைத் தூறு மறியு. ௧௨
 யாதானு ஈடாமா லூராமா லென்னொருவன் ௧௩
 சாந்துணையு கல்லாத வாறு. ௧௪
 ஒருமைக் கட்டான்கற்ற கல்வி யொருவற் ௧௫
 கெழுண்டியு மேமாப் புடைத்து. ௧௬
 தா லின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு ௧௭
 காழுறுவர் சுற்றறிர் தார். ௧௮
 கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு ௧௯
 மாடல்லி மந்தறையவை. ௨௦

சுவ

பொருள் அ. சி. சுவ அரசியல்

கல்லாரைய

அரககின்னி வட்டாடி யந்தே சிறம்பி .. ௧
 தூலின்நிக் கோட்டெ சொல்லு. ௨
 கல்லாதான் சொந்த முறுண் டில்லாரை ௩
 மில்லாதார் பெண்டாழார் நற்றய. ௪

கல்லா தவரு நகரி கல்லா கற்றா முற்
 சொல்லா திருக்கப் பெறின்.
 கல்லாதா னெட்பங் கழியசன் றியினுங்
 கொள்ளா ரநியுடை யார். ௪
 கல்லா வொருவன் தகைமை ிலைப்பெய்து
 சொல்லாட ச சேர்வு படும். ௫
 உளரென்னு மா சீரைய ரல்லாற் பயலாக்
 களவேனயர் கல்லா சுகர். ௬
 மூண்மா ணுடைபுல நிலலா னெழினல
 மண்மாண புளைபாபை யற்று. ௭
 கல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
 கல்லார்கட் பட்ட திரு. ௮
 மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
 கற்றா னைத்திலர் பாடு. ௯
 விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குதூவ்
 கற்றாரோ டேனை யவர். ௧௦

௧௧

அசியல அதி ௪௨ சிருக்குறள்

கேள்வி

செல்வத்துட் செல்வன் செவிச்செல்வ மச செல்வன்
 செல்வத்து னெல்லாந் தலை. ௪
 சசனிக்குண வில்லாத போழது சிறிது
 உயிற்றக் கு ியப் படும். ௫
 சசநியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரநியுணவி
 ஞாநுடேர வ டாப்பர் சிலத்து. ௬
 கற்றிய னுயனுங் கேட்க வரிதொருவற்
 வகாற்கத்தி ணாற்றந் துணை ௭
 இழுக்க வ டபுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
 யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல். ௮
 எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வளைத்தானு
 மான்ற பெருமை தரும். ௯
 பிழைத்ததுணர்நதும் பேரைமை சொல்லா ிழைத்தனாந்
 திண்டிய கேள்வி யவர். ௧௦
 கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்

செருட்கப் படாத செவி. அ
 அணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
 வாயின ராத வரிது. க
 செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
 னவியினும் வாழினு மென். ட
 சஉ
 பொருள் அநி. சஉ அகியல்

அறிவுடைமை

அறிவற்றங் காக்கும் கருவி செறுவார்க்கு
 முன்னழிக்க வாகா வரண். க
 சென்ற விடத்தாற் செலவிடா ிநொர்இ
 நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. உ
 எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்டினு மப்பொருள்
 மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. உ
 எண்பொருள் வாகச் செவசொலித் தாண்டிப்பாய
 நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. ச
 உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
 கூம்பலு மில்ல தறிவு. ட
 எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
 டவ்வ துறைவ தறிவு. க
 அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
 ரல்தறி கல்லா தவர். க
 அஞ்சவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சவ
 தஞ்ச வறிவார் தொழில். ட
 எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
 யதிர வருவதோர் கோய். க
 அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
 ரென்னுடைய ரேனு மிலர். ட
 சஉ
 அகியல். அநி. சச ருக்குறள்

குற்றங்கடிகள்

செருக்குங் கினமுந் துறையை நல்லார்
 பெருக்கம் பெருந்த ிர்ந்து. க
 இவரலு மாண்டிதந் து மாணமு ராணு
 யுயகையு மேற் றுறைந்து. உ
 கின த்துணையாக் குற்றம் வரினும் பனை த்துணையாக்

கொள்வப் பழிராணு வார். ௩௨
 சுற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
 பற்றக் தருடும் பகை. ௪
 வருமுன்னர் காவாதான் வாழ்க்கை வயரிமுன். ௫
 நலத்தூறு போலக் கெடும்.
 ன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
 னன்குற்ற மாகு யிறைக்கு. ௬
 செயற்பால செய்யா துவறியான் செல்வ
 யற்பால தன்றிக் கெடும். ௭
 துள்ள மென்னு யிவறன்மை யெற்றுள்ளு
 மண்ணப் படுவதொன் றன்று. ௮
 யவற்க வெஞ்ஞான்துந் தன்னை யவற்க
 ன்றி பயவா வினை. ௯
 தல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
 னதில வேதிலார் தூல். ௧௦

சச

பொருள் அநி. சஇ அரகியி

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

அந்நறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
 நிறைநிந்து தேர்ந்து கொளல். ௧
 உற்றகோய் நீக்கி யுறஅமை முற்காக்கும்
 பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். ௨
 அரியவற்று னெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
 பேணித் தமராக் கொளல். ௩
 தம்பிற்பெரியார் தமரா லொழுதுதல்
 வன்மையு னெல்லாக் தலை. ௪
 குழ்வார்கண் னாக வொழுதலான் மன்னவன்
 குழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். ௫
 தக்கா ரினத்தனையத் தாவனெழுத வல்லாணைச்
 செற்றார் செய்க்கிடந்த தில். ௬
 இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
 கெடுக்குந் தகைமையவர். ௭
 இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
 கெடுப்பா ரிலாணுந் கெடும். ௮

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாள்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. க
பல்லார் பகைகொளவிற் பத்தடித்த தீமைத்தே
பல்லார் தொடர்கை விடல். ஊ

சடு

அரசியல் அதி. ௪௪ நிருக்குறள்

சிறறினஞ்சேராமை

சிறறின மஞ்சம் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். க
நிலந் தியல்பா னீர் நிரிந் தற்றுகு மாந்தர்க
கினத்தியல்பு நாகு மறிவு. உ
மனத்தானு மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானு
யின்ற னெனப்படுங். சொல். ஊ
மனத்து னதுபோலக் காட்டி யொருவர்
கினத்துள நாகு மறிவு. ச
மனத்துய்மை செயலினை தூய்மை யீரண்டு
யினத்துய்மை தூலா வரும். ஊ
மனத்துயார்க் கெச்சுந் நரு மினத்துயார்க்
கில்லைந் நுகா வினை. க
மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும். ஊ
மனநல னன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
வனநல மேமாப் புடைத்து. அ
மனநலத்தி னுரு மறுமைமற் றதேது
மனநலத்தி னேமாப் புடைத்து. க
மல்லினத்தி னூங்குந் துணையிலை தீயினத்தி
மல்லற் படுப்பது உயில். ஊ

சடு

பொருள் அதி. ௪௭ அரசியல்

தெரிந் துசெயல்வகை

அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூலியமுன் சூழ்ந்து செயல். க
தெரிந்த வினத்தொடு நேர்ந் தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யானொன்று மில். உ
ஆக்கக் கருதி முதலிற் கருங் செயலினை
பூக்கா ரறிவுடை யார். ஊ

தெய்வீக லக்ஷணத் தொடக்கா ருளிய்வன்னு
 மேதப்பா டஞ்சு பவர். ச
 வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
 பாத்திப் பசிப்பதோ ராறு. இ
 செய்தக்க வல்ல செய்க்கெடு. செய்தக்க
 செய்யாமை யானுங் கெடும். க
 எண்ணித் துணிக கரும் துணிப்பு
 எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. எ
 ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
 போற்றினும் பொத்துப் படும். ஆ
 நன்றற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
 பண்பறிந் தாற்றுக் கடை. க
 எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுக் தம்மொடு
 கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. ட
 சஎ

அரபியல் அதி. சஅ திருக்குறள்
 வலியறிதல்

வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
 துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். 4
 ஒவ்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச
 செல்வார்க்குச் செல்லா 4 தில். ௨
 உடைத்தம் வலியறியா ளுக்கச் சி னுக்கி
 யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். ௩
 அமைந்தாய் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
 வியந்தான் விரைந்து கெடும். ௪
 பீலிபெய் சாகாடு மச்சிற மப்பண்டங்
 சால மிகுத்துப் பெயின். ௫
 துணிக்கொம்ப ரேறினா ரலிதிறந் தூக்கி
 னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும். ௬
 ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
 போற்றி வழங்கு நெறி. ௭
 ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
 போகா நகலாக் கடை. ௮
 அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை புளபோல
 வில்லாகித் தோன்றாக் கெடும். ௯
 உளவரை தூக்காத வெப்புர வாண்மை
 வளவரை வல்லாக் கெடும். 10

காலமறிதல்

பகல்வெய்தலு, கூகையை காலை யிகல்வெய்தல்
 வெய்தல், சூழியண்பிற் பொழுது, ௧
 நருவரீகா லிடா ிய பொழுது நருவினை, ௨
 சீரமை யார் நுக கயறு, ௩
 அருவினை யென்ப வுண்டோ நருநியாற்
 கால மறிந் து செயின், ௪
 நாலடி நருநினை னைகடிகு நாலடி ௫
 நருதி விடத் தாற் செயின், ௬
 காலம் நருவியருப்பா கல நாலு ௭
 ஞாலங் கருது பவர், ௮
 ஊக்க முடையா வெளுக்கம் பொருதகர் ௯
 தாக்கற்குப் பேருந் துணைத்து, ௧௦
 பொள்ளென வாங்கே புறம்புவோர் காலம்பார்த் ௧௧
 துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர், ௧௨
 செறுகரைக் காணிற் சமக்க விறுவரை ௧௩
 காணிற் கிழக்காந் தலை, ௧௪
 வய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்திலையே ௧௫
 செய்தற் கரிய செயல், ௧௬
 கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன் ௧௭
 குந்திதாக்க ஈர்த்த விடத்து, ௧௮

௨௨

இடனறிதல்

தொடங்கற்க வெவ்வினையு வெள்ளாற்ச முற்று
 மிடங்கண்ட பின்னல் லது, ௧
 முரண்சேர்ந்த மொய்ப்பி னவர்க்கு முரண்சேர்ந்தா ௨
 மாக்கம் பலவுந் தரும், ௩
 ஆற்றரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து ௪
 போற்றார்கட் போற்றிச் செயின், ௫
 எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து ௬
 துன்னியார் துன்னிச் செயின், ௭

நெடும்புனலுள் வெவ்வு முழலை யடும்புனலி
 னீங்கி னைனைப் பிற. ௫
 கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
 காவாயு மோடா சிலத்து. ௬
 அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
 யெண்ணி யிடத்தாற் செயின். ௭
 சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
 னூக்க மழிந்து விடும். ௮
 சிறைநலனுஞ் சிரு மிலரொனினு மாந்த
 ருறைநிலத்தோ டொட்ட வரிது. ௯
 காலாழ் களரி னரியடுந் தண்ணஞ்சா
 வேலான் முகத்த களிறு. 10

இடு
 பொருள் அ.தி. சுக டுசீயல்

தொரிந் துதெளிதல்

அறவ்பொரு ளின்ப முயிச்ச சகான்கின்
 நிறத்தொரிந்து தேறப் படும். ௧
 குடிப்பித்தவ குற்றந் தி னீங்கி வடுப்பரியு
 ாணுடையான் சட்டே தெளிவு. ௨
 அரியபற் ருசற்றார் கண்ணுத் தெரியுங்கா
 லிவ்மை யரிதே வெளிது. ௩
 குண மிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
 டினை நாடி யிக்க கொளல். ௪
 பொருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குத் தத்தங்
 கருமே கட்டளைக் கல். ௫
 அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
 பற்றிலர் காணார் பழி. ௬
 காசன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
 பேதைமை யெல்லார் தரும். ௭
 தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
 தீரா விடும்பை தரும். ௮
 தேறற்க யாரையுந் தேறாது தேர்த்தபிற்
 தேறுக தேறும் பொருள். ௯
 தேரான் தெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
 தீரா விடும்பை தரும். 10

தெரிந்துவிளையாடல்

நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா ஞாப பமும். 7
வாரி பெருக்கி வளம்படுத்தித் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை.
அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மையிந்நான்கு
நன்ருடையான் கட்டே தெளிவு. 12
வினை வகையாற் தேறியந் கண்ணும் வினை வகையாந்
வேறாரு மாந்தர் பலர். 13
அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினை தான்
சிறந்தானென் தேவற்பாற் றன்று. 14
செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல். 15
இதனை யிதன விவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல். 16
வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய ஞாகச் செயல். 17
வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மையே றாக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு. 18
காடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு. 19

இஉ

பொருள்

அ.தி. இ.உ

அரசியல்

சுற்றந்தமிழால்

பற்றற்ற அண்ணும் பழைமைபா ராட்டிதல்
சுற்றத்தார் சுண்ணே யுள். 1
விருப்பருசு சுற்ற மீயையி னருப்பரு
வாக்கம் பலவுந் தரும். 2
அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக
கோடின்றி நீர்சிறைந் தற்று. 3
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுக்கல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். 4
வகாடுந் தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய

சுற்றத்தார் சுற்றப் படும், ௮
 பெருங்கொடையான் பேணுண் வெருளி யவனின் ௯
 மருங்குடையார் மாநிலத் தில், ௧
 காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு ௨
 மன்னர் ரார்க்கே யுள், ௩
 பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி ௪
 னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர், ௫
 தமராசித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக் ௬
 காரண மின்றி வரும், ௭
 உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே வேந்த ௮
 னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல், ௯

கூட

அபிசயல் அ.தி. சூச திருக்குறள்

பொச்சாவாமை

இறந்த வெருளியிற் தீநே சிறந்த ௧
 யுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு, ௨
 பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவின ௩
 றிச்ச நிரப்புக்கொண் றுங்கு, ௪
 பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத் ௫
 தெப்பாண லோர்க்குத் துணிவு, ௬
 அசா முடையார்க் கறனில்லை யாங்கில்லை ௭
 பொச்சாப் புடையார்க் கு ள்கு, ௮
 முன்னுறக் காவா கெழுக்கியான் தன்பிழை ௯
 பின்னா நிரங்கி ளீடுந், ௧௦
 இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழக்காமை ௧௧
 வாயி னதுவொப்ப தில், ௧௨
 அரியவென் றுகாந வில்லைபொச் சாவாக் ௧௩
 கருவியாற் போற்றிச் செயின், ௧௪
 புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டித் செய்யா ௧௫
 நிகழ்த்தார்க் கெழுபையு மில், ௧௬
 இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளாக் தாந்தம் ௧௭
 மகிழ்ச்சியின் மைந்துறம் போழ்து, ௧௮
 உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா ௧௯
 னுள்ளிய துள்ளப் பெறின், ௨௦

சூச

செங்கோல்மை

தூர்த்தகண் ணோடா நிறைபுரிந் தியார்மாட்டுக்	
தோர்த்துசெய் வல்தே முறை.	க
வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்	
கோளோக்கி வாழுங் குடி.	உ
அந்தணர் தூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்	
கின்றது மன்னவன் கோல்.	உ
குடிதழீயிற் கோலோச்ச மாநில மன்ன	
னடிதழீயிற் சிற்கு முலகு.	ச
இயல்புளிக் கோலோச்ச மன்னவ னுட்ட	
பெயலும் விடையுளுந் தொக்கு.	சி
வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்	
கோலதுஉங் கோடா தெனின்.	க
இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை	
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.	எ
எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்	
றண்பதத்தாற் றானே கெடும்.	அ
குடிமுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்	ச
வடுவன்ற வேந்தன் றொழில்.	க
கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொ றுத்தல் டைக்கழ்	
கண்கட்டதொடு கோர்.	வி

குறி

அரசியல்

அதி. ௩௫

நிருக்குறள்

கொடுங்கோல்மை

கொடுங்கோல்மான் டாரிற் கொடிதே யானேயொரு	
டல்லவை செய்வாழுகும் வேத்து.	ச
வேலொடு நன்ற னிடையென் ற ஐயோலுங்	
கொலொடு சிந்த னாரி.	உ
காடொற காடி முறை செய்யா மன்னவ	
னுட்டாறு அக கெடும்.	உ
கூழும் குடிபு மொருங்கு முக்குங் கோல்கேர	
குழாறு வசியு டாறு.	
அல்லதபட் டாற்றி யழு + கண் ணீர் + னீரே	
செவ்வற்றைத் தேய்க்கும் படை.	ந

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செய்தகோன்மை யகோ ன்கூ மன்னுவு மன்னர்க் கொவரி.	௬
துளியின்மை ஞாலத்திற் 'கெற்றார்தேற டேயட னரியின்மை வாழு முயிரகரு.	௭
இன்மையி னீர்ந்து துடைமை முறைசெய்யா மன்னவன் கோந்நிற்ப் புகழ்.	௮
முறைகேடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி யொல்லாது வானார் பெயல்.	௯
ஓபயன் குன்று மறுநொழிவோர் துன்மறப்பர் காவன் காவா னெனின்.	௧௦

௧௫

பொருள்

அதி. இவ

பாசியல்

வெருவந்தசெய்யாமமை

தக காங்கு பாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா வொ ிகாங் கொறுப்பது வேந்த.	௧
கடிதோடா மெல்ல வெறிக லாடிதாக்க கோபாரை வேண்டி பவர்.	௨
வெருவாந்த செய்வொழுஞர் வெந்தகோல னுயி வெருவாந்த மொல்லைச் செயர்.	௩
துறைமைய னென் றுறைக்கு ின்னஞ்ச்சொல் வேந்த ஊறகதிடு யொல்லைச் செயர்.	௪
அருள்செயலி யின்ற னு முகந்தான் பெருஞ்செல்வம் பேய்தகண் டன்ன துடைத்து.	௫
கயர் செய்வவர் கண்ணி' னுயி 'னெயின்செல்ல கடின்றி யாங்கே தெயர்.	௬
கடுமொழியும் கைய்கந்த தண்டமுற் வேந்த சாதிருண் டேய்க்கு மாம்.	௭
இடைத்தாற்றி யெண்ணை வேந்தன் சினத்தாற்றிச் சீற்றிற் சிறுந் திரு.	௮
செருவந்த போற்றிற் றிரைசெய்யா வேந்தன் வெருவாந்து வெய்து ளெடு.	௯
கல்லார்ப் பிணிக்ருவ் கடுந்தோ லுதவல்ல சில்லை நிலக்குப் பொறை.	௧௦

அரசியல்

அதி. ௫௨

நிருக்குறள்

கண்ணோட்டம்

கண்ணோட்டம் மென்ஹைக் கழிபெருங் காரிகை
 புண்மையா னுண்டிய வுலகு. க

கண்ணோட்டத் துள்ள தூலகிய லஃநிலா
 ருண்மை நிலக்குப் பொறை. உ

பண்ணென்றும் பாடற் றியைந்நேற் ளெண்ணெய்க்
 கண்ணோட்ட மில்லாது கண். உ

உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு ளனவிறுற்
 கண்ணோட்ட மில்லாது கண். ச

கண்ணிற் கணிகலக் கண்ணோட்ட மஃதின்தேற்
 புண்ணென் றணரப் படும். ௫

மண்ணே டியைந் து மரத்தினையர் கண்ணோ
 டியைந்துகண் ணோடா தயர். க

கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையர்
 கண்ணோட்ட மின்மையு மில். எ

கருமற் றிசையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
 குரிமை யுடைத்திவ வுலகு. அ

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
 பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. க

பெயக்கண்டு கஞ்சுண் டமைவர் கயத்தக்க
 காசிரிகம் வேண்டு பவர். ஊ

௫௩

பொருள்

அதி. ௫௩

அரசியல்

ஒற்றாடல்

ஒற்று முரைசான்ற நூலு டிவையிரண்டுந்
 தெற்றென்க மன்னவன் கண். க

எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
 வல்லறிதல் வேந்தன் லெழுமில். உ

ஒற்றினு னெற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
 கொற்றக் கொளக்கிடந்த சில். உ

வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டா தா ரென்றாக்
 கனைவரையு மாராய்வ தெற்றா. ச

கடாஅ வுருவொடு கண்ண ன்சா நியாண்டு
 முகாஅமை வல்லதே யொற்று. ௫

திறந்தார் படிவத்தோ ராகி யிறந்தாராய்த்
 தென்செயினுந் சோர்வில் கொற்று. ௧
 மறைந்தவை கேட்கவந் நுகி யறிந்தவை
 யையப்பா டில்லதே யொற்று. ௭
 ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளோயு மற்றுமோ
 சொற்றினு லொற்றிக் கொளல். ௮
 ஒற்றொற் றுணராமை யாங்க வுடன்மூவர்
 சொற்றொக்க தேறப் படும். ௯
 சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
 புறப்படுத்தா னொரு மறை. 10

கிக

அரகியல் அதி. ௧0 திருக்குறள்
 ஊக்கமுடைமை

உடைய ரெனப்படுவ ஊக்கமஃ தில்லா
 ருடைய துடையரோ மற்று. ௧
 உள்ள முடைமை புடைமை பொருளுடைமை
 தில்லாது நீங்கி விடும். ௨
 ஊக்க மிழந்தேமென் றில்லா ஊக்க
 மொருவந்தல் கைத்துடையார். ௩
 ஊக்க மதர்வினாய்ச செல்லு மனசவினா
 ஊக்க முடையா னுழை. ௪
 வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட. மாக்சர்தம்
 முள்ளத் தனைய தயர்வு. 5
 உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
 தள்ளினுந் தன்னாமை நீர்த்து. 6
 சிதைவிடத் தொல்கா ருவோர் புதையம்பிற்
 பட்டுப்பா ணேற்றுக் களிறு. ௭
 உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
 வள்ளிய மென்னுந் செருக்கு. ௮
 பரியது கூர்க்கோட்ட தாவினும் பாளை
 வெருஉம் புலிதாந் குறின். ௯
 உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்
 மரமக்க ளாதலே வேறு. 10

௧0

பொருள் அதி. ௧௧ அரகியல்

மடியின்மை

குடியென்பவற் குன்றி விளக்க மடியென்னு

மாசூர மாய்த்து கெடும். க
 மடியை மடியா வெழுக்கல் குடியைக் உ
 குடியாக வேண்டு பவர். உ
 மடிமடிக் கொண்டொழுதும் பேதை பிறந்த ச
 குடிமடியுந் தன்னினு முந்து. ச
 குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து ச
 மாண்ட யுளுற்றி லவர்க்கு. ச
 கெடுநீர் மறவி மடிதுயி னாளுக்கு ச
 கெடுநீரார் காமக் கலன். ச
 படியுடையார் பற்றமைத்தக் கண்ணு மடியுடையார் ச
 மாண்பய னெய்த லரிது. ச
 இடிபுரிந் தென்னாஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து ச
 மாண்ட யுளுற்றி லவர். ச
 மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னென்னார்க் ச
 கடிமை புகுத்தி விடும். ச
 குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன் ச
 மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். ச
 மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியனந்தான் ச
 ஞாய தெல்லா மொருக்கு. ச
சுக

ஆசீயல் அதி. ௬௨ நிருக்குறள்

ஆள்வினையுடைமை

அருமை யுடைத்தென் றசாலாமை வேண்டிற் ச
 பெருமை முயற்சி தருர். ச
 வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை ச
 தீர்த்தாரிற் தீர்த்தன் றலகு. உ
 தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே உ
 வேளாண்மை யென்னுந் செருக்கு. உ
 தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடினை ச
 வாளாண்மை போலக் கெடும். ச
 இன்பம் விழையான் வினைவிழையான் றன்கேளீர் ச
 தன்பத் துடைத்துன்றுந் துண். ச
 முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை ச
 யின்மை புகுத்தி விடும். ச
 மடியுளான் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்

அமைச்சு

கருவியுங் காலமுந் செய்கையுந் செய்யு
 மருவினையு மாண்ட தமைச்சு. க
 வன்கண் குழிகாத்தல் கற்றறித லான்வினையோ
 டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. உ
 பிரித்தலும் பேணிக் கொளனும் பிரிந்தார்ப்
 பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. உ
 தெரிதலுந் தேர்த்து செயலு 'மொருதலையாச
 சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு. ச
 அநனநிற் தான்றமைந்த சொல்லானெந் ஞானந்
 திறனநிந்தான் தேர்ச்சித் துணை. இ
 மதிநுட்ப தூலோ டிடையார்த் கதிநுட்பம்
 யாவுள முன்னிற் பவை. ச
 செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத
 நியற்கை யறிந்து செயல். ச
 அறிகொன் றறியா 'னெனினு முறநி
 யுழையிருந்தான் கூறல் கடன். அ
 பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ
 ரெழுபது கோடி யுறும். க
 முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வார்
 திறப்பா டிலாஅ தவர். ல

கச

பொருள் அறி. சுந் அங்கவியல்

சொல்லன்மை

காசல மென்னு நலனுடைமை யந்தவர்.
 பாகலத் துன்ன துஉ மன்ற. க
 ஜக்கமுங் கேயு மதனூல் வருதலாற்
 காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சொர்வு. உ
 சேட்டார்ப் பிணிக்ருந் தகையவாய்க் கேளாரும்
 வேட்ப மொழிவதாந் சொல். உ
 சிறனநித்து சொல்லுக சொல்லை யறணும்.
 பொருளு நுகரினூஉங் கில். ச
 சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லசுசொல்லு
 வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து. இ
 வேட்பத்தாந் சொல்லிப் பிறர்சொற் டெண்ணெடன்
 மாட்சியின் மாசற்றார் கோள். ச

சொல்வல்லல் சோர்வில னஞ்சா னவனை
 யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது. ன
 விரைந்து தொழில்கேட்டு ஞால நிரத்தினிது
 சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். டு
 பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
 சிலசொல்ல நேற்று தவர். கூ
 இணருழ்த்து நாரூ மலரணையர் கற்ற
 துணர விரித்துரையா தார். டு

கூடு
 அங்கவியல் அ.தி. கூக திருக்குறள்

வினை த்தூய்ப்பா.

துணை உல மாக்கந் தஞஉம் வினைநலம்
 வேண்டிய வெல்லார் தரும். ஈ
 னன்று மொருபுதல் வேண்டும் புகழொடு
 நன்றி பயவா வினை. ௨
 ஓடுதல் வேண்டு மொளிமாழ்குள். செய்வினை
 யாஅது மென்று யவர். கூ
 இடுக்கட் படிந்து மிவிவந்த செய்யார்
 கடுக்கற்ற காட்சி யவர். கூ
 வற்றொட நிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேன்
 மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. டு
 சுன்றான் பசிகாண்பா னுயினுள் செய்யற்க
 சான்றோர் பழிக்கும் வினை. ௫
 பழிமலைத் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
 கழிநல் குரவே தலை. ௭
 கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதா
 முடிந்தாலும் பீழை தரும். அ
 அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ பிழப்பினும்
 பிற்பயக்கு நற்பா லவை. கூ
 சலத்தாற் பொருள்செய்தே மாந்த்தல் பசுமட்
 கலத்துணீர் பெய்தீஇ யற்று. ௭

கூக
 பொருள் அ.தி. கூக அங்கவியல்

வினை த்திட்பம்

வினை த்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப

மறதறைய வெல்லாம் பிற். ௧
 ஊரெரா லுற்றபி னெல்காமை யீவலிரண்ட ௨
 னுறென்ப ராய்த்வர் கோள். ௩
 தடைக்கொட்கச் செய்தற்கு னாய்க்கொட்க வொட்கி ௪
 னெற்ற விழும் தரும். ௫
 சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாடு ௬
 சொல்லிய வண்ணஞ் செயல். ௭
 வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்க ௮
 ணுறெய்தி யுள்ளப் படும். ௯
 னண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார் ௧௦
 திண்ணிய ராகப் பெறின். ௧௧
 உருவுகண் டெர்ளாமை வேண்டு முருகொருநீதர்க் ௧௨
 கச்சாணி யன்ற ருடைத்து. ௧௩
 ஈலங்காது கண்ட வினைக்கட டினங்காது ௧௪
 துக்கங் கடிந்து செயல். ௧௫
 தன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி ௧௬
 யின்பம் பயக்கும் வினை. ௧௭
 வினைத்திட்ட மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்டம் ௧௮
 வேண்டாரை வேண்டா துலகு. ௧௯
 ௨௦
 அங்கவியல் அ.தி. ௧௫ நிருத்தரள்

வினைசெயல்வகை

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணியு ௧
 தாழ்ச்சியுட் டங்குத நீது. ௨
 னங்குந னங்கிச் செயற்பால துங்கற்க ௩
 னங்காநு செய்யும் வினை. ௪
 ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைகன்றே யொல்லாக்காந் ௫
 செல்லும்வாய் கோக்கிச் செயல். ௬
 வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினைபுங்காந் ௭
 நீயெச்சம் போலத் தெறும். ௮
 பொருள்கருவி காலம் வினையிடவொடு தைத்து ௯
 யிருகா வெண்ணிச் செயல். ௧௦
 முடிவு யிடையூது முற்றியாங் கெய்தும் ௧௧
 படுபயனும் பார்த்துச் செயல். ௧௨
 செய்வினை செய்வான் செயன்முறை பவ்வினை ௧௩
 புன்னறிவா லுள்ளங் கொளல். ௧௪

வினையான் வினையாக்கிக் கோட வினையுள்
யானையால் யானையாத் தற்று. ௮
கட்டார்க்கு கல்ல செயலின் விரைத்தே.
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல். ௯
உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. ௧௦

பொருள் அதி. ௧௧ அங்கவியல்
தூ தூ

அன்புடைமை யான் ட குழப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதூரைப்பான் பண்பு. ௧
அன்பறி வாராய்த் தொல்வன்மை தூதூரைப்பார்க்
கின்றி யமைபாது மூன்று. ௨
தூவாரு ன்தூல்வல்ல ஒருதல் வேவாரான்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. ௩
அறிவுரு வாராய்த் கல்லியிம் மூன்றன்
செறிடை யான் செல்க வினாக்கு. ௪
தொகச்சொல்லித் தூவாத நீங்கி ககச்சொல்லி
கன்றி பயப்பாந் தூது. ௫
கற்றுக்கண் ணக்சான் செலச்சொல்லிக் காலதநாற்
றக்க தறிவநாந் தூது. ௬
கடனறிந்து காலங் கருதி விடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் றலை. ௭
தாய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. ௮
விமொற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் விமொற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன். ௯
இறுதி பயப்பிணு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பாந் தூது. ௧௦

அங்கவியல் அதி. ௧௨ திருக்குறள்

மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்

அகலா தனுகாது தீக்காய்வார் போல்க
விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். ௧
மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய யாக்கந் தரும். ௨

பொற்றி னசியவை போற்றல் கடுத்தபின்
 நேற்றுதல் யார்க்கு மரிது. ௬
 செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த கையு மவிந்நொழுசு
 லான்ற பெரியா சகத்து. ௭
 எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
 விட்டக்காற் கேட்க மறை. ௮
 குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
 வேண்டிப வேட்பச் சொல்ல. ௯
 வேட்பன சொல்லி வினயில வெஞ்ஞான்றுங்
 கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல். ௧௦
 இனாய நினமுறைய ரென்றிகழார் கன்ற
 வொளியோ டொழுகப் படும். ௧௧
 கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொல்வாத செய்யார்
 துணக்கற்ற காட்சி யவர். ௧௨
 பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
 கெழுதகைமை கேடு தரும். ௧௩

எய்
 பொருள் அதி. ௧௧ அகிலவிய

குறிப்பறிதல்

கூருமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா வெந்துவான்று
 மாறாநீர் வையக் கணி. ௧
 ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வாணர்
 தெய்வத்தோ டொப்பக் கொணல். ௨
 குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யறுப்பினுள்
 யாது கொடுத்தும் கொளல். ௩
 குறித்தது கூருமைக் கொள்வாரோ டேனை
 யுறுப்போ ரினையரால் வேறு. ௪
 குறிப்பிற் குறிப்புணரா யாயி னுறுப்பினுள்
 னென்ன பயத்தவோ டென். ௫
 அடுத்தது காட்டும் பளிக்குபோ னெஞ்சங்
 கடுத்தது காட்டு முகம். ௬
 முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ யுவப்பினுங்
 காயினுந் தான்முந் ஆறம். ௭
 முகநோக்கி நிற்க வடையு மகநோக்கி
 யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின். ௮
 பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரை யுறுவ னெண்ணின்
 வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின். ௯

முண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற்-
கண்ணல்வ தில்லை பிற. 10

எக

அங்கவியல் அதி. எஉ திருக்குறள்

அவையறிதல்

அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
றொகையறிந்த தாய்மை யவர். ௧
இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லீ
னடைதெரிந்த நன்மை யவர். ௨
அவையறியார் சொல்லன்மேற் றென்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉ மில். ௩
ஒளியார்முன் னெள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வாண்கதை வண்ணங் கொளல். ௪
கன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளையாச் செறிவு. ௫
ஆற்றி னிலைதளர்ந் தந்தே வியன்புல
மேற்றணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு. ௬
கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து. ௭
உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று. ௮
புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க கல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லு வார். ௯
அங்கணத்து ளுக்க வயிழ்தற்றுந் தங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். 10

எஉ

பொருள் அதி. எ௩ அங்கவியல்

அவையஞ்சாமை

வகையறிந்து வல்லடை வாய்சேரார் சொல்லின்
றொகையறிந்த தாய்மை யவர். ௧
கற்றருட் கற்று வென்பபடுவர் கற்றார்முட்
கற்ற செலச்சொல்லு வார். ௨
பகையகத்துச சாவா வெளிய ரரிய
ரடையகத் தஞ்சா தவர். ௩
கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
யிக்காரான் யிக்க கொளல். ௪

ஆற்றி னனவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
 மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டி. ஃ
 வாலொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு தூலொடெ
 னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு. ஂ
 பகையகத்துப் பேடிக்கை யொள்வா னவையகத்
 தஞ்சு மயன்கற்ற தூல். ன
 பல்லவை கற்றும் பயயிலயே நல்லவையு
 ணன்கு செலச்சொல்லா தார். ஁
 கல்லா நவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து
 கல்லா ரவையஞ்சு வார். ஃ
 உளரெனினு மில்லாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்
 கற்ற செலச்சொல்லா தார். ஂ
 வட
 அங்கவியல் அதி. எச திருக்குறள்

நாடு

தள்ளா விடையுளுந் தக்காருந் தாழ்விவா
 செல்வருள் சேர்வது காடு. ஃ
 பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா
 லாற்ற விடாவது காடு. ஂ
 பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றுக்கி யிறைவற்
 கிறையொருங்கு நேர்வது காடு. ஁
 உறுபயி யுமோவாப் பிணியுள் செறுபகையுள்
 சேரா தியல்வது காடு. ஃ
 பல்நுழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தார்க்குக்
 கொல்குறும்பு ில்லது காடு. ஂ
 கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்ற
 காடென்ப காட்டிற் நிலை. ஁
 இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
 வல்லாணு காட்டிற் குறுப்பு. ஃ
 பணியின்மை செல்வம் வினாவின்ப மோ
 மணியென்ப காட்டிற்கிவ்வைவந்து. ஂ
 காட்டென்ப காடா வளத்தன காடல்ல
 காட வளந்தரு காடு. ஁
 ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயரின்றே
 வேந்தமை வில்லாத காடு. ஃ
 அதி. எச
 பொருள் அதி. எஊ அங்கவியல்

அரண்

- ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளாஞ்சித்தற்
 போற்று பவர்க்கும் பொருள். ௧
- மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநீருத்
 காடு முடைய தரண். -
- உயர்வகலக் திண்மை யருமையிற் காங்கு
 னமைவர னென் றுரைக்கு னால். ௨
- சிதுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
 யூக்க மழிப்ப தரண். ௩
- கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகடழிற் தாகி யந்திபார்
 நிலைக்கெளிதா நீ தரண் ௪
- எல்லாப் பொருளு முடையதா யிடத்துத் து
 நல்லா னுடைய தரண். ௫
- முற்றியு முற்று தெறிந்து மறைப்படுதும்
 பற்றற் கரிய தரண். ௬
- முற்றற்றி முற்றி யவரையும் பற்றற்றிப்
 பற்றியார் வெல்ல தரண். ௭
- முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுசுத்து
 வீறெய்தி மாண்ட தரண். ௮
- எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
 யில்லார்க ணிலல தரண். 9

எடு

அங்கலியல் அதி. ௭௧ திருக்குறள்
 பொருள்செயல்வகை

- பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
 பொருளல்ல தில்லை பொருள். ௧
- இல்லாரை யெல்லாரு மென்னுவர் செல்வரை
 யெல்லாருள் செய்வர் சிறப்பு. ௨
- பொருளென்னும் பொய்யா வினக்க மிருளறுக்கு
 மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. ௩
- அறனீனு யின்பழு மீனுந் திறனறிந்து
 தீதின்றி வந்த பொருள். ௪
- அருளினாடு மன்பொடுந் வாராப் பொருளாக்கம்
 புல்லார் புரண லிடல். ௫
- உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னென்றாத்
 தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். ௬

அருளென்னு மன்பீன் குழலி பொருளென்னுஞ்
 செல்வச் செலிவியா லுண்டு. எ
 குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றூற் றன்கைத்தொள்
 றுண்டாகச செய்வான் வினை. அ
 செய்க பொருளைச் செலுகர் செருக்கறுக்கு
 மெகைதனிற் கூரிய தில். க
 ஒன்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார் க்கென்பொரு
 ளேனை யிரண்டு மொருங்கு. ட

எச

பொருள் அதி. எச அங்கவியல்

படைமாட்சி

உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
 வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை. ஃ
 உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்தூத்
 தொல்படைக் கல்லா லரிது. ட
 ஒலித்தக்கா வென்ற முவரி யெலிப்பகை
 நாக முயிர்ப்பக் கெடும். க
 அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
 வன்க ணதுவே படை. ச
 கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிரிந்த
 மாற்ற லதுவே படை. டி
 மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
 மெனநாங்கே யேமம் படைக்கு. ஃ
 தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
 போர் தாங்குந் தன்மை யறிந்து. எ
 அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
 படைத்தகையாற் பாடி பெறும். அ
 சிறுமையுந், செல்லாத் துணியும் வறுமையு
 மில்லாயின் வெல்லும் படை. க
 நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
 தலைமக்க ளில்வழி யில். ட

எச

அங்கவியல் அதி. எச திருக்குறள்

படைச்செருக்கு

என்னைமுன் னில்வன்மின் ரெவ்விர் பலரென்னை

முன்னின்று கன்னின் தவர். ௧
 சான முயலெய்த வம்பினில் யானை ௨
 பிழைத்தவே வேந்த வினிது. ௩
 போண்மை யென்ப தறுகனெண் டற்றக நா ௪
 ஊராண்மை மற்றத னெஃகு. ௫
 கையேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன் ௬
 மெய்வேல் பறியா நுகும். ௭
 விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி ௮
 ளேட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. ௯
 விழுப்புண் படாதநா னெல்லாம வழுக்கினுள் ௧௦
 வைகுந்தன் னானை யெடுத்து. ௧௧
 சுழலு நிசைவேண்டி வேண்டா யுயிரார் ௧௨
 சுழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து. ௧௩
 உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன் ௧௪
 செறினுயிர் குன்ற விலர். ௧௫
 இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே ௧௬
 பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர். ௧௭
 புரந்தார்கள் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா ௧௮
 டிரந்துகோட்டக்க துடைத்து. ௧௯

என
 பொருள் அதி. எக அங்கவியல்

நட்பு

செயற்கரிய யாவும் நட்பி னதுபோல் ௧
 வினைக்கரிய யாவும் காப்பு. ௨
 கிறைநீரவர் கேண்மை பிறைமதிப் ௩
 பின்னற பேழையார் நட்பு. ௪
 கலிற்றொறு தூணயம் போலும் பயிரொறும் ௫
 பண்புடை யாளர் தொடர்பு. ௬
 சுகுதற் பொருட்டன்று நட்பன் மிகுதிக்கண் ௭
 றேற்செவ் திடித்தற் பொருட்டி. ௮
 புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா யுணர்ச்சிதா ௯
 னட்பாங் கிழமை தரும். ௧௦
 முகநக நட்பது நட்பன்று கெஞ்சத் ௧௧
 தகநக நட்பது நட்பு. ௧௨
 அழிவி னவைக்கி யாறய்த் தழிவின்க ௧௩
 ணல்ல லுழப்பதா நட்பு. ௧௪
 உடுக்கை விழுந்தவன் கைபோல வாங்கே ௧௫

யிடுக்கண் கலைவதா கட்டி. அ
 ஈட்டிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்டின்று
 யொல்லும்வா யூன்று ளிலை. ௧
 இனைய சிவரெமக் கின்னம்யா மென்று
 புனையினும் புல்லென்னு கட்டி. ௧

அங்கவியல் அகி. அவ திருக்குறள்

நட்பாராய்தல்

காடாது கட்டலிற் கேடில்லை கட்டபின்
 வீடில்லை கட்டான் பவர்க்கு. ௧
 ஆய்ந்தாய்த்த கொன்றாநான் கேண்மை கடைபுற
 தான்சார் தயாந் தரும். ௨
 குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா
 வினனு மறிந்தியாக்க கட்டி. ௩
 குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
 கொடுத்தது கொளல்வேண்டு கட்டி. ௪
 அழச்சொல்லி யல்ல நிடித்து வழக்கறிய
 வல்லார்கட் பாய்த்து கொளல். ௫
 கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கீளாளுரை
 கீட்டி யளப்பதோர் கோல். ௬
 ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
 கேண்மை யொசீஇ விடல். ௭
 உள்ளற்க யுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
 வல்லற்க ணற்றறுப்பார் கட்டி. ௮
 கெடுங்காலக் கைலிவொர் கேண்மை யடுங்கால
 யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். ௯
 மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் தீத்து
 மொருவுக வொப்பிலார் கட்டி. ௧௦

அய்

பொருள் அகி. அக அங்கவியல்

பழமை

பழமை யெனப்படுவ நியாதெனின் யாதுந்
 கிழமையைச் சீய்ந்திடா கட்டி. ௧
 கட்டிற் குறுப்பு கெழுதகைமை மற்றதற்
 குப்பாநல் காண்டேரர் கடன். ௨
 பழகிய கட்டுபவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
 செய்தாந் கமையாக் கடை. ௩

விழைபுகையான் வேண்டி யிருப்பார் கெழுதகையாற்
 கேளாது கட்டார் செயின். ச
 பேதைமையொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுவர்
 கோழக்க கட்டார் செயின். தி
 எல்லக்க ணின்றார் துறவார் தொலைவிடத்து
 தொலைக்க ணின்றார் தொடர்பு. ச
 அழிவந்த செய்யினு மன்பரா ரன்பின்
 வழிவந்த கேண்மையவர். எ
 கேளிழுக்கக் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
 காணிழுக்க கட்டார் செயின். அ

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
 வீராஅர் விழையு முலகு. க
 விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
 பண்டிற் றலைப்பிரியா தார். டி

அக

அங்கலியல் அதி. அஉ திருக்குறள்

திருட்டி

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
 பெருகலிற் குன்ற வினிது. ச
 உரினட்ட டறினொருஉ மொப்பிலார் கேண்மை
 பெறினு ம்பழப்பிந்து மென். உ
 உறுவது சீர்நாக்கு கட்டும் பெறுவது
 கொள்வாரும் கள்வரு கேர். உ
 அமரகந் தாற்றறுக்குந் கல்லாமா வன்றார்
 தமரிற் றரிமை சில. ச
 செய்கே மஞ் சாராச் சிறியவர் புண்டேண்மை
 செய்யதலி னொய்தாமை நன்று. டி
 பேதை பெருங்கெழீஇ கட்டி னறிவுடையா
 ரேதிண்மை கோடி யுறம். ச
 கைவகைய ராகிய கட்டிற் பகைவராற்
 பந்தடுத்த கோடி யுறம். எ
 ஒல்லுந் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
 சொல்லாடார் சோர விடல். அ
 கலவினு மின்னாது மன்றோ வினைவேறு
 சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. க
 எனைத்துந் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ

பொருள் அதி. அஉ அங்கவியல்

கூடாநட்பு

- சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
கேரர சீராதவர் நட்பு. ௪
- இனம்போன் நினைமல்லார கேண்மை மகளிர்
மணம்போல் வேறு பசும். ௨
- பலநல்ல சுற்றும் கடைத்து மனநல்லி
சாருதன் றண்ணற் றரிவு. ௩
- முகத்து ளினிய கொடி வகத்தின்னா
வஞ்சரை யஞ்சப் பசும். ௪
- மனத்தி னமையா தயரை யெனைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினாற் றேறற்பாற் றன்று. ௫
- கடடார்போ னல்லவை யசொல்லினு மொட்டார்சொ
வொல்லி யுணரப் பசும். ௬
- சொல்லணக்க மொன்று ிவொன்றக் கில்வணக்கக்
தீங்கு குறித்தமை யான். ௭
- தொழுதகை யுள்ளும் படைவொய்குது மொண்டு
மழுதகண் னீரு மனைத்து. ௮
- யிகச்செய்து தம்மென்ன வாரை ககச்செய்து
கட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. ௯
- பகைகட்பாற் காலம் வருங்கான் முககட்
டககட் பொரீஇ னிடல். ௧௦

அக

அங்கவியல் அதி. அச திருக்குறள்

பேதைமை.

- பேதைமை யென்பதொன் றியாதெளி னென்பொன்
தேதியம் போக விடல். ௪
- பேதைமையு னெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல். ௨
- காணுமை காடாமை காசின்மை யாதொன்றும்
பேணுமை பேதை தொழில். ௩.

ஓதி புணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துத் தான! ங்காய்
 பேதையிற் பேதையா ரில், ௪
 ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்
 தான்புக் கழுந்து மளறு. ௫
 பொய்ப்படு மொன்றே புண்புணுகு செயறியாப்
 பேதை வினைமேற் கொளின், ௬
 ஏதிலா ராசத் தமர்ப்பிப்பர் பேதை
 பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை, ௭
 மைய லொருவன் களித்தற்றூற் பேதைதன்
 கையொன் றுடைமை பெறின், ௮
 பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
 பீழை தருவதொன் றில், ௯
 கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றூற் சான்றோர்
 குழாஅத்துப் பேதை புகல். ௧௦

அச

பொருள் அநி. அநி அங்கவியல்
 புல்லறிவாண்மை

அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை
 யின்மையா வைபா துலகு, ௧
 அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
 மில்லை பெறுவான் தவம், ௨
 அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் ிழை
 செறுவார். துக் செய்த ளரிது, ௩
 உவண்மை யெனப்படுவ தியாதெளி னெண்மை
 புடையம்மா மென்னுஞ் செருக்கு, ௪
 கல்லாத மேற்கொண் டொழுக்கல் கசடற
 வல்லதாஉ மையந் தரும், ௫
 அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
 குற்ற மறையா வழி, ௬
 அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
 பெருமிறை தானே தனக்கு, ௭
 ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன்றேறா னவ்வுயிர்
 போஒ மனவுமோர் நோய், ௮
 காணாதாற் காட்டுவான் றுண்காணுன் காணாதான்
 கண்டாளுந் தான்கண்ட வாறு, ௯
 உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வைபத்
 தலகையா வைக்கப் படும், ௧௦

இகல்

இகலென்ப வெவ்வா வுயிர்க்கும் பகலென்னும	
பண்பின்மை பாரிக்கு கோய்.	க
பகல்கருதிப் பற்று செயினு மிகல்கருதி	
யின்னாசெய யாமை தலை.	௧
இகலென்னு மெவ்வகோய் நீக்கிற் தவலில்வாத	
தாலில் விளக்கக் தரும்.	௩
இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னு	
தன்பத்துட் ளென்பங் செடிந்.	௪
இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே	
மிகலூக்குந் தன்மை யவர்.	௫
இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை	
தவலுங் டெடலு தணித்து.	௬
மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்மேவ	
லின்னா வறிவி னவர்.	௭
இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை	
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு.	௮
இகல்காணா னாக்கம் வருங்கா லதனை	
மிகல்காணுங் கேடு தாற்கு.	௯
இகலானா மின்னாத வெவ்வா தகலானா	
கன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.	௧௦

அக

பகைமாட்சி

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா	
மெலியார்மேன் மேக பகை.	௧
அன்பில னுன்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா	
வென்பரிபு மேதிலாண் றப்பு.	௨
அஞ்சு மறியா னமைவி ல னீதலாண்	
தஞ்ச மெனியன் பகைக்கு.	௩
கங்காண் வெகுளி அறையில வெஞ்ஞாண் றும்	

பாங்குணும் யார்க்கு மெளிது. ச
 வழிகோக்கான் வாய்ப்பான செய்யான் பழிகோக்கான் சி
 பண்பில்லம் பற்றார்க் கினிது. ஐ
 காணாச சினத்தான் உழிபெருவ காமத்தான்
 பேணுமை பேணப் படும். க
 உகாழித.குகா உகாநல்லேண்டு மன்ற வடித்திருந்து
 காணாத செய்வான் படை. ங
 குணனிலனாய்க் குற்றம் பல்வாயின் மாற்றார்க்
 கினனிலனா மேமொப் புடைத்து. சி
 செறுவார்க்குச் சேணிகவா விற்ப மறிவிலா
 வஞ்சகம் பகைவாப் பெறின். க
 சல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
 மொல்லாணை யொல்லா தொளி. டி

அள

அங்கவியல் அதி. அஅ திருக்குறள்

பகைத்திறந்தொரிதல்

பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
 னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று. க
 வில்லே ருழுவர் பகைகொளினாய் கொள்ளற்க
 சொல்லே ருழுவர் பகை. உ
 ஏழந் தவரினு மேழை தமியனாய்ப்
 பல்லார் பகைகொள் பவன். ஃ
 பகைகட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன
 தகைமைக்கட் டங்கிற் றுவரு. ஈ
 தன் றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ
 னின் றுணையாக் கொள்கவற்றி றென்று. ஐ
 தேறினுந் தேரு விடினு மழிலின்கட்
 டேரூன் பகா அன் றிடல். ஃ
 கோவற்க கொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
 மென்மை பகைவ ராகத்து. ங
 வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப னாயும்
 பகைவார்கட் பட்ட செருக்கு. அ
 இளைதாக முண்மரய் கொல்க களையுநர்
 கைகொல்லுய் காழ்த்த விடத்து. ஆ
 உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
 செய்மல் சிதைக்கலா தார். ஐ

பொருள்

அ.தி. ௨+

அங்கவியல்

உட்பகை

- சிழனீரு மன்னகைத லின்னா சமர்தீரு
மின்னுவா நின்னா செயின் ௧
- வான்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக
கேன்போல் பகைவர் தொடர்பு. ௨
- உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க யுலஸிடசது
மட்பகையின் மாணச் செய்யும். ௩
- மனமாறா உட்பகை நோன்றி னினமரண
வேதம் பல யுத் தரும். ௪
- உறந்முறையா னுட்பகை தொன்றி வன்முறையா
நேதம் பல யுத் தரும். ௫
- ஒன்றமை யொன்றியார் சுட்பகை நெடுநூன்றம்
பொன்றமை யொன்ற லர்து. ௬
- செப்பின் புணர்ச்சியோற் கூடினாது கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி. ௭
- அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி. ௮
- எட்பகை வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் தேதி. ௯
- உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டுடனுறைத் தற்று. ௧௦

அங்கவியல் அ.தி. ௧௦ திருக்குறள்

பெரியாரைப்பிழையாமை

- ஆற்றுவா ராற்ற விகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு னெல்லாந் தலை. ௧
- பெரியாரைப் பேணு தொழுதிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும். ௨
- கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்யக் கடல்வேண்டி
னாற்று பவர்க னிழுக்கு. ௩
- கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று லாற்றுவார்க்
காற்றதா ரின்னா செயல். ௪
- யாண்டிச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட்டவர். ௫
- எரியாற் கூடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியாற் பிழைத்தொழுகு வார். ௬

அன்பன் விழையார் பொருள்விழையு மாய்விடையா
 ரின்சொ ளிழுக்குத் தரும். க
 பயன்வாக்கீப் டண்புரைக்குப் பண்பின் மகனார்
 சயன்வாக்கீப் பரவிடல். ட
 பொருட்டெனமர் பொய்யமை முயக்க நிறுட்டமை
 வேதில் பண்புடைய யம். க
 பொருட்டெனமர் பண்ணைக் தேரயா தருட்டபாரு
 னாயு மறிவி னவர். ட
 பொருட்டெனமர் பண்ணைப் புதாயார் மறிகலத்தின்
 மாண்ட வறிவி னவர். க
 தன்வம் பாரிப்பார் தேரயார் தலைச்செருக்கிப்
 புண்ணலம் பாரிப்பார் தேரன். ட
 திறைசெஞ்ச மில்லவர் தேரய்வர் பிறசெஞ்சுத்
 பேணிப் புணர்பவர் தேரன். ட
 ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கொன்ப
 மாய மகனார் முயக்கு. ட
 வரைவின மாணியையார் மென்றோன் புரையிலாப்
 பூரியர்க னாழு மனது. க
 இருமனம் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுங்
 திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. ட
 பொருள் அதி. கூட அங்கவியல்

கள்ளொலி மை

உட்கப் படாஅ ரொன்றி. ப்ப வரஞ்ஞான்றது
 கட்டாரதல் கொண்டொழுது வார். க
 உண்ணைக் கள்ளை யுணிலுணைச் சாண்டிரர்
 கொண்ணப் படவேண்டா தார். ட
 சாண்டிர முகத்தேயு மின்னொது வல்லன்மற்றுச்
 சாண்டிர முகத்துச் சார். ட
 சாண்டிர முகத்தேயு மின்னொது வல்லன்மற்றுச்
 பேணைப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. ட
 கையறி யாமை யுடைத்தே; பொருள்வொழித்து
 மெய்யறி யாமை கொளல். ட
 துள்ளினார் செத்தாரின் வேரல்ல வெள்பான்று
 நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். க
 உள்ளொற்றி யுள்ளார் நகப்படுக வெள்ளுன்று
 கள்ளொற்றிக் கணசாய் பவர். ட

சுளித்தறியே நென்பது கைவிடிக் கொஞ்சத்
 தொளித்த ஊஉ. மாய்கே னுகும். ௨
 களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்கீர்
 குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. ௧
 கள்ளுண்ணைப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
 லள்ளான் கொ லுண்டதன் சோர்வு. ௩
 அங்கவியல் அதி. ௧௪ திருக்குறள்

குது

வேண்டற்க வென்றிடினுந் குதினை வென்றது உந்
 துண்டிற் பான் மீள்விழுக்கி யற்று. ௧
 ஒன்றெய்தி துறிந் துள் குதர்க்கு முண்டாகுகொ
 னன்றெய்தி வாழ்வதோ மாறு. ௨
 உருளாய மோவாது கூற்றிற் பாராளாயம்
 போஒய்ப் புறமே படும். ௩
 சிறுமை பல்செய்து சரழிக்குள் குதின்
 வறுமை தருவதொன் றில். ௪
 கவறுக கழகமும் கையுந் தருக்கி
 யிவறியா ரில்லாகி யார். ௫
 அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்கு தென்னு
 முகடியான் மூடப்பட்ட டார். ௬
 பழகிய செல்வமும் பண்புந் கெடுக்குங்
 கழகத்துக் காலே புகின். ௭
 பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத
 தல்ல லுழப்பிக்குள் குது. ௮
 உடைசெல்வ முறெணர் கல்வியென் றைந்து
 மடையாவா மாயக் கொளின். ௯
 இழுத்தொறுஉங் காதலிக்குள் குதேபோற் றுன்ப
 முழுத்தொறுஉங் காதற் றயிர். ௧௦

௧௪

பொருள் அதி. ௧௫ அங்கவியல்

மருந்து

மிதினுங் குறையினு நோய்செய்பு தூலோர்
 வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று. ௧

மருந்தென வேண்டா வாம் யாக்கைக் கருந்திய
 தற்றது போற்றி யுணின். உ
 அற்ற லளவறிந் துண்க வஃ துடம்பு
 பெற்ற னெடி தயக்கு மாறு. உ
 அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
 தயக்க துவரப் பசித்து. ஈ
 மாறுபா டில்லாத யுண்டி மறுத்துண்ணி
 ணாறுபா டில்லை யுயிர்க்கு. ஐ
 இழிவறிந் துண்பாண்க ணின்பம்போ னிற்கும்
 கழிபே ரிரையான்ச ளேய். ஈ
 தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
 ளேயள வின்றிப் படும். ஏ
 நோய்காடி நோய்முத ளாடி யதுதணிக்கும்
 வாய்காடி வாய்ப்பச் செயல். அ
 உற்ற னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
 கற்றான் கருதிச் செயல். க
 உற்றவன் நீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
 டுழியல் அதி. கூச திருக்குறள்

குடிமை

இற்பிறச்சார் கண்ணல்ல தில்லை யிபல்பாகச
 செப்பமு ிணு மொருங்கு. க
 டுழக்கமும் வாய்மைபு காணும் மூன்று
 திழக்கார் குடிப்பிறந் தார். உ
 நகை"கை யின்சொ லிக டுமை நான்கும்
 வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு. உ
 அங்கிய சோம பெறினுடி குடிப்பிறந்தார்
 குன்றுவ ளெய் லிலர். ஈ
 வழங்குவ துள்யு டுந் கண்ணும் பழங்குடி
 பண்பிற் றிலப்பரித லின்றி. ஐ
 சலம்பற்றிச சால்பில செய்யார்மா சற்ற
 குலம்பற்றி வாழ்த்மென் பார். க
 குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கு குற்றம் விசம்பின்
 மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. ஏ
 நலத்தின்க ளாரின்மை தோன்றி னவனைக
 குலத்தின்க ளையப் படும். அ
 நிலத்தித் திடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்

குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச சொல், க
 நலமவேண்டி நூணுடைமை வேண்டிவ் கலர்சேசுடன்
 பொருள் அதி. கூஎ ஓழியல்

மானம்

இன்றி யமையாச சிறப்பின வாயினுது
 குன்ற வரூப விடல். க
 சீரினுஞ் சிறல்ல செய்யாரே ஈரொடு
 பேராணமை வேண்டு பவா. உ
 பெருக்க துது வேண்டும பணிவுல சிறிய
 சுருக்கதது வேண்டு முயாவு. உ
 தலையி னிழிந்த மயிரணையா மாந்தா
 நிலையி னிழிந்தக கடை. ஈ
 குன்றி னினையாருவ குன்றுவர் குன்றுவ
 குன்றி யினைய செயின். (டு
 புகழின்றூற் புத்தேணுட் டிய்யாதா வென்மற்
 நிகழுவார்பின் சென்று நிலை. ஈ
 ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ கலி னகலையே
 கெட்டா னெனப்படுத னன்று. எ
 மருந்நோமக் ஊனோம்பும ஊ , ககை பெருக்ககைமை
 பீடழிய வந்த விடத்து. அ
 மயிர்கீப்பின் வாழாக்க வரிமா வன்றா
 குயிர்கீப்பர் மானம் வரின். கூ
 இளிவரின் வாழாத மான முடையா
 பொருளென ஓர் கலைய
 ஒழியல் அதி. கூஅ திருக்குறள்

பெருமை

ஒளியொருவற் குன்ன வெறுக்கை யினியொருவற்
 கலீதிறந்து வாழ்து மெனல், க
 பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
 செய்தொழில் வேற்றுமை யான். உ
 மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
 கீழல்லார் கீழல் வவர். உ
 ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமைபுந்

தன்னைத்தான் கொண்டொழுதி னுண்டு. ச
 பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
 னருமை யுடைய செயல். ஓ
 சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லை பெரியாரைப்
 பேணிக்கொள் வேமென்னு னோக்கு. க
 இறப்பே புரிந்த தொழிற்றஞ் சிறப்புந்தான்
 சீரல் லவர்கட் படிந். ஏ
 பணிபுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
 யணிபுமாந் தன்னை வியந்து. அ
 பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
 பெருமித மூர்ந்து விடல். க
 அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
 குற்றமே கூறி விடும். உ
 பொருள் அதி. கூக ஒழியியல்

சான்றாண்மை

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
 சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. க
 குணநலன் சான்றோர் நலனே பிறநல
 மெந்நலத் துள்ளது உ மன்று. உ
 அன்புநா னெப்படியு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ
 டைந்துசால் பூன்றிய னுண். உ
 கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறந்திமை
 சொல்லா நலத்தது சால்பு. ச
 ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்
 மாற்றரை மாற்றும் படை. ஓ
 சால்பிற்குக் கட்டளை யாட்தனிற் றோல்வி
 துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல். க
 இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
 வென்ன பயத்ததோ சால்பு. ஏ
 இன்மை யொருவற் கிளிவந்து சால்பென்னுந்
 திண்மையுண் டாகப் பெறின். அ
 ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
 காழி யெனப்படு வார். க
 சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
 ஒழியியல் அதி. ா திருக்குறள்

பிணைப்புடைமை

வண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாதும்
 பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. ௧
 அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்வீரண்டும்
 பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. ௨
 உறுப்பொத தன் மக்களொப் பன்றல் வெறுத்தக்க
 பண்பொத லொப்பதா மொப்பு. ௩
 நயனொக ஈன்றி புரிந்த பயனுடையார்
 பண்புபா ஈட்டு முன்கு. ௪
 நகையுள்ள மின்னா கிகழ்சா பகையுள்ளும்
 பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. ௫
 பண்புடையார்ப் படகுண் ளெக மதுவின்றேன்
 மண்புக்கு மாய்வது மன். ௬
 அரம்போலுய கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
 மக்கட்பண் பில்லா தவர். ௭
 நண்பாற்றா ராக நயமில செய்வார்க்கும்
 பண்பாற்றா ராதல் கடை. ௮
 நகல்வல்ல நல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
 பகலும்பாற் பட்டன் றிருள். ௯
 பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
 கலந்திமை யாற்றிரிந் தற்று. 10
 பொருள அநிக 1௧ 3டிபியல்

நன்றியின் செயலம்

1. ததாராய சாணர மபநா உபாரு 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

ஈசகபபடபுயனசெயுரு
 ணசக மரமபழுத தறய. ௨௩
 அனபொரீடுத சறசெற நறதேரக தீட்ட
 வொணவொருள கொளபுர
 ஈருடைச செலவா சிறதுனி மாரி
 வறவகூற தனைய துடைத்து
 ஒழியல் அதி. ௭௨ நிருக்குறள்

நாணுடைமை

கருமத்தா னுணுத னுணுத் திருவத
 னல்லவர் நாணுப்பிற. ௧
 னாணுடை யெசச முயர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
 நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. ௨
 னாணைக் குறித்த வயிரெல்லா நானென்னு
 நன்மை குறித்தது சால்பு. ௩
 அணியன்றே நாணுடைமை சான்றோர் பட்டினத்தேறு
 பணியன்றே ஈடுகடை. ௪
 பிறப்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுத்
 குறைபதி யென்னு முலகு. ௫
 நாணவேலி கொள்ளாது மன்றே வியன்வாலம்
 பேணலர் மேலா யவர். ௬
 நாண லுயிரைத் தறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
 னுன்றறவார் நாணுள் பவர். ௭
 பிறர்நாணத் தக்கது தானுணு னுயி
 னறநாணத் தக்க துடைத்து. ௮
 குலஞ்சுகிங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுகி
 நாணின்மை நின்றக் கடை. ௯
 காணகத் தில்லா ரியக்க மாப்பாவை
 காண லுயிர்மருட்டி யற்று. ௧௦
 பொருள் அதி. ௭௩ ஒழியல்

குடிசெயல்வகை

கருமஞ் செய்வொருவன் கைகாவே னென்னும்
 பெருமையிற் றீடுடைய தில். ௧
 ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிண். ௨
 னீள்வினையா னீளுங் குடி. ௩
 குடிசெய்வ வென்னு மொருவற்குத் தெய்வம்
 மடிதற்றுத் தான்முந் துறும். ௪
 சூழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடையைத்

தாழா துளுற்று பவர்க்கு. ச
 குற்ற விலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வாணைச் ச
 சுற்றமாச் சுற்று முலகு. இ
 நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
 வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். க
 அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
 மாற்றுவார் மேற்றே பொறை. எ
 குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவ மடிசெய்து
 மாணங் கருதக் கெடும். அ
 இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைச்
 குற்ற மறைப்பா னுடம்பு. க
 இடிக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தன்று
 நல்லா ளிலாக ருடி. டி

ஒழியியல் அ.தி. ந.ச. திருக்குறள்
 உழவு

சமுன்றுமேர்ப் பின்ன துலக யதலு,
 லுழித்து முடிவே தலை. ச
 உழுவா ருலகத்தார்க் காண்யலே தாற்றா
 செழுவாடை டெல்லாம் பொறுத்து. உ
 உழுதுண்டு வாழ்வாடே வா, வார்மற் றெல்லார்க்
 தொழுதுண்டு டன்செல் பகர். ட
 பலருடை நீழ்லுத் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
 தலகுடை நீழ் லவர். ட
 இவ்வா நீர்ப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
 கைசெய்துண் மாலை யகா. இ
 உழவீனா கைம்மடங்கி ிவில்லை விழையதுஉம்
 விட்டேமென் பர்க்கு ளிலை. க
 தொடம்புமுடி சரிசா வுணக்கிற் பிடிச்செருவும்
 வேண்டாது சாலப் படும். ட
 ஏரினு ளன்ற லெருவிடுதல் கட்டப்
 னீரினு கந்ததன் காப்பு. ச
 செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலர்
 கில்லாளி னுட விலும். க
 இலமென் றசைலு ய்ருப்பாரைக் காணி
 னிலமென்னு நல்லா னாகும். ட
 பொருள் அ.தி. ந.ச. ஒழியியல்

இன்மையி னரிந்துத தியுடையி னரின்மையி
 னரின்மையே யினனா தது. ௧
 இன்னா யெனவொரு பாவி மறுமையு
 மின்மையு யின்றி வரும். ௨
 தொல்வரவச் சேரலுங் கெடுக்குக தொகையாக
 நல்குர வென்னு நகை. ௩
 இற்பிறக்கார் கண்ணையு மின்மை யிலிவந்த
 சொற்பிறக்குள் சேர்வு தரும். ௪
 நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்சுரைத்
 துன்பங்கள் சென்று பழிம். ௫
 நற்பொரு ணன்ருணர்ந்து சொல்லினு நல்குர்துநர்
 சொற்பொருள் சேர்வு பழிம். ௬
 அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
 பிறன்போல் கோக்கப் பழிம். ௭
 இன்றும் வருவது கொல்லோ கெருநலுங்
 கொன்றது போலு நிரப்பு. ௮
 பெருப்பினுட் கெஞ்சலு னாகு நிரப்பினுள்
 யாதொன்றுந் கண்பா டரிது. ௯
 தாப்புர வில்லார் துவாத்த திறவானா
 யுப்பிற்குந் காடிக்குங் கூற்றம். ௧௦
 ஒழியியல் அந். ௧௧ திருக்குறள்

இரவு

இரக்க விரத்தக்கார்க் காணீர் கரப்பி
 னவர்பழி தம்பழி யன்று. ௧
 இன்ப மொருவற் கிரத்த நிரத்தவை
 துன்ப முறாஅ வரின். ௨
 கரப்பிலா நெடுநிற் கடனறிவார் முன்னின்
 நிரப்புமோ ரேள ருடைத்து. ௩
 இரத்தலு மீதலே போலுந் கரத்தல்
 கனலிலுந் தேற்றுதார் மாட்டு. ௪
 கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணீர்
 நிரப்பவர் மேற்கொள் வது. ௫
 கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
 யெல்லா மொருங்கு கெடும். ௬

இகழ்ந்தென்னா தீவாரைக் காணின் மகிழ் துள்ள
முள்ளு ஞுவப்ப துடைத்த. ஏ
இரப்பாரை யில்லாயி நீர்க்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. அ
சுவார்க் ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிர்த்துகோண்
மேவா நிலாஅக் கடை. கூ
இரப்பான் வெருளாமை வேண்டு நிரப்பிடும்பை
தானேயுள் சாலுங் கரி. ௮
பொருள் அதி. ௩௭ ஒழியல்

இரவச்சம்

கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன் றுர் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும். க
இரந்து முயிர்வா த்தல் மேண்டிற் பரத்து
கெடுக அலகியற்றி யான். ௨
இன்மை யிடும்பை பீர்த்துநீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில். ௩
இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச் சால்பு.
தெண்ணீ ரடுபுத்கை யாய்னுந் தாடந்த
துண்ணலி னுங்கினிய தில். ௫
ஆவிற்ரு நீரென் நிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னினிவந்த தில். ௬
இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவன்மி ணென்று. ௭
இரவென்னு மேமாப்பி ரோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும். ௮
இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ள தூஉ மின்றிக் கெடும். ௯
கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போகு முயிர். 10
ஒழியல் அதி. ௩௮ திருக்குறள்

கூயமை

மக்களே போல்வா கயவ ரவரன்ன
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில். க
நன்றி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
ஒர்சத் தவல மிலர். ௨

தேவ ரணையர் கயவ ரவருந்தா	
மேவன செய்தொழுந லான்.	௩
அகப்பட்டி யாவாரைர் காணி னவரின்	
நிகப்பட்டிசு செம்மாக்குங் கீர்.	௪
அச்சமே கீழ்க்குந தாசார மெச்ச	
மவாவுண்டே லுண்டாள் ிறிது.	௫
அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட	
பறைபிறர்க் குய்த்துடைக்க லான்.	௬
ரங்கை விதிரார் கயவர் கொடிதுடைக்குங்	
டன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.	௭
கொல்லப் பயன்படுங் சான்றோர் கரும்புபோற்	
கொல்லப் பயன்படுங் கீர்.	௮
டம்பதாட முண்பதாட கரணிற் பிறர்மேல்	
பிக்காண வற்றுகுங் கீர்.	௯
மற்றிற் குரியர் கயவரொன் றற்றிக்கால்	
மற்றற் குரியர் விரை்து.	௧௦

௧௧

க ர ய த் து ய ய ா ல்

அதி. ௧௬

காளரியல்

தகையணங்குறுத்தல்

அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனக்குழை	
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு.	௧
கோக்கினு ளேக்கெநிற் கோக்குத றுக்கணங்கு	
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து.	௨
பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிச்சேன்	
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு.	௩
கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தார் பெண்டகைப்	
பேதைக் கமர்ந்தன கண்.	௪
கூற்றமோ கண்ணே பிணையோ மடவா	
ளேக்கமியம் மூன்று முடைத்து.	௫
கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னயங்களுர்	

செய்யவல் மன்னிவன் கண். ௪
கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில். ௪
ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைத்தே ஞாட்பினு
ண்ணுரு முட்குமென் டீடு. ௮
பிணையேர் மடநோக்கு காணு முடையாட்
கணியெவனோ வேதில தந்து. ௧
உண்டார்க ணல்ல தடுகரூக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த வின்று. ௨
காவியல் அ.தி. ௩௩ நிருக்குறள்

குறிப்பறிதல்

இருசோக காமநண்க ளுள்ள தொருநோக்கு
சோயநீரா காமகான் தச்சோய் மருந்து. ௧
கண்களவு முடாநுநுள் உய்கொக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்ற பெர்து. ௨
சோக்கினு வேல்க்க யிறைஞ்சினு ஈலிதவன்
யப்பிணு ளட்டய சேர். ௩
யானோக்கு சாலை நிலினைக்கு சோக்காக்காற்
ராணோ கி மெல்ல சுகம். ௪
குறிச்சொண்டு சோக்காமை யல்லா லொருகண்
கிழக்கணித்தாக் போல சுகம். ௫
படாஅ தயர்போற் சொல்லினுள் செராஅர்சொ
லொல்லு யுணரப் படுட். ௬
சொஅசு ஏறுசொந்துள் செற்றார்போ னோக்கு
மு.அ.அப்போற் றற்றார் குறிப்பு. ௭
அசையியற் குண்டாண்டோ ரேளாயா னோக்கப்
பணையினன் கபய சுகம். ௮
எல்லார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காத்தவார் கண்ணே யுள. ௯
கண்மணு கண்ணினை நோக்கொக்கின் யாய்ச்சொற்க
னென்ன பயனு மில. ௧௦
காமம் அ.தி. ௩௩ காவியல்

புணர்ச்சியகிழ்தல்

கண்டுகேட் கிண்டியிற் துற்றறியு மைம்புலனு
 மொண்டொடி கண்ணே யுச. ௩
 யினிக்கு மருத்து டி. நம னணியிழை
 தன்னேய்க்குத் தானே மருத்து. ௨
 தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டியிலி னினிதுகொ
 ருமரைக் கண்ண னுலகு. ௩
 நீங்கிற் நெறாஉய் குறுகுக்காற் தண்ணென்னுந்
 ியாண்டுப் பெற்றா னிவன். ௪
 வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
 தோட்டார் கதுப்பிடை டோள். ௫
 உறுதோ றுயிர் தளிர் ப்பத் தீண்டலாற் பேரைக்
 கயிற்றி னியன்றன தோள். ௬
 தம்பி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றா
 லம்மா வரிவை முயக்கு. ௭
 வீழு மிருவர்க் கினிதே வாயிடை
 போழப் படாஅ முயக்கு. ௮
 ஊட லுணர்தல் புணர்த ல்வைகாமம்
 கூடியார் பெற்ற பயன். ௯
 அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
 செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டி. ௧௦
 ககக
 களவியல் அதி. ககஉ திருக்குறள்

தலம்புனை ந்துரைத்தல்

நன்னரை வாழி யனிச்சமே தின்னிணு
 மென்னீரன் யாம்வீழ். பவன். ௧
 மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
 பவர்காணும் புவொக்கு மென்ற. ௨
 முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிகாற்றம்
 வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்டு. ௩
 காணிற் குவளை கவிழ்த்து நிலைநேக்கு
 மாணிழை கண்ணைவவே மென்ற. ௪
 அனிசசப்புக் கால்களையாள் பெய்தா ணுசப்பிற்கு
 சல்ல படாஅ பறை. ௫
 மதியு மடந்தை முகனு மறியா
 பதியிற் கலங்கிய ினீன். ௬
 அறுவாய் நிறைத்த வலிர்மதிக்குப் போல
 மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. ௭

மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
 காதலை வாழி மதி. அ
 மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற்
 பலர்காணத் தோன்றன் மதி. க
 அணிச்சமு மன்னத்தின் றாவியு மாத
 சடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். ட
 ககஉ.
 காமம் அதி. ககஉ களவியல்

காதற்சிறப்புரைத்தல்

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
 வாலெயி றாறிய சீர். க
 உடம்பொ டியிரிடை யென்னமற் றன்ன
 மடந்தையொ டெம்மிடை ஈப்பு. ட
 கருமணியிற் பாவாய்கீ போதாயாம் ஈழுந்
 திரு ஈதற் தில்லை யிடம். உ
 வா ித லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
 வதற்கன்ன னீங்கு யிடத்து. ஈ
 உள்ளவன் மன்யான் மரப்பின் மறப்பறியே
 நெள்ளமர்க் கண்ணாண் குணம். து
 கண்ணுள்ளிற் போகா நிமைப்பிற் பருவரார்
 றுண்ணியரெங் காத லவர். ஈ
 கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
 மெழுதேக் கரப்பாக் கறிந்து. எ
 நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட
 லஞ்சதம் வேபாக் கறிந்து. அ
 இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே
 யேதில ரென்னுயிவ வூர். க
 உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ
 ரேதில ரென்னுயிவ வூர். ட
 ககஉ

களவியல் அதி. ககச திருக்குறள்
 நாணுத்துறுவுரைத்தல்

காம முழுந்து வருத்தினர்க் கேம
 மடலல்ல தில்லை வல். ஈ
 கோளு வுடம்பு முய்ரு யடலேய

காணினே நீங்கி நிறுத்து. 2
 நானொடு நல்லாண்மை பண்டியை உடைய நூலாயேன்
 காமுற்ற ரேறு மடல். 3
 காமக் கடும்புன லுய்க்குமே ாவொடு
 நல்லாண்மை யென்னும் புணை. 4
 தொடலைக் குறுந் தொடி தந்தான் மடலொடு
 மாலையுக்குத் தயர். 5
 மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
 படலொல்லா பேதைக்கென் கண். 6
 கடலன்ன காம முழந்து மடலேரூப்
 பெண்ணிற் பெருத்தச்ச தில். 7
 நிறையரியர் மன்னளிய ரென்றோது காம
 மறையிற்த்து மன்று படிம். 8
 அறிவினா லொல்லாரு மென்றேயின் காம
 மறுகின் மறுகு மருண்டு. 9
 யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
 யாம்பட்ட தாம்படா வாரது. 10

ககச

காமம் அதி. ககசு களவியல்

அலரறிவுறுத்தல்

அவ்வெழு வாரூயர் சிற்கு உறனைப்
 பலரறியார் பாக்கியத் தால். 1
 மலரன்ன கண்ணு ளருமை யரியா
 தலவரமன் நீத்த தட்டிப். 2
 உரு அதோ ளூரறிந்த கெளவை யதனைப்
 பெருஅது பெற்றன்ன நீர்த்து. 3
 கவனவயர்ற் கவனிது காம மதுவின்றேற்
 தய்வென்னுந் தன்மை சிழந்து. 4
 களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றூற் காமம்
 வெளிப்படுந் தோறு பிணித. 5
 கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
 தியக்களைப் பாம்புகொண் டற்று. 6
 ளூரயர் கெளவை யெருவாக யன்னைசொன்
 ளீராக நீளுயிற் கோப். 7
 பெய்யா வெளி கூதுப்பே மென்றற்றூற் மெனவையத்
 காம மூதுப்பே மெனல். 8

அலர்நாண வொல்வதோ உன்சலோம் பென்றார்
 பலர்நாண நீத்தக் கடை. க
 தாம்வேண்டி னல்துவர் காடலர் யாம்வேண்டிங்
 கெளவை யெடுக்கு பிடிப்புள். ய
 கற்பியல் அநி. ககக திருக்குறள்

பிரிவாற்றாமை

செல்லாமையுண்டே லெனக்குரை மற்றுதின்
 வல்பரவு யாழ்வார்க் குரை. க
 இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சார்.
 புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு. க
 அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
 பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். கூ
 அரிதஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளத்தசொற்
 தேறியார்க் குண்டோ தவறு. ச
 ஒம்பி மமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர்
 நீங்கி னரிதாற் புணர்வு. சூ
 பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னாரிதவர்
 ஈல்துவ ரெண்ணு சசை. ஊ
 துறைவன் றறந்தமை துற்றுகொன் முன்கை
 யிறையிறவா நின்ற வளை. எ
 இன்ன தினனில்தூர் யாழ்த லதனிணு
 பின்ன தினியார்ப் பிரிவு. ஞ
 தொழிற்சடி னல்லது காமனோய் போல
 விடிற்சட லாற்றுமோ தீ. கூ
 அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
 பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர். ல
 காமம் அநி. ககக கற்பியல்

படர்மெலிந்திரங்கல்

மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ ஷோயை மறைப்பவர்க்
 கூற்றுநீர் போல ிரும். க
 கரத்தலு மொற்றேனிந் ஷோயைநேர ப செய்தார்க்
 குரைத்தலு நாணுத் தரும். உ
 காமமு ஷாணு முயிர்காயாத் தூங்குமென
 னேனா வுடம்பி னகத்து. கூ
 காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து

மேம்பட்ட புணர்மன்னு மில்.

ச

துப்பி நெவனுவர் மற்கொறு யாவரவு
கட்பினு னாற்று பவர்.

இ

லுன்பல் கடன்மற்றுக் காம மலி மிகு காற்
றுன்ப மதனிற் பெரிசு.

ஈ

காமக் கடும்புன னீர்திக் கரைகாணேன்
யாமாத்தும் யானே யுணேன்.

எ

மன்னுயி ரெல்லார் துயிற்றி யளித்திரா
வென்னல்ல தில்லை துணை.

அ

கொடியார் கொடுமையிற் ருங்கொடிய விற்கா
ணெடிய கழியு மிரா.

க

உள்ளம்போன் றள்வழிச செல்கிற்பின் வெள்ளிங்
கீந்தல மன்னோவென் கண்

ஊ

கற்பியல் அதி. ககஅ திருக்குறள்

கண் விதுப்பழிதல்

கண்டாந் கலுழ்வதெவன் கொலோ நண்டாடோம்
தாய்காட்ட யாங்கண்டது.

க

தெரிந்துணரா நோக்கிய அண்கண் பரிந்துணராட்
பைத லுழப்ப தெவன்.

உ

கதுமெனத் தானோக்கிற் தாமே கலுழ
மிதுநகற் தக்க துடைத்து.

ஊ

பெயலாற்று நீருலந்த அண்க ணுயலாற்று
வுய்வினோ யென்க ணிற்றுத்து.

ச

படலாற்று பைத லுழக்குங் கடலாற்றுக்
காமநோய் செய்தெவன் கண்.

இ

ஒடி விளிதே யெமக்கிந்நோய் செட்டி கண்
டாஅ மிதற்பட்டது.

க

உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.

எ

பேணுது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணு தமைவில கண்.

அ

வாராக்காற் றஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாரளு ருற்றன கண்.

க

மறைபெற லாராரக் கரிதன்றா வெம்போ
லறைபறை கண்ணு ரகத்து.

ஊ

காமம் அதி. ககக கற்பியல்

பசப்புறுபருவரல்

- நயந்தவர்க்கு ஸ்காமை டெர்ந்தேன் பசத்தவென்
பண்புயார்க் குரைக்கோ பிற. ௧
- அவர்தந்தா ரென் ஹுந் தகையா விவர்தந்தவன்
மேனிமே லாரும் பசப்பு. ௨
- சாயலு நா ஹு மவர்கொண்டார் கைம்மாரு
கோயும் பசுலயுந் தந்து. ௩
- உளருவன் மன்யா ஹுரைப்ப தவர்திறமாற்
கள்ளம் பிறவே பசப்பு. ௪
- உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனிப் பசப்பூர் வது. ௫
- வினக்கற்றம் பார்க்கு பருளேபோற் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. ௬
- புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. ௭
- பசந்தா ளிவனென்ப தல்லா விவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில். ௮
- பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின். ௯
- பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை ஹற்றா ரெனின். ௧௦

ககக

கற்பியல் அதி. ௧௨௨ திருக்குரன்

தனிப்படர்மிகுதி

- தாமவீழ்வா தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமததக் காழில் களி. ௧
- வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி. ௨
- வீழுகர் ட்புப் பவோர்க் கமையுமே
வாழுக மென்னுள் செருக்கு. ௩
- வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின். ௪
- நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவே
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை. ௫
- ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
வீருதலை யானு யினிது. ௬

பருவரலும் பைதலும் காண்கொல் காம
 னெருவர்க ணினொழுது வான், ௭
 வீழ்வாரி ணின்சொற் பெருஅ துலகத்து
 வாழ்வாரின் வன்கண ரில், ௮
 கசையுயா ளல்கா ளெனினு மவர்மாட்
 டிசையு மினிய செவிக்கு, ௯
 உருஅர்க் குறுநோ புரைப்பாய் கடலைச
 செருஅஅய் வாழிய கெஞ்சு, ௧௦
 கடய்
 காமம் அநி. ௧௨௧ கற்பியல்

நினைந்தவர்புலம்பல்

உள்ளினுந் தீராப் பெருமளிற் செய்தலாற்
 கள்ளினுந் காம மினிது, ௧
 எனைத்தொன் றினி தேகாண் காமர்சாம் வீழ்வார்
 தினைப்ப வருவதொன் றில், ௨
 சினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றம்மல்
 சினைப்பது போன்று கெடும், ௩
 யாமு முனோங்கொ லவர்கெஞ்சக் தெற்கெஞ்சக்
 தோடி யுளரே யவர், ௪
 சர்கெஞ்சத் தெம்மைக் கடிக்கொண்டார் காண்கொ
 வெர்கெஞ்சத் தோவா வரல், ௫
 மற்றியா னென்னுனென் மன்றோ வவ்விரடியா
 னுற்றநா ளுள்ள வுனென், ௬
 மறப்பி னெவருவன் மற்விகாண் மறப்பறியேன்
 உள்ளினு முள்ளந் சுடும், ௭
 எனைத்து நினைப்பினுந் காயா ரனைத்தன்றோ
 காதலர் செய்யுந் திறப்பு, ௮
 விளியுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
 ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து, ௯
 விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினுற் காணப்
 படாஅதி வாழி மதி, ௧௦

கடக
 கற்பியல் அநி. ௧௨௨ திருக்குறள்
 கனவு நிலையுரைத்தல்

காதலர் துதொடு வந்த கனவினுந்

சியா துசெய் வேன்கொல் விருந்து. க
 கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்
 ருயலுண்மை சாந்துவேன் மன். ௨
 கனவினா னல்கா நவரைக் கனவினாற்
 காண்டலி னுண்டென் னுயிர். ௩
 கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
 னல்காரை நாடித் தரற்கு. ௪
 கனவினாற் கண்டனா உ மாங்கே கனவுந்தான்
 கண்ட பொழுதே யினிது. ௫
 கனவென வென்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
 காதலர் நீங்கலர் மன். ௬
 கனவினா னல்காக் கொடியார் கனவினா
 னென்னெம்மைப் பீழிப் பது. ௭
 துஞ்சங்காற் றேண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
 னெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து. ௮
 கனவினா னல்காரை நோவர் கனவினாற்
 காதலர்க் காணா தவர். ௯
 கனவினா னநீத்தா ரென்பர் கனவினாற்
 காணார்கொ லிவ்வூ ரவர். ௧௦
 கஉஉ
 காமம் அதி. கஉ௩. கற்பியல்

பொழுதுகண்டிரங்கல்

மாலையோ வல்லி மணந்தா ருயிருண்ணும்
 வேலை, வாழி பொழுது. க
 புன்கண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கேள்போல்
 வன்கண்ணை சோநின் றுணை. ௨
 பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மாலை துனியரும்பித்
 துன்பம் வளர வரும். ௩
 காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
 தேதிலர் போல வரும். ௪
 காலக்குச் செய்தகன் றென்கொ லெயன் கொட்டான்
 மாலைக்குச் செய்த பகை. ௫
 மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
 கால யறித்த திலேன். ௬
 கால யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
 மாலை மலருமிந் நோய். ௭
 அழல்போலு மாலைக்குத் துதாகி யாயன்

குழல்போலும் கொல்லும் படை. அ
 புதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு க
 மாலே படர்தரும் போழ்து. க
 பொருண்மாலே யாளரை யுள்ளி மருண்மாலே ல
 மாபுமென் மாயா வுயிர். ல

கஉ௩
 கற்பியல் அதி. கஉச திருக்குறள்

உறுப்புநலநாழிதல்

சிறுபை நமககொழியச சேட்சென்ற ருள்ளி க
 கறுமலர் நாணின கண், க
 நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும் உ
 பசுநது பனிவாருங் கண். உ
 தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு க
 மணந்தகாள் யுகிய சோள், க
 பணங்கிசி பைந்தொடி சோருந் துணைக்கிழ, ட
 தொல்கவின் வாடிய தோள், ட
 கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு ட
 தொல்கவின் வாடிய தோள், ட
 தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக் ட
 கொடிய ரெனக்கூற னெழுது. க
 பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென் ன
 வாடுதோட்பூச லுரைத்து. ன
 முயக்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது அ
 பைந்தொடிப் பேரை வுதல். அ
 முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற க
 பேரை பெருமழைக் கண், க
 கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே ல
 யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு. ல

கஉச
 காமம் அதி. கஉச கற்பியல்

நெஞ்சொடுகிடைத்தல்

நினைத்தொன்று சொல்லவோ நெஞ்சே யெய்தித்தொன்று க
 மெவ்வகையே தீர்க்கு மருந்து. க
 காது லவரில ராகநீ நோவது ட
 பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. ட

இருந்தள்ளி யென்பரித னெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
 பைதனெய் செய்தார்க ணில், ௩
 கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
 தின்னு மவர்க்காண லுற்று, ௪
 செற்ற ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
 முற்று லுறுஅ தவர், ௫
 கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
 பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு, ௬
 காமம் விடுவொன்றே காண்விடு கன்னெஞ்சே
 யானே பொநேறளில் விரண்டு, ௭
 பரிந்தவர் நல்காரென் றேய்கிப் பிரிந்தவர்
 பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு, ௮
 உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளீ
 யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு, ௯
 தன்னுத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
 வின்னு யிழத்துங் கலின், ௧௦

கஉந்

கற்பியல் அதி. ௧௨௬ திருக்குறள்

நிறையழிதல்

காமக கணிசம் யுடைசுரு நிறையென்னு
 காணுததாய் ப்புதச கய ௧
 காம டெனவொன்றே காண்ணின்றொ டென்கு
 யாமதது யானு டொழில் ௨
 மறைப்பேனபர காமத்தை யானே குறிப்பினநித
 தமமல்போ டுனநறி விழம் ௩
 நறையுடைய நெனபென்டன் யானே டென் காம
 மறையறாத மனறு பம் ௪
 செற்றாபின செல்லாப் பெருந்தகைமை காமமே
 யுற்று ரறிவதொன றன்று ௫
 செற்றவர் ப்னசேறல் வேண்டி யளித்தரோ
 வெற்றென்னை யுற்ற துயா, ௬
 காணை வொன்றே வறியலந் காபுதாற்
 பேணியார் பெட்ப செயின் ௭
 பன்மாடக் கர்வன் பணிமொழி யன்றோம்
 பெண்மை யுடைக்கும் படை ௮
 புலப்ப லெசைசென்றேன் புல்லினை னெஞ்சய

கலசா லுறுபது கண்டு
 விண்தீயி லிட்டன்னை நெஞ்சினூர்க் குண்டோ
 புணர்ந்தாழி நிற்பே யெனல்,
 கஉக
 காமம் அதி. கஉஎ கற்பியல்

அவ்வயின்வி தும்பல்

வாநாற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவற்சென்ற
 காணொற்றித தேய்ந்த விரல், க
 இலங்கிபூ யின்ற மறப்பினென் றேண்மேற்
 கலாகழியுந் தாரிகை கத்து, உ
 உரணசைலு யுள்ளந் துணையாகச சென்றார்
 வுணசைலு யின்னு முளேன க
 கூடிய காரம் பிரித்தார் . யன்னிக
 கோடுகொ டேறுமென் னென்ப, ச
 காண்கமற் கொண்களைக் கண்ணொர் கண்டபி
 னீவகுமென் னொன்றேட் பசப்பு, இ
 வருகமற் கொண்க னொருகாட் பருகுவன்
 பைதனே யெல்லாவு கெட, சு
 புலப்பேன் கொடுபுலமுயேன றி மெனா நபமென் னெல்
 கண்ணன்ன கேடிரர் வரின் எ
 வினைகலத்து வென்றிக வேந்தன் மனைகலத்து
 மாலை யயர்கம் விருத்து, அ
 ஒருநா னொழுநாள்போற் செல்லுந் தீசெட் சென்றார்
 வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு க
 பெறினென்னும் பெற்றக்கா லென்றா முறினென்ற
 முள்ள முடைந்துக்கக் கால், ய
 கஉஎ
 கற்பியல் அதி. கஉஅ திருக்குறள்

குறிப்பறிவுறுத்தல்

கரப்பினுறு கையிகந் தொல்லானின் னுண்க
 னுரைக்க லுறுபதொன் றுண்டு, க
 கண்ணிறைந்த மரணை காணி தொட றுணைக்கப
 பெண்ணிறைந்த நீமை பெர் து, உ
 மணியிற நிகழ்தரு தூல்போ ள மடாசை
 யணியிற் நிகழ்வொன் றுண்டு, க
 முகைமொக்கு ளுள்ளது காற்றம்போற் பேதை

ககைமொக்கு னுள்ளதொன் றுண்டு ச
 செறிதொடி செய்திருந்த கள்ள முறுதுயர்
 தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைபது. டு
 பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலாத லரிதாற்றி
 யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. க
 தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை மயினு
 முன்ன முணர்ந்த வளை. எ
 நெருநற்றுச சென்றொய் காதலர் யாமு
 மெழுநாளே மேனி பசந்து. அ
 தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
 யகீதாண் டவள்செய் தது. க
 பெண்ணினுற் பெண்மை புடைத்தென்ப னணனிமூ
 காமநோய் சொல்லி யிரவு. வி

கஉஅ

காமம் அதி. கடக கற்பியல்

புணர்ச்சிவி தும்பல்

உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
 கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு. அ
 தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையு
 காம நிறைய வரின். உ
 பேணுது பெட்பவே செய்பினுங் கொண்கனைக்
 காணு தமையல னன். ந
 ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றேழுழி யதுமறந்து
 கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு. க
 எழுதுங்காற் கோல்பா... னனை... காற் கொண்க
 பழிகானேன் கண்ட விடத்து. டு
 காணுங்காற் காணேன் றவறய காணக்காற்
 காணேன் றவறல் லவை. உ
 உய்த்த லறிந்து புணல்பாய் பவரேபோற்
 பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து.
 இளித்தக்க வின்றா செயினுங் களித்தார்க்குக்
 கள்ளற்றே கள்வகின் மார்பு.
 மலரினு மெல்லிது காபுள், சிலரதன்
 செய்வி தலைப்படு வார்.

கண்ணிற றுளித்தே கலங்கினார் புல்லுத
 வென்னினார் தான்விதப் புற்று.

௩௨௧

யல் அதி. ௧௩௮ திருக்குறள்

நெஞ்சொடுபுலத்தல்

நெஞ்சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே
 மக் காநா தது. ௧

அ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
 றுஅரெனச சேறியென் னெஞ்சு. ௨

ட்டார்க்கு டட்டாரில் வென்பதோ நெஞ்சேநீ
 ட்டாங் கவர்பின் செலல். ௩

யன்ன சின்னெடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
 ரிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று. ௪

நாஅமை யஞ்சம் பெறிற்பிரி வஞ்சு
 அ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு. ௫

யே யிருந்து நீனைத்தக்கா வென்னைத்
 ரிய விருந்ததென் னெஞ்சு. ௬

ணு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென்
 னு மடநெஞ்சிற் பட்டு. ௭

ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர் திற
 ர்ளு முயிர்க்காத னெஞ்சு. ௮

ர்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
 ன்சந் துணையல் வழி. ௯

நசந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
 ன்சந் தமரஸ் வழி. ௧௦

சாமம் அதி. ௧௩௯ கற்பியல்

புலவி

புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு
 மல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது. 1

உப்பமைந் தற்றூற் புலவி யதுசிறிது
 யிக்கற்றூ னீள விடல். ௨

அலந்தாரை யல்லனோய் செய்தற்றூற் றம்மைப்
 புலந்தாரைப் புல்லா விடல். 3

ஊடி யவரை புணராமை வாடிய
 வள்ளி முதலரிச் தற்று. 4

கலத்தகை கல்லவர்க் கேளர் புலத்தகை

பூவன்ன கண்ணா ரகத்து.

துளியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்

கனியுங் கருக்காயு மற்று.

ஊடலி னுண்டாக்கோர் துன்பம் புணர்வது

நீடுவ தன்றுகொ வென்று.

நோத வெவன்மற்று கொந்தாரென் றகீதறியுங்

காதல ரில்லா வழி.

நீரு நிழல தினிதே புலவியும்

வீழுகர் கண்ணே யினிது.

ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்

கூடுவே மென்ப தவா.

ககூக

ப்பியல்

அதி. ககூஉ

திருக்குறள்

புலவி நுணுக்கம்

பண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுண்பர்

ன்னேன் பரத்தநின் மார்பு.

க

புயிருத்தேமாத் தும்மினா யாந்தம்மை

வாழ் கென்பாக் கறிந்து.

உ

பாட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்

ட்டிய சூடினீ றென்று.

ங

நினுங் காதல மென்றேனா ஷ்டினாள்

நினும் யாநினு மென்று.

ச

ம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக்

கணிகை நீர்கொண்ட னை.

ஊ

ரளினை மென்றென்மற் றென்றெந்தீ மென்றென்னைப்

பலாள் புலத்தக் கனை.

க

ழத்தினா மும்மினை னாக வழித்தழுதாள்

நள்ளித் தும்மினீ ரென்று.

எ

ழம் செறுப்ப வழுதா னுமருள்ள

ம்மை மறைத்திரோ வென்று.

அ

னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ

ரே ராகுதி ரென்று.

க

ரத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்

நள்ளி நோக்கினீ ரென்று.

ஐ

காமம்

அதி. ௧௩௨

கற்பியல்

ஊட ஓவ்வகை

இல்லை தவறவர்க் காயினு முடிதல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு. க

ஊடலிற் றேன்றுள், சிறுதுனி கல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும். உ

புலத்தலிற் புத்தேனா ணெடோ நிலத்தொடு
நீரியைக் கன்னா ரகத்து. ங

புல்லி விடா அப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை. ச

தவறில ராயினுக் தாம்சிழ்வார் மென்றோ
ளகறவி னார்கொன் றுடைத்து. டு

உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்
புணர்தலி னூட லினிது. ஊ

ஊடலிற் றேற்றவர் வென்றா ரதமன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும். எ

ஊடிப் பெறுருவங் கொல்லோ வதல்வெயர்ப்பக்
கூடலிற் றேன்றிய வுப்பு. அ

ஊடுக மன்றோ வெளியிழை யாயிரப்ப
நீடுக மன்றோ விரா. க

ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின். ஐ

திருவள்ளுவமாலே

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறப்புப்பாடி ராகிய

திருவள்ளுவமாலே

அரரிர்

திருத்தரு செய்வத் திருவன் னாவே
ருத்தரு நற்பலகை யொக்க-விருகக
வருத்திர சன்ம ரென, ரைத் து வானி
லொருக்கவே வென்றதோர் சொல்,

க

ராமகள்

காடா முதலான் மறைகான் முகனுவிற்
பாடா விடைப்பா ரதர்பகர்ந்தேன்-கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலைகிலவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாய்தென் வாக்கு

உ

இறையனார்

என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்-ருன்றாத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச சொல்.

உ

கஊ

திருவள்ளுவமலை

உக்கிரப்பெருவழுதியார்

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா
[நான்முகத்தோன்
ருன்மறைத்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த - நான்
[முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்க கேட்க செல்.

ச

கபிலர்

தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பினையளவு காட்டும் படித்தான்-மனையளகு
வள்ளைக் குறக்கும் வளநாட வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

ஊ

பரணர்

மாலுவு குறளாய வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான்-வாலறிலின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தா
ருள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து.

க

நக்கீரர்

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
 லானை வறமுதலா வர்நான்கு-மேனோருக்
 கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
 வாழியுல கென்னுற்று மற்று.

௭

திருவள்ளுவமாலி

மாமூலனார்

ஆறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னுமந் நான்கின்
 றிறத்தெரிந்து செப்பிய தேவை-மறத்தேயும்
 வள்ளுவ னென்பானோர் பேதை யவன்வாய்ச்சொல்
 கொள்ளா ரறிவுடையார்.

௮

சல்லாடர்

ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனி
 னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்-நன்றென
 வெப்பா லவரு மியைபவே வள்ளுவனார்
 முப்பான் மொழிந்த மொழி.

௯

அத்தலைச்சாத்தனார்

மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதிய
 மும்முரசு முத்தமிழு முந்கொடியு-மும்மாவுந்
 தாமுடைய மண்ணர் தடமுடிமேற் றுரன்றோ
 பாருடைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

10

மருத்துவன்ருமோகனார்

சீந்திரீர்க் கண்டந் தெறிசுக்குத் தேனளாய்
 மோத்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில்-காந்தி
 மலைக்குத்து மாலயானை வள்ளுவர்முப் பாலாற்
 றிலைக்குத்துத் தீர்வுசாத்தற்கு

11

கருள

திருவள்ளுவமாலி

நாகன்றேவனார்

தானார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
 வேளா தொழிதல் வியப்பன்று-வாளாதா
 ம்ப்பா லொருபாவை யாப்பவோ வள்ளுவனார்
 முப்பான் மொழிமூக்கு வார்.

12

அரிசில்அழார

பரந்த பொருளெல்லாம் பாரறிய வேறு
 தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேமச்-சுருங்கிய
 சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்

வல்லாரர் வள்ளுவரல் லால்,

ககூ

பொன்முடியார்

கானின்ற தொங்கலாய் காசிபனார் தந்ததுமுல்
கூகின் றளந்த குறளென்ப-தூன்முறையான்
வானின்று மண்ணின் றளச்சுதே வள்ளுவனார்
தாரின் றளந்த குறள்.

கச

கோதமனார்

ஆற்ற வழியுமென் றந்தணர்க ணன்மறையைப்
போற்றியுரைத்தேட்டின் புறத்தெழுதா-டேட்டெழுத்
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச்
சொல்லிடினு மாற்றல்சேர் வின்று.

ககி

கிருவள்ளுவமலை

சுத்தத்தனார்

ஆயிரத்தா முந்துற்று முப்ப சருங்குறநரும்
பாயிரத்தி னேடு பகர்ச்சு, ற்பின்-போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க னாலுவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க ிற்றிருக்க லாம்.

கக

முனைபுலவர் ச-கிருவள்ளுவநாயக்கியார்

உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால-வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
ரெப்பா வலரினு மில்.

கக

ஆசிரியர் வல்லுவனார்

சாற்றிய பங்கையுத் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்-தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முத்தபா வலரொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில்.

கக

கிரந்தையார்

தப்பா முதற்பாவாற் றுமாண்ட பாடலினுள்
முப்பால் னுற்பான் மொழிந்தவ-ரெப்பா லும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவன் றுவர்.

கக

ககக

திருவள்ளுவமாலே
சிற்றுமேதானியார்

வீடொன்று பாயிர நான்கு வினங்கற
நாடிய மூப்பத்து மூன்றென்றுழ்-கூடுபொரு
ளெள்ளி வெழுப திருபதிற் நைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை. ௨௮

நல்லர்வேள்வியார

உப்பக்க கோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா
னுத்தா மாமதுரைக் கச்சென்ப-விப்பக்க
மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செக்காப்
போதார் புனற்கூடற் கச்சு. ௨௯

தொடி த்தலைநிழுக்தண்டினார்
அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் நெனப்பகுதி செய்து-பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள். ௩௦

வெள்ளிவீதியார்

செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே-செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில். ௩௧

கசய

திருவள்ளுவமாலே

மாங்குடி மருதனார்

ஓதற் கெளிதா புணர்த்த கரிதாதி
வேதப் பொருளாய் பிகவிளங்கிக்-திதற்றே
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு. ௩௪

எரிய வுள் மலாடனார்

பாயி நான்கில் வறியிருபான் பன்மூன்றே
கூய துறவறமொன் றாழாக-வாய
வறத்துப்பா னுல்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் றுனை
திறத்துப்பால் வள்ளுவர் தேர்ந்து. ௩௫

போகியார்

அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
துருவல் லரணிரண்டொன் றெண்கூ-ழிருவிய

றிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றெண்பொரு ளேழா மிவை. ௨௧

மோசு கிரனார்

ஆண்பாலே ழாநிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா விருபாலோ ராராக-மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
காமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு. ௨௭

கசக

திருவள்ளுவமாலே

காவிரிபபுடையு னத்துக் காரிக்கண்ணனார்
ஶ்யாறு தூறு டிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேட்பொருள் விளங்கப்-பொய்யாது
தத்தா னுலகிற்குத் தான்வள்ளுவனாகி
யந்தா மரைமே யான். ௨௮

|| துரைத் தரிழுகரை

எல்லாப் பொருளு டிதன்பா ளுளவிதன்பா
லில்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற்-சொல்லாற்
பரத்தபா வாலென் பயன்வள்ளுவனா
சரத்தபா வையது துணை ௨௯

பாரதமபாடிய பெருந்தேவனார்

எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச
செப்பிய வள்ளுவர் தான் செப்பவரு-மும்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
கேர்வனமற் தில்லை நிகர். ௩௦

உருத்திரரன்மகண்ணா

மணற்கிளைக்க ளீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துண்சகரகருந் தாய்முலை யொண்பால்-பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் மும்பான் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு. ௩௧

கச௨

திருவள்ளுவமாலே

பெருநித்திரனார்

ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினு
லோதிய வெண்பொரு ளெல்லா-முரைத்ததனாற்
ருதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கடை. ௩௨

சரிவெருட - கதலையார்

இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிங்காங்கு
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிதான் - 11 11
குள்ள வரிதென் தவைவன் ஞவருலகக்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள். ௩௩

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றுராகுபார்
புலவர் திருவன் ஞவரன்றிப் பூமேற
சிவவர் புலவரெனச் செப்ப - னிலவு
பிறங்கொளிமாலைக்கும் பெயர்மலை மற்றுக்
கறங்கிருண்மலைக்கும் பெயர். ௩௪

மதுரையறுவைவாணிகள் இளவோட்டனார்
இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ - வன்பொழியா
துள்ளி புணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து. ௩௫

௧௪௩

திருவள்ளுவமலை

கனிசாகரப் பெருந்தேவலர்

பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புநத
மாவீற் கருமுனி யானைக் - கமரூம்ப
நேவீற் திருமா லெனச் சிறந்த தென்பவே
பாலிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா. ௩௬

மதுரைப் பெருமருகனார்

அறமுப்பத் தெட்டிப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமீருபத் தைத்தாற் நெளிய - முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வேண்குறளால் வள்ளுவன
ரோதவழுக் கற்ற தலகு. ௩௭

கோவூர்குமார்

அறமுத னான்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாத்
திறமுறத் தேர்த்து தெளியக் - குறள் வெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைகே ரொவ்வாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி. ௩௮

உறையூர் முதுகூற்றனார்

தேவீற் சிறந்த திருவன் ஞவர்குறள் வெண்
பாலீற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார் - காவீற்
குயவிலலை சொற்கவை யோர்விலலை மற்றுக்
செயவிலலை யென்னுந் திரு. ௩௯

௧௪௪

திருவள்ளுவமலை

இழிகட்பொருங்கண்ணனார்

இம்மை மறமை யிரண்டு டெழுமைக்குள்
செம்மை தெரியற் நெளிவுபெற - மும்மையின்
வீடவற்றி னுன்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடின நின்றதன்வெண் பா. சய

செயிர்க்காளிரியார்மகனார் சாத்தனார்
ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையா
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத் - தேவர்
திருவள் னுவர் தாமுள் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார். சக

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்
வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துவகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா - ராதலா
ஊள்ளுந ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு. சஉ

வண்ணக்கஞ் சாத்தனார்
ஆரியமுள் செத்தமிழு மாராய்க் திதனினிது
சீரிய தென்றென்றைச் செப்பரிதா - லாரியம்
வேத முடைத்து தமிழ்திரு வள்ளுவனார்
ரோது குறட்பா வுடைத்து. சக

கசடு

10

திருவள்ளுவமலை

கலத்தூர்குழார்

ஒருவ நிருகுறளே முப்பாலினேதாந்
தரும் முதனன்குஞ் சாலு - மருமறைந்
ளைத்துஞ் சமயதா லாறுநம் வள்ளுவனார்
புத்தி மொழிந்த பொருள். சச

நச்சுமனார்

எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ண - மிழுக்கின் தி
யென்றெவர் செய்தன வெல்லா ரியம்பின
லின்றிவ நின்றதன் வெண்பா. சந

அக்காரக்கனி நச்சுமனார்

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாடிக் கண்ணி
னிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினூந் - தொலைவிலா

வானூர் மதியக் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ னையத்தின் பயன்.

சச

நப்பாலத்தனூர்
அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு
நெறந்தெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு - குறும்பாவா
வள்ளுவன ரேற்றினூர் வையத்து வாழ்வார் க
நள்ளிரு னைக்கும் விளக்கு.

சஎ

கசக

திருவள்ளுவமலை
குலபதிநாயனார்
உள்ளச் சமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவ்ரு டள்ளுதலால் - வள்ளுவனூர்
வெள்ளைக் குறட்பா உம் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
செரள்ளத் தகுக்குணத்தைக் கொண்டு.

சஅ

தேனீக்குழுக் கிரனூர்
பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் பொய்சொய்யக்
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே - முப்பாலிற்
நெய்வத் திருவள்ளுவர்செப் பியகுறனால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

சக

கொடினாமுன் மாணியூதனூர்
அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
றினறிந்தேயும் உடு தெளிந்தே - மறனெறிந்த
வாளார் தெடுமாற வள்ளுவனூர் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லார் கேட்டு.

சுடு

சுவணியனூர்
சின்னைக் கினிய செலிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து - முந்திய
என்னெறி நாமதய காப்புலமை வள்ளுவனூர்
பன்னிய வின்சுறன்வெண் பா.

சுக

கசஎ

திருவள்ளுவமலை
மதுரைப் பாலாசிரியனார்
வெள்ளி வியாழம் விளங்கிவீ வெண்டிங்கள்
பொன்னென கீக்கும் புரிவிருளைத் - தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
நள்ளிரு னைக்கு மொளி.

சுஉ

ஆலங்குழு வங்கனூர்

யளிஞ்ஞவர் பாட்டின் வரைமுறைக்கின் வரய்மடுக்குந்
 தென்னமுதின் நீஞ்சுடையு மி: ராயவாதம்-நென்னமுத
 மண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
 ண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்த்து. (நிக)

இடைக்காடர்

புகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
 றுகத் தறித்த குறள்.

ஒளவையார்

னுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
 வுகத் தறித்த குறள்.

கசஅ

திருக்குறள்

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

செய்யுள்

பககம்

அ

அகடாராரல்	கச
அகப்பட்டி	நஅ
அகமமுடல்	க
அகலாதணு	எய்
அகலவரை	கச
அகனமர்ந்து	க
அகனமர்ந்தீதலி	ய
அஃகாமை	கஅ
அஃகியன்	கஅ
அய்கணத்து	எஉ
அசையியர்	நய
அச்சமுடை	நச
அச்சமேகி	நஅ
அஞ்சாமையல்	நய

அஞ்சாமையி	ந.க
அஞ்சமறியா	அள
அஞ்சவதன்	சந
அஞ்சவதோ	ம.எ
அடக்கமம	கக
அடல்வேண்டு	ந.இ
அடற்றதை	எஎ
அடிக்கியகேர	கக
அடிக்கிவரினு	கந
யசயயுள	பகநம

அடித்ததுகா	நக
அணங்குகொ	நக
அணியவ்வே	நஉ
அந்தணவென்	ந.
அந்நணர்நூற்	ந.இ
அமரகத்தாற்	அஉ
அமரகத்துவ	நக
அய்யுதினு	எ
அமைந்தாய்	சஅ
அரங்கின்றி	சக
அரம்பொரு	அக
அரம்பொலு	ந
அரிதரோதேற்	நகச
அரிதாற்றி	நகச
அரியகற்றசற்	இக
அரியவற்று	சஇ
அரியவென்ற	இச
அருங்கேட	உக
அருஞ்செவ்	இஎ
அருட்செல்	உஇ
அருமறை	அ.இ
அருமையு	கஉ
அரும்பய	உய
அருவீனயெ	நக

கசக

திருக்குறள்

ருளலலது	உக	அழிலின்ற	எஎ
ருரில்லார்	உகு	அழுக்கற்றகன்	கஎ
'ருளென்	எக	அழுக்காறவா	ச
ருளொடு	எக	அழுக்காறுடையார்	கஎ
ருள்கருதி	உக	அழுக்காறுடையாந்க	ச
'ருள்சேர்	உகு	அழுக்காறென	கஎ
ருள்வெஃகி	கஅ	அழுக்காற்றி	கஎ
ஸ்தாரை	கஉக	அளவல்லெய்	உக
லொடுவாரு	ககடு	அளவனாவில்	குஉ
லாகாண	ககடு	அளவறிந்தார்	உக
ல்லலரு	உகு	அளவறிந்து	சஅ
ல்லவை	ய)	அளவின்கணி	உக
ல்லற்பட	யுச	அளித்தெச	கசச
யர்த்தா	ககக	அறங்கடரு	கக
யர்கெஞ்	கநய	அறஞ்சாரா	எடு
யாவல்லா	உஎ	அறஞ்சொல்	கக
யாலினை	கஎ	அறத்தாறிது	ச
யாவென்ப	உஎ	அறத்தாற்றி	கு
றிசொரிந்	உக	அறத்தான்வ	ச
வையறிந்	எஉ	அறத்திற்கே	அ
வையறியா	எஉ	அறத்தினூஉங்	ச
வலித்தழுக்	கஎ	அறம்பொரு	குக
வலியுந்	கஎ	அறவாழிய	க
கக்கொண்	கச	அறவினையா	உஉ
செய்சால்	அய)	அறவினைய	கக
வப்போ	கஉக	அறனழீஇ	கக
வனூஉ	சஎ	அறனறித்தா	கச
வந்த	அக	அறனறித்துழ	சடு
வினைவை	எக	அறனறித்துவெ	சஅ

கடுய

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

அறனாகக் கம்	க௭	அற்றாரைத்தே	டுக
அறனியலா	கடு	அற்றூர்க்கொ	ாக
அறனிமூக்கா	க௭	அற்றூலளவறி	கடு
அறனிணு	௭௧	அற்றேமென்	க௭
அறனெனப்	கூ	அனிசசப்பூ	க௭௨
அறனெனக்கி	க௭	அனிசசமு	க௭௨
அறன்கடை	கடு	அன்பகத்தில	அ
அறன்வரை	கடு	அன்பறியாரா	க௭
அறிகிலா	க௭௭	அன்பறிவு	டு௨
அறிகொன்	க௭	அன்பிலற	அ௭
அறிகோற்றறி	க௭௭	அன்பிலாரெல்	அ
அறிந்தாற்றறி	டு௨	அன்பிற்சமு	அ
அறிவற்றவ	௭௭	அன்பின்வழி	அ
அறிவிலார்தா	அடு	அன்பின்விழை	க௭
அறிவிலானெ	அடு	அன் ிலுமா	அ
அறிவினா	க௭௨	அன்புடை- விவ்	ா
அறிவினா	௨௭	அன்புடை-வேந்	க௭
அறிவின்மை	அடு	அன்புகாமெ	க௭
அறிவுடையாரா	௭௭	அன்புமறனு	டு
அறிவுடையாரெ	௭௭	அன்புற்றமர்ந்த	அ
அறிவுருவா	க௭	அன்பொரிடு	ாக
அறுவாய்தி	க௭௨	அன்பேயை	அ
அறைபறை	௭௭	அன்றறிவாமெ	௭
அற்காலியல்	௭௭	அ	
அற்றதறிந்து	கடு	அகாறளவிட்	௭௭
அற்றமறைக்கு	க௭	ஆகூழாற்	௭௭
அற்றமறைத்த	அடு	ஆக்கங்கருதி	௭௭
அற்றவரென்	௭௭	ஆக்கமதர்வி	கடு
அற்றாழிப்சி	௨௭	ஆக்கமிழந்	கடு

ஆக்கமுங்

ஆக்கமை
ஆபயன் கு
ஆயுமறிவி
ஆயந்தாய்த்
ஆராலியற்கை
ஆவிற்கூட்டு
ஆள்வினையு
ஆற்றாருமா
ஆற்றினளவறி
ஆற்றினளவறித்
ஆற்றினவருந்

ஆற்றினினை
ஆற்றினொழு
ஆற்றபவர்க்
ஆற்றுவா—லிக
ஆற்றுவா—பசி
ஆற்றுவா—பணி

(இ)

இகலாறு
இகலீற்கெ
இகலீன்மி
இகலெதிர்
இகலென்ப
இகலென்னு
இகல்காறு
இகழ்ச்சியிற்
இகழ்ந்தெ
இடமெல்லா

தருககுறள

சு (ந)	இடனி ல்பரு	உ உ
எ ஈ	இடி க் குந் துணை	சு (ந)
(ந) கூ	இடி புரிந் தெள்	சு க
சூடி	இடி ப்பாரை	சு (ந)
யு (ய)	இடு க் க ட்ப	சு சு
யு ன்	இடு க் க ண் கா	நா ன்
நா ன்	இடு க் க ண் வருந்	சூ ன்
நா ன்	இடு ம் பை க் கி	சூ ன்
(ந) ய்	இடு ம் பை க் கே	நா ன்
எ ன்	இடை தெரிந்	எ ன்
சு அ	இண ரு ய் து	சு (ந)
சு ன்	இண ரெ ரி தே தா	ந் க
எ ன்	இதனை யி தரு	ந் உ

கு	இமைப்பிற்கு	ககஉ
எந்	இமையாரின்	கக
கூய்	இம்மைப்பிற்ப்	கநஉ
உந்	இயல்பாகு	ந(ந்)
கூக	இயல்பினை	ந்
	இயல்புளி	ந(ந்)
அகூ	இயற்றலு	உகூ
அகூ	இரக்கவிர	நகூ
அகூ	இரத்தலினி	உந்
அகூ	இரத்தலுமீ	நகூ
அகூ	இரந்துமுயி	நகூ
அகூ	இரப்பனிரப்	நகூ
அகூ	இரப்பாரை	நகூ
நுசு	இரப்பான்வெ	நகூ

நாசு

இரவாரிரப்

நாசு

நாஎ

இரவுள்ளயுள்

நாஎ

கருஉ

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

இரவென்னு	நாஎ	இயிரித்தக்க	கஉக
இருணீங்கி	உச	இளிவரின்	கஎ
இருநோக்கி	நாடி	இனாதாகமு	அஅ
இருந்துள்ளி	கஉரு	இனையரின	எய
இருந்தோம்பி	க	இறத்தமைச்	கய
இருபுனலும்	எச	இறத்தவெ	இச
இருமணப்பெ	கஉ	இறத்தாசிற்	உச
இருமைவகை	உ	இறப்பேபுரி	கஅ
இருவேறுவ	உஅ	இறலீறுமெண்	கஅ
இருள்சேரிரு	க	இறுதிபய	கக
இலக்கமுடம்	கஉ	இறைகடிய	இஎ
இலங்கிழா	கஉஎ	இறைகாக்	இடு
இலமென்றசைஇ	நாச	இற்பிற—கண்ண	கச
இலமென்றுவெ	கஅ	இற்பிற—கண்ணே	நாடு
இலர்பலராகிய	உஎ	இனத்தாற்றி	இஎ
இலனென்றுதி	உச	இனம்போன்	அஉ
இலனென்னு	உஉ	இனியவுள்	ய
இல்வாழ்வா	இ	இனியன்ன	கஉய
இல்வெதனி	க	இனைத்துணைத்	க
இல்லாரை	எக	இனையரிவ	எக
இல்லானையஞ்	கக	இன்கணுடை	ககச
இல்லான்கட்	கக	இன்சொலாலீ	உக
இல்லீதவற	ககஉ	இன்சொலாலீர	ய
இவறலுமான்	சச	இன்சொலீளி	ய
இழத்தொறாஉ	கச	இன்பங்க	ககஎ
இழிவறிந்துண்	கடு	இன்பத்து—பய	அக
இழுக்கலுடை	சஉ	இன்பத்து—வி	கஉ

௨௩௨

திருக்குறள்

இன்பம்வியையாணி	௬௩
இன்பம்வியையான்	௬௨
இன்மையிடு	௩௩
இன்மையினி—ததி	௩௩
இன்மையனின்னாது	௩௩
இன்மையு	௬௬
இன்மையெ	௩௩
இன்மையொ	௬௬
இன்றியமை	௬௭
இன்றம்வ	௩௩
இன்னாசெ—ரை	௩௨
இன்னாசெ—ர்	௬௬
இன்னாதி க்	௨௨
இன்னாதின	௬௬
இன்னாமை	௬௩
இன்னாவெ	௩௨

௩

கட்டம்வ	௩௬
உடுப்பதுஉ	௩௩
உடைசெல்	௬௬
உடைத்தம்	௩௩
உடையையு	௬
உடையொ	௬௩
உடையார்	௩௩
உட்கப்படா	௬௩
உட்பகையி	௩௩
உணர்வது	௩௨
உணர்வினு	௬௩௩
உண்டார்க	௩௬
உண்ணற்க	௬௩
உண்ணாது	௩௩

	உண்ணாமையு	உசு	
	உண்ணாமையே	உசு	
	உதவிவரைத்த	கக	
	உப்பமைந்	ககக	
	உயர்வகலந்	எடு	
சுதவிசைப	உசு	உயிருடம்பி	உசு
சுத்துவக்கு	உசு	உயிர்ப்பவு	அஅ
சுர்க்கைவ்	எஅ	உய்த்தல	ககக
சுவர்க்கெண்	எசு	உமொரு	சுயி
சுன்றபொ	எ	உனசைஇ	கக.உ
சுன்றாண்மு	ககக	உளென்	க
சுன்றான்பி	கக	உருவகண்	சுயி
	உ	உருளாய	கசு
உடம்பாம	அசு	உரைப்பா	உசு
உடம்பொ	ககக	உலகத்தாரு	அசி
உடுக்கையி	எசு	உலகத்தோ	கசு

ககசு

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

உலகந் தழிஇ	சுசு
உலையிடத்	எஎ
உயக்காணெந்	ககக
உய்த்துரை	ககக
உவப்பத்	சுயி
உமுத்துந்	ககஅ
உழவினார்	எசு
உமுதுண்டி	எசு
உமுலாரு	எசு
உழைப்பிளி	ககக
உளபோன்	குஅ
உளபெரனினு	எசு
உளபெரன்னு	சுக
உளவரைது	சஅ
உள்ளக்களித்	ககக
உள்ளத்தார்	ககக
உள்ளத்தாலு	உசு
உள்ளத்தாற்	சுயி
உன்னயிலா	சுயி
உள்ளமுடை	சுயி
உள்ளம்போ	ககஎ

உள்ளொற்றி	கூஉ
உறவுருவ	கூச
உறன்முறை	அகூ
உறாஅதவர்க்	கூஉய
உறாஅதவர்போ	ராய
உறாஅதோ	கககூ
உறாஅர்க்கு	கஉய
உறினட்ட	அஉ
உறினுயிர	எஅ
உறதோறு	ககக
உறுபசிய	எச
உறுபொரு	எச
உறுப்பமைக்	எஎ
உறுப்பொத்	ஈ
உறுவதுச்	அஉ
உறைசிறியா	கூஅ
உற்றநோய்கீ	ககூ
உற்றநோய்கோ	உஎ
உற்றவன்	ககூ
உற்றானளவு	ககூ

ஊ

உள்ளற்க	அய	ஊடக்கமுடை	சகூ
உள்ளியதெய்	கூச	ஊடலிற்றோற்	ககூஉ
உள்ளியதெல்	கூக	ஊடலிற்றோன்	ககூஉ
உள்ளினூ	ககூக	ஊடலினூண்	ககூச
உள்ளினே	ககூஉ	ஊடலுணங்	ககூச
உள்ளுவதெல்	கூய	ஊடலுணர்தல்	ககக
உள்ளுவன்—ஊ	ககக	ஊடற்கட்	ககூக
உள்ளுவன்—ம	ககூஉ	ஊடிப்பெ	ககூஉ

ககூகூ

திருககுறள்

ஊடியய	ககூச
ஊடியிருந்	ககூஉ
ஊடுகமன்	ககூஉ
ஊடுதல்	ககூஉ
ஊணுடை	ஈஉ
ஊதியமென்	அய
ஊரவர்க்கு	ககூகூ

ஊருணிர்	உ
ஊழியெய	கூ
ஊழிற் பெரு	கூ
ஊழியு	கூ
ஊருரா	கூ
ஊனைக்கு	கூ

எச்சமென்	கூ
எட்பகவ	கூ
எண்ணீர்	கூ
எண்ணிற் துணிக	கூ
எண்ணியவெ	கூ
எண்ணியா	கூ
எண்ணென்ப	கூ
எண்பதத்தாலெ	கூ
எண்பதத்தானே	கூ
எண்பொருள	கூ
எதிர்தாக்	கூ
எதன்றி	கூ
எப்பொருள்	கூ
எப்பொருளெ	கூ
எப்பொருள்யார்	கூ
எய்தற்கரி	கூ
எரியற்கு	கூ
எல்லாப்பொ	கூ
எல்லார்க்குன்றூ	கூ
எல்லார்க்குமெ	கூ
எல்லாவிளக்	கூ
எல்லைககணி	கூ
எவ்வதுறை	கூ
எழுதுங்கா	கூ
எழுபிதப்பு	கூ
எழுமெயெ	கூ
எளிநென	கூ
என்னாத	கூ
எள்ளாமெ	கூ
எள்ளினினி	கூ
எற்றிற்கு	கூ
எற்றென்	கூ
எனைத்தானூ	கூ
எனைத்தானுமெ	கூ
எனைத்திட	கூ
எனைத்துங்	கூ

எனைத்துணை	களு
எனைத்துரி	கடக
எனைத்தொ	கஉச
எனைப்பகை	உச
எனைமாட்சி	எரு
எனைவகை	ருஉ
என்பிலதனை	அ
என்றுமொ	கக

களுக

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

எண்ணெமுன்	எஅ
ஏதம்பெருந்	நக
ஏதிலாரா	அச
ஏதிலார்துந்	கக
ஏதிலார்போ	நாய்
ஏந்தியகொ	கய
ஏமுற்றவ	அஅ
ஏரினுநன்	நாச
ஏரினுழாஅ	உ
ஏவவுஞ்செ	அரு

ஐ

ஐந்தலித்தா	க
ஐயத்தினீங்	கக
ஐயப்படா	எக
ஐயுணர்வெ	கக
ஐருமையுளா	கந
ஐரித்தக்கா	எஎ
ஐல்லங்கரு	அஉ
ஐல்லம்வகை	ச
ஐல்லம்நாநிய	கஅ
ஐல்லதறிவ	நஅ
ஐமுக்கத்தினை	கச
ஐமுக்கத்திடுன	கச
ஐமுக்கத்து	க
ஐமுக்கமுடைமை	கச
ஐமுக்கமுடைய	கச
ஐமுக்கமும்	கக
ஐமுக்கமலி	கச

ஒழுக்காரு க௭
 ஒளியார்மு ௭௨
 ஒளியொருவ ௯௮
 ஒறுத்தாரை ௯௬

ஒட்டார்	௯௭	ஒறுத்தார்க்	௯௯
ஒண்ணுதற்	௯௯	ஒறுத்தாற்	௯௮
ஒண்பொரு	௭௬	ஒற்றினொ	௯௯
ஒத்ததறிவா	௨௨	ஒற்றுமுரை	௯௯
ஒப்புரவீனா	௨௨	ஒற்றொற்றி	௯௯
ஒருதலையா	௯௨௮	ஒற்றொற்றுண	௯௯
ஒருநானொ	௯௨௭	ஒன்றுகநல்	௯௯
ஒருபொழுது	௯௪	ஒன்றமை	௮௯
ஒருமைக்க	௯௮	ஒன்றவுலக	௨௪
ஒருமைச்	௮௪	ஒன்றினு	௯௯
ஒருமைமக	௯௮	ஒன்றெய்தி	௯௪
		ஒன்றூர்த்	௨௭

11

க௭

திருக்குறள்

ஒழுதல்வே	௯௬
ஒதியுணர்ந்	௮௪
ஒய்ப்பினரை	௯௯
ஒற்றிதுள்ள	௯௯
ஒற்றிதுகண்	௯௯
ஒழுவினிதே	௯௮
ஓடலன்ன	௯௯
ஓடலோடா	௯௮
ஓடனறிந்	௯௯
ஓடனென்ப	௯௯
ஓடாக்களி	௯௯
ஓடாஅவுரு	௯௯
ஓடிதோச்சி	௯௮
ஓடித்தகடிந்	௯௬
ஓடுஞ்சொல்	௯௮
ஓடுமொழியுங்	௯௮
ஓடைக்கொட்	௯௮
ஓண்கொடிந்	௨௮
ஓண்களவு	௮௮

கண்டதுமன்	ககஞ்
கண்டாங்கலு	ககஅ
கண்டாருயிரு	ககக
கண்டுகேட்	ககக
கண்ணிறைந்	ககஅ
கண்ணிற்கணி	ககஅ
கண்ணிற்றுனி	ககக
கண்ணின்பச	ககச
கண்ணின்று	கக
கண்ணுங்கொ	ககஞ்
கண்ணுடைய	கக
கண்ணுள்ளார்	ககக
கண்ணுள்ளிற்	ககக
கண்ணுணிக	கக
கண்ணுடை—த்	ககஅ
கண்ணுடை—ய்	ககஅ
கண்ணுடை—மெ	ககஅ
கதங்காந்துக்	ககக
கதுமெனத்தா	ககஅ
கயலுண்கண்	ககக
கரத்தலுமாந்	ககக
கராப்பவர்ந்	கக
கரப்பிடும்பை	கக
கரப்பிலாடு	கக
கரப்பிலார்	கக
கரப்பினுங்	ககஅ
கரவானுவந்	கக
கருமஞ்சிதை	ககஅ
கருமஞ்செய	ககக
கருமணியிற்	ககக
கருமத்தானு	கக
கருவியுங்கா	ககச
கலங்காதுக	கக
கலந்துணர்	ககஞ்
கல்லாதமே	ககஅ
கல்லாதவரிற்	ககக
கல்லாதவருக	கக

ககஅ

ல்லா தாய்னா	சுசு
ல்லா தான்	சுசு
ல்லா ர்ப்	சூசூ
ல்லா ல்வாரு	சுசு
ல்லா ல்விய	சூசூ
வ்லுங்குழி	சூசூ
வ்வையாழ்	சுசூ
ழா அக்கரல்	சூசூ
ளவினாக்கி	சூசூ
ளவினகட்	சூசூ
ளவென்னு	சூசூ
ளரித்தழியே	சூசூ
ளரித்தாளை	சூசூ
ளரித்தழாறு	சூசூ
ளவார்க்கு	சூசூ
ளன்னாண்ப்	சூசூ
ழத்தின்னா	சூசூ
ழக்கசுடற	சூசூ
ழற்றதனால	சூசூ
ழற்றறிந்தார்	சூசூ
ழற்றருட்கழ்	சூசூ
ழற்றூர்முழ்	சூசூ
ழற்றிலனாயினு	சூசூ
ழற்றீண்டு	சூசூ
ழற்றுக்கண்	சூசூ
ளவினாண்பன்	சூசூ
ளவினுயி	சூசூ
காக்கபொரு	சூசூ
காக்கைகா	சூசூ

4.1

காட்கில்க	சூசூ
காணாசசின்	சூசூ
காணாதாழ்	சூசூ
காணாற்குடி	சூசூ
காணாநெய்	சூசூ
காணகமழ்	சூசூ
காதலகாடி	சூசூ
காதலரில்	சூசூ
காதலர்நா	சூசூ
காதலவரி	சூசூ
காதலன்மை	சூசூ

காமக்கடன்	ககள
காமக்கடு—ஊ	ககச
காமக்கடு—றீ	ககள
காமக்கணிர்	கடக
காமமுராணு	ககள
காமம்விடு	கடடு
காமம்வெஞர்	கடக
காமமுழந்	ககச
காமமென	கடக
காலங்கருதி	கக
காலத்தினூற்	கக
காலாழ்களர்	கடு
காலேக்குச்	கடக
காலையரும்பி	கடக
கானமுயவெ	எடி

கு

குடம்பை ௨௪

கடுக

குடிசெய்வ
குடிசெய்வார்
குடிசெய்தி
குடிபுறங்காத்
குடிப்பிறந்தார்
குடிப்பிறந்—கு
குடிப்பிறந்--ச
குடிமடிந்து
குடியாண்மை
குடியெண்ணூர்
குணநலன்
குணநாடி
குணமெண்ணுங்
குணவிலையு

குணனுக்குடி
 குலஞ்செய்ய
 குழலினிதி
 குறிக்கொண்
 குறித்தது
 குறிப்பறிந்து
 குறிப்பிற்—ரா
 குறிப்பிற்—ர்
 குற்றமில்லைய்
 குற்றமேகாக்
 குன்றன்னார்
 குன்றினனை
 குன்றேறி

கூ

திருக்குறள்

நாந்.	கூத்தாரட்ட	நூசு
நாந்	கூழுங்குடியு	நூசு
நூந்	கூறாமேகா	எக
நூந்	கூற்றங்குதி	உஎ
கூசு	கூற்றச்சுதை	கூய

நிக	கூற்றமோ	ராக
அய	கூற்றுடன்று	எஎ
கூக	கே	
கூக	கெடல்வே	கய
கூக	கெடாஅவழி	அக
கூக	கெடுங்கா	அய
நிக	கெடுப்பதூஉ	உ
உ	கெடுவல்யா	கஉ
அஎ	கெடுவாக	கஉ
அய	கெட்டார்க்	கநய
ரஉ	கே	
எ	கேடறியா	எச
ரய	கேடில்விழுச்	சக
எக	கேடும்பெ	கஉ

எய	கேட்டார்ப்	கூடு
எக	கேட்டினு	அய
எக	கேட்பினுங்	சஉ
நாநு	கேளிமுக்கங்	அக
சுசு	கை	
கூய	கைம்மாறுவே	உஉ
கூஎ	கையறியா	கூநு
எகூ	கைவேல்க	எஅ

கோ

கடியசாமம் கஉஎ கொக்கொக் சக
கை

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

கொடியார்—யி	ககவ
கொடியார்—யு	கஉச
கொடுத்தலு	கிப
கொடுத்து	அஎ
கொடுப்பதழுங்	கா
கொடுப்பதூஉ	நக

கொடும்புரு	ஈக
கொடையல்	ஊக
கொலையீடு	இச
கொலையிற்	இஊ
கொலைவினை	ஈஊ
கொல்லாந	ஈக
கொல்லாமை	ஊஊ
கொல்லான்	உச
கொளப்பட்	ஏய
கொளற்கரி	எஊ
கொன்றன்	ஈக

கோ

கோட்டுப்	கஊஉ
கோளில்	க

ச

சமன்செய்	சஉ
சலத்தாற்	சச
சலம்பற்றி	சஈ

சா

சாதலினின்	உஊ
சாயலுநா	கஈக
சார்புணர்ந்	ஊச
சால்பிற்குக்	ஈக
சான்றயர்	ஈக

சி

சிறைலிடத்	சுய
சிறப்பறிய	ஊக
சிறப்பீ—மு	ச
சிறப்பீ—ம்	ஊஉ
சிறப்பொடு	உ
சிறியாருணர்	ஈஊ
சிறுகாப்பி	ஊஊ
சிறுபடை	ஊய
சிறுமைந	கஉஈ
சிறுமைபல	ஈச
சிறுமையுள்	எஎ
சிறுமையுண்	ய
சிறைகாக்கு	ச
சிறைநல	ஊய
சுற்றினம	சஈ
சுற்றின்ப	ஈஊ

சினத்தைப்	க க
சினமென்னு	க க
ஃ	
சீரிடங்கா	அ க
சீரினுஞ்சீ	க வ
சீருடைச்செ	க க
சீர்மைசிற	உ ய
கூ	
சுடச்சுட	உ எ
சுவையொளி	உ
சமுத்யமிசை	எ ஞ

க க க

சுழன்றுமேர்
சுற்றத்தார்

சூழாமற்று
சூழ்ச்சுழயு
சூழ்வாரகண்
சூழ்

செப்பமுடை
செப்பின்பு
செயற்கரியசெ
செயற்கரியயா
செயற்கைய
செயற்பாலசெ
செயற்பாலதோ
செயிரிற்றலை
செய்கபொ
செய்தக்க
செய்தேமஞ்
செய்யாமற்செய்
செய்யாமற்செற்
செய்வானை
செய்வானை
செருக்குஞ்
செருவந்த
செல்லாமை
செல்லாவி
செல்லான்

திருக்குறள்

௩௪	செல்விருந்	௯
௩௩	செவிதைகப்ப	௩௯
	செவிக்குண	௪௨
௩௩	செவிசசொல்	௪௩
௯௮	செவிபிற்குவை	௪௨
௪௩	செவியுணவி	௪௨
	செருஅச்சிறு	௩௩
௧௨	செறிவொழி	௧௨௮
௮௯	செறிவறிந்	௧௩

ஈ	செறுநரை	சுக
எசு	செறுவார்க்	அஎ
சூசு	செற்றவார்பி	கஉசு
சசு	செற்றாரென	கஉடு
சு	செற்றார்பி	கஉசு
உசு	சென்றவீட	சுந
எசு	சோ	
சுஎ	சொல்லவல்	சுடு
அஉ	சொல்லுக—லி	உய
கக	சொல்லுக—லை	சுடு
ஈஉ	சொல்லுதல்	சுஎ
டுஉ	சொல்லப்ப	ராஅ
சூஅ	சொல்வண	அஈ
சசு	சொற்கோட்	கஉ

௩௭	ஞாலங்கருதி	சுக
ககக	த்	
௩க	தகுதியென	கஉ
௩௪	தக்காங்கு	௩௭
௩க	தக்காரின	௪௩
௪௨	தக்கார்தக	கஉ

▲ உஉ

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

தஞ்சர் தம	கஉ௩
தணர் தமை	கஉ௪
தண்ணந்துறை	கஉ௫
தந்தைமகந்	௭
தந்நலம்	கஉ௬
தந்நஞ்சத்	கஉ௭
தமராசித்	௩௭
தம்பொரு	௭
தம்மிலிருந்	கக௭
தம்மிற்பெரி	௪௩
தம்மிற்றம்	௭
தலைப்பட்டார்	௩௩
தலையினிழிந்	௩௭
தவஞ்செய	௨௭
தவமறைந்	௨௫

தவமுத்தவ	உ௭
தவநிலரா	க௩௩
தள்ளாவீணை	௭௪
தற்காத்துழ்	௭
தனக்குவமை	௭
தனரியேயிருந்	௭௩௩
தனகுற்றிக்	௪௪
தனறுணையின்	௮௮
தன்னுயிர்க்கின்	௩௨
தன்னுயிர் தா	௨௭
தன்னுயிர்நீ	௩௩
தன்னூன்பெரு	௨௭
தன்னெஞ்சறி	௩௩
தன்னைத்தான்—க்	௨௭
தன்னைத்தான்—த	௨௭

தன்னைபுணர் ௭௩௨

தா

தாயின்புழு	௪௩
தாய்மீழ்—த	௭௩௩
தாய்மீழ்—விந	௭௭௭
தாய்வேண்	௭௭௩
தார்தாங்கி	௭௭
தாளாண்மையில்	௭௨
தாளாண்மையென்	௭௨
தாளாற்றி	௨௨
தானந்தவ	௨

தீ

திறனல்ல	௭௭
திறனறிந்	௭௩
தின்னற்பொரு	௨௭
தினைத்துணைநன்றி	௭௭
தினைத்துணையா	௪௪
தினைத்துணையு	௭௨௭
தீப்பாலதான்	௨௭
தீயவைசெய்	௨௭
தீயவைதீய	௨௭
தீயனவன்றி	௭௩
தீயினுற்சட்ட	௭௩
தீவினையாரஞ்	௨௭

துஞ்சினார்	கூஉ
துஞ்சுவகாற்	கஉஉ
துணைநலமா	கக
துப்பார்க்கு	உ

திருக்குறள்

துப்பினெவ	கக௭	தெளிலிலத	ச௭
துப்புரலில்	௭௫	தென்புலத்	௫
தும்முச்செற	கூஉ	தே	
துளியின்மை	௭௩	தோன்பிற	௭௩
துறந்தா—த்	உ௭	தோன்றெ	௫௧
துறந்தா - ன்	௫	தேவரணைய	௭௮
துறந்தாரபடி	௭௩	தேற்றக	௫௧
துறந்தார்பெரு	உ	தேறினுந்	௮௮
துறந்தாரிற்	கக	தோ	
துறப்பார்	கஉ௮	தொகச்சொ	கக
துறைவன்	கக௭	தொடங்கற்	௭௮
துளியும்புல	கஉ௧	தொடலைக்	க௧௪
துன்பத்திற்	க௩௩	தொடிநோச	கஉ௮
துன்பமுறல	க௭	தொடிப்புழு	௭௪
துன்புறல	௩	தொடியொடு	கஉ௪
துன்னாத்து	கஉ௫	தொழற்கடி	க௧௧
துன்னியார்	கக	தொட்டினத்	௪௩
து		தொல்வர	௭௫
துங்காமை	க௩	தொழுதகை	௮௩
துங்குக	க௮	தோ	
துய்மைது	கக	தோன்றிற்	௨௪
துய்யமையெ	க௭	ந	
தே		நகல்வல்ல	௭
தெண்ணீரடு	௭௭	நகுதற்பொரு	௭௧
தெய்வத்தா	கஉ	நகையீசை	க௧
தெய்வந்	௭	நகையுமுல	க௧
தெரிதலுந்	௭௪	நகையுள்ளு	௭
தெரிந்தலி	௭௭	நகைவகை	௮௨
தெரிந்துண	க௧௮	நகைஇயார்	கஉ௩
தெருளாதா	உ௫	நச்சப்பட்டா	௭௧

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

நடுவின்னி	கஅ
நட்டார்துறை	கக
நட்டார்க்கு	கஅ
நட்டார்போ	அந
நட்பிற்குவீ	எக
நட்பிற்குறு	அக
நண்பாற்று	ஈ
நத்தம்போற்	உச
நயந்தவர்க்	ககக
நயந்தவர்கல்	கஉச
நயனிலசொல்	உய
நயனிலனெ	உய்
நயனீன்று	ஈ
நயனுடை	உஉ
நயனொடு	ஈ
நயன்சாரா	உய
நலக்குரியார்	கரு
நலத்தகை	கஉக
நலத்தின்க	கக
நலம்வேண்	கக
நல்கூடுவெ	ஈடு
நல்லவை	நஉஅ
நல்லாண்	ஈந
நனவினாற்	கஉஉ
நனவினாண்	கஉஉ
நனவினாண்ல்காக்	கஉச
நனவினாண்ல்காழ்	கஉஉ
நனவினாண்ல்காரை	கஉஉ
நனவென	கஉஉ
நன்மைபுந்	கூஉ
நன்றறிவா	ஈஅ
நன்றூகுமாக்	கக
நன்றூகுகா	நஉஅ
நன்றூற்ற	சவ
நன்றிக்கு	கச
நன்றிமறற்	கக
நன்றென்	எஉ

என்றேதரி கஉ
என்லீரைவா ககஉ

நா

நாங்காதல் கஉய
நாச்செற்று கஉச
நாடாதுக அய
நாடென்ப எச
நாடொறுநாடி கிக
நாடோறுநாடு கிட

கல்லார்கட்	சக	நாணகத்தி	கஉஉ
கல்லாறென	கஉக	நாணுமை	அச
கல்லாறெனி	உக	நாணுறு	கஉஉ
கல்லாற்று	உக	நாணுமற	ககஉ
கல்லினத்தி	சக	நாணென	ககஉ
கலியெழுறு	எக	நாணென்	ககஉ
கற்பெரந	கக	நாணெடி	ககச

திருக்குறள்

நாண்வேலி	கஉ	நுண்ணியெடு	எக
நாநல்	கக	நுண்மாணு	சக
நாணென	கச	நுணிச்சொம்	சஅ

	நீ	கூ	து	
சிணங்கியி	கஉக	து	விவரிநாநூல்	கக
சிலத்தியல்	கக		(நீ)	
சிலத்திற்	கக		நெஞ்சத்தார்	கக
சிலவரைநீ	கக		நெஞ்சிற்றுற	உஅ
சிலைமக்கள்	கக		நெடுங்கட	உ
சிலையஞ்சி	கக		நெடுமர	கக
சிலையிற்றிரியா	கக		நெடும்புள்	து
சில்லாதவ	கக		நெய்யாவெ	கக
சிழனிக்குமின்	அக		நெருப்பினு	கக
சிறைநீர	கக		நெருஞ்சூள்	கக
சிறைநெடு	கக		நெருநூல்	கக
சிறைநெடுழி	கக		(நீ)	
சிறையரி	கக		நோக்கினு—கி	கக
சிறையுடைமை	கக		நோக்கினு—கெ	கக
சிறையுடையே	கக		நோதலெவன்	கக
சிறைத்திருந்	கக		நோயெல்லா	கக
சிறைத்தொ	கக		நோய்யாழி	கக
சிறைப்பவர்	கக		நோவற்க	அஅ
			நோனவுடம்	கக
	நீ		ப	
நீங்கான்வெகு	அக			
நீங்கிற்றெ	கக		பகச்சொல்	கக
நீரின்மமை	உ		பகல்கருதி	அக
நீருகிழல்	கக		பகல்வெல்	கக
	து		பகுத்துண்	கக
நுணங்கிய	கக		பகைநட்பாக்	அஅ
நுண்ணியநூல்	கக		பகைநட்பாக்	அக

பாட்டு முதற் குறியிப பகராகி

பகைபாவ	கக
பகைமையு	கக
பகையகத்துச	கக
பகையகத்துப	கக
பகையெள	அஅ
பகைமற	கக
பகைகாளி	கக
பகைபெள	கக
பகைநாறா	கக
பகையுடை	கக
பகையெள	கக

படைகுடி	௧௬
படைகொண்ட	௨௪
பணியுமாமெ	௯௮
பணிவுடை	௧
பிணைக்கிப	௧௨௪
பண்டறியே	௪௯
பிண்டெண்ண	௧௮
பண்பிலான	௪
பண்புடை	௪
பதிமருணடி	௧௨௧
பயனிலபல	௨௮
பயனிலசொற	௨௮
பயனமரமுள	௨௨
பயனறுககா	௧௧
பயனறுக்கி	௧௨
பரிந்தவாநல	௧௨௫
பரிந்தோமபிக	௧௪
பரிந்தோமபிப	௧
பரியதுகூர்	௧௮
பரியனுமா	௧௮
பருகுவார	௮௨
பருடித்தோ	௧௧
பருவாறு	௧௨௮
பல்குடைந்	௪௪
பல்கொல்ல	௧௫
பல்கல்கை	௮௧
பல்குழுவு	௪௪
பல்கலைக	௪௧
பல்லாரபகை	௧௫
பல்லாரமுனி	௨௮
படிகியென்	௧௪
படிக்கிபட்ட	௮௧
பழிமலை	௧௧
பழியள	௫
பழுத்தெண்	௧௪
படைகொண்ட	௮௧
பழையமெ	௪௮
பறறறறகண	௧௧
பறறறறகணனே	௧௫
பறறறறே	௨௮
பறறிவிடா	௧௫
பறறுகபற	௧௫
பறறுள்ள	௧௪
பணியருமபி	௧௨௨

பாடு

கஉச

பரு

உஉ

பரு

ககஉ

நிருக்குறள்

பி		புல்லவையுட	எஉ
பிணிக் குமருந்	ககக	புல்லா நிரா அ	ககக
பிணியின்மை	எச	புல்லிக்குடந்	ககக
பிணையர்	எக	புல்லிவிடா அ	ககக
பிரித்தலும்	சச	புறங்குன்றி	உஅ
பிரிவுரைக்	ககக	புறங்கூறிப்	கக
பிழைத்துணா	சஉ	புறத்துறுப்	அ
பிறப்பென்னு	உஉ	புறந்துய்	உய
பிறப்பொக்	கஅ	புண்கண்ணை	கஉக
பிறர்க்கின்	உஉ		
பிறர்நாணத்	எஉ	பெ	
பிறர்பழியு	எஉ	பெண்ணிய	ககஉ
பிறலிப்பெ	க	பெண்ணிற்	ச
பிறன்பழி	கக	பெண்ணினூற்	கஉஅ
பிறன்பொரு	ககி	பெண்ணேவல்	கக
பிறன்மனை	ககி	பெயக்கண்டு	கிஅ
பீ		பெயலாற்றா	ககஅ
பீலிபெய்	சஅ	பெரிதாற்றி	கஉஅ
பு		பெரிதினிது	அச
புகழின்ருந்	கஎ	பெரியாரை	கய
புகழ்ந்தவை	கிச	பெருக்கத்து	கஎ
புகழ்பட	உச	பெருங்கொ	கிஉ
புகழ்புரிந்	ச	பெருமைக்கு	கிச
புக்கிலமை	உச	பெருமைபெ	கஅ
புணர்ச்சிபழ	எக	பெருமையு	கஅ
புந்தேனூல	உஉ	பெரும்பொரு	எச
புரந்தாரகண்	எஅ	பெருஅமையஞ்	ககய
புலத்தலிற்	ககக	பெறினென்	கஉஎ
புலப்பலென	கஉச	பெறுமவற்	எ
புலப்பேன்	கஉஎ	பெற்றூற்	ச

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பே

பேணுதுபெட்டா	ககஅ
பேணுதுபெட்ப	கஉக
பேணுதுபெண்	கக
பேதைபெருங்	அஉ
பேதைப்படுக்	உஅ
பேதைமையு	அஈ
பேதைமையெ	அஈ
பேதைமையொ	அஈ
பேராண்மை	எஅ

பொ

பொச்சாப்பார்	ஞச
பொச்சாப்புத்	ஞச
பொதுநலத்	கஉ
பொதுநோக்	கூஉ
பொய்ப்படுமொ	அஈ
பொய்யம்மையு	உய
பொய்யாமைபொ	உய
பொய்யாமைய	உய
பொருடீர்க்	உய
பொருட்பெண்டிர்	கஉ
பொருட்பொரு	கஉ
பொருணீக்	உஞ
பொருண்மா	கஉஉ.
பொருள்கருவி	கஅ
பொருள்கெடு	கஈ
பொருளல்லவரை	எச

பொருளல்லவற்	கக
பொருளற்றார்	உஞ
பொருளாட்சி	உச
பொருளானு	கக
பொருளென்	எச
பொன்னென	ஈக
பொறியின்	கஉ
பொறிவாய்	க
பொறுத்தலிற்	கக

பொறையொ	எச
பேர	
போற்றினரி	ஏய
ம	
மகன்றந்தை	வ
மக்கணமெய்	எ
மக்களேபோள்	ளஅ
மங்கலமென்ப	ஈ
மடலூர்தல்	ககச
மடிமடிக்க	கக
மடிமைகுடி	கக
மடியிலா	கக
மடியுளா	கஉ
மடியைமடியா	கக
மடுத்தவா	கஉ
மணிநீருமண்	எடு
மணியிற்றிக	கஉஅ
மண்ணேழையை	டுஅ
மதிவூட்ப	கசீ
மதியுமடந்தை	ககஉ
மயிர்ப்பின்பின்	கஎ
மருந்தாகித்	உஉ
மருந்தென	கடு
மருந்தோமற்	கஎ

திரக்குறள்

மருவகமாசற்	அய
மலர்நன்ன — ண்பு	ககஉ
மலர்நன்ன — ளரு	ககடு
மலரினுமெல்	கஉ, க
மலர் காணின்	ககஉ
மலர் மிசை	க
மழித்தலுநீ	உஅ
மறந்தல்வெ	க, க
மறந்துமயிற்	உ, க
மறப்பினு	கச
மறப்பினவ	கஉ, க
மறமானமா	எஎ

மறவற்கமா	கக
மறைந்தவை	குக
மறைபெறு	ககஅ
மறைப்பேன்மற்	கஉக
மறைப்பேன்மன்	கக௭
மற்றியானெ	கஉக
மற்றுந்தொடர்	க_கூ
மனத்ததுமா	உஅ
மனத்தாளு	சக
மனத்தினமை	அக.
மனத்துக்கண்	ச
மனத்துளது	சக
மனத்தொடு	கஉய
மனநலத்தி	சக
மனநலங்கு	சக
மனநலமன்	சக
மனந்நயார்	சக
மனந்நய	குக

மனமாணவு	அக
மனைத்தக்க	க
மனைமாட்டு	க
மனையானை	கக
மனைவிழுவா	கக
மன்னர்க்கு	குக
மன்னர்விழை.	யரி
மன்னுயிரெல்	கக௭
மன்னுயிரோ	உகூ
மாபுர்முகம்	ககஉ
மாலைகோய்	கஉ௩
மாலையோவல்	கஉக
மாறுபாடில்	ககூ

யி

யிகச்செய்	அக.
யிகன்மேவன்	அக
யிகினுங்குறை	ககூ
யிகுதியான்	கக

ழ

முகத்தான	ய
முகத்தினினி	அக
முகத்தின்மு	வக

முகநகர்ப்ப	எக
முகநோக்கி	எக
முகைமொக்	கஉஅ
முடிவுமிடை	சுஅ
முதலிலார்க்	சுஇ
முயக்கிடை	கஉச
முயங்கிய	கஉச

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

முயற்சிதிரு	கஉ	வகைமாண	கூய
முண்ணேசர்ந்	கூய	வகையறச	சுஎ
முறிமேனி	ககஉ	வகையறிந் துவ	அஅ
முறைகோடி	கூக	வகையறிந் துவ	எக
முறைசெய்	கஉக	வகையிலாவி	உச
முறைப்பட	கச	வகையென்ப	உச
முற்றற்றி	எஇ	வகையொழிய	உச
முற்றியுமுற்	எஇ	வகையெனத்தா	உஅ
முனைமுகத்	எஇ	வருகமற்கொ	கஉஎ
முன்னுறக்கா	கூச	வருமுன்னா	சச
மு		வருவீருந்து	கூ
மேலிருந்து	கூஅ	வரைவீராமா	கஉ
மேற்பிறந்தா	சக	வலியார்க்கு	அஎ
ம		வலியார்முற்	உஇ
மையலொரு	அச	வலியினிலை	உஅ
மொ		வழுக்குவ	கூச
மோப்பக்கு	க	வழிமோக்	அஎ
யா		வழுத்தினி	ககஉ
யாகாவாரா	கக	வறியார்க்	உஉ
யாங்கண்ணி	ககச	வன்கண்	சச
யாண்டுச்செ	கூய	வா	
யாதனின்யா	கஉஇ	வாணிகஞ்செய்	கஉ
யாதானுநா	சய	வாய்மையெ	கூய
யாமுமுளே	கஉக	வாராக்காற்	ககஅ
யாமெய்யா	கூய	வாரிபெருக்	கூஉ

யாரினுங்கா	கஉஉ	வாழ்தலுயிர்	ககஉ
யானெனடெ	உடு	வாழ்வார்க்	கஉய
யானோக்கு	நய	வாளற்றுப்	கஉஎ
வ		வானொடென்	எஉ
வகுத்தான்	உஅ	வாள்போல்	அக

திருக்குறள்

வானின் துல	உ
வானுயர்தோ	உஅ
வானோக்கி	டுடு
வ்	
விசும்பிற்	ஈ
விடாஅது	கஉக
விடுமாற்ற	கக
விண்ணின் று	உ
வித்துமிடல்	க
வியவற்க	கக
விருத்துபுற	க
விருப்பரசு	கக
வினரந்து	கடு
விலங்கொடு	கக
வில்லேருழ	அஅ
விழித்தகண்	எஅ
விழுப்புண்ப	எஅ
விழுப்பேற்றி	கஎ
விழைதகை	அக
விழையார்	அந
வினக்கந்து	ககக
	கடு
	கஉக
வினைகலந்து	கஉஎ
வினைக்கண்வினகெ	கஉ
வினைக்கண்வினையு	கூஉ
வினைக்குரி	கூஉ
வினைசெய்	கூக
வினைத்திட்	கஎ
வினைபகை	கஅ
வினையாள	கஅ

ளினைவலியு ச அ

வி

ய்ப்புபடுவா	கஉய
ய்முதர்ய்தி	கஉய
ய்முயிருவர்	ககக
ய்ப்புநாள்ப	ச
ய்த்வாரினி	கஉய
ய்தெய்தி	கஉ

(உவ)

வெண்ணை	அடு
வெருவந்த	இள
வெள்ளத்தினையம	அய
வெள்ளத்தினையவி	கஉ

வே

வேட்ட	ககக
வேட்பந்தா	கடு
வேட்பன	ஏய
வேண்டற்—ஓ	கஅ
வேண்டற்—ன்	கச
வேண்டா	கஉ
வேண்டிய	உள
வேண்டினு	கடு
வேண்டிங்	கஉ
வேண்டிதல்	க
வேலன்று	இடு
வேலொடு	இக

வை

வைத்தான்	கக
வையத்துள்	இ

திருவள்ளுவமயிலை பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

அணுவைத்	கசஅ	எழுத்தசை	கசக
அரசியலையைக்	கசக	என்றும்புலரா	ககடு
அறநான்கறி	கசஅ	ஏதயில்	கசக
அறந்தகளி	கசக	ஐயாறுதூறு	கசச

அழகுதனை	கசச	ஒருவாடு	கசச
அழகுப்பத்	கசச	ஒன்றேவீட்டு	கசச
அறம்பொரு	கசச	ஒத்தெகலிதா	கசச
அறநறிந்தே	கசச	கடுகைத்	கசச
ஆண்பாலே	கசச	கலைமீட்டி	கசச
ஆயிரத்து	கசச	காணின்ற	கசச
ஆரியமுள்	கசச	சாற்றிய	கசச
ஆவனவுமாகா	கசச	சின்தைகதி	கசச
ஆற்றலழியு	கசச	சிந்திரீக்த	கசச
இம்மை மறுமை	கசச	செய்யாமொழுக	கசச
இன்பமுந் துன்ப	கசச	தப்பாமுத்த	கசச
இன்பம் பொரு	கசச	தானார்மலர்	கசச
உப்பக்க	கசச	தானேமுழு	கசச
உள்ளக்கமல	கசச	திருத்தரு	கசச
உள்ளுதலுள்ளி	கசச	தினையளவு	கசச
எப்பொருளு	கசச	தேவீற்சிறந்த	கசச
எல்லாப்பொருளு	கசச	நாடாமுத	கசச

திருவள்ளுவமாவை

மான்மறையின்	கசச	மாலுங்குறளாய்	கசச
மந்தபொரு	கசச	மும்மலைபு	கசச
மாயிரநான்கில்	கசச	வள்ளுவர்	கசச
மாவர் திருவள்	கசச	வீடொன்று	கசச
மூலிருத்த	கசச	வெள்ளி வியாபும்	கசச
மொய்ப்பால	கசச	வேதப்பொருளை	கசச
மணற்கிளைக்க	கசச		

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்

கழக வெளியீடுகள்

*அரசினரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பெற்றன

இலக்கண, இலக்கியம்

	ரூ-அ.
தொல்-எழுத்து நச்சினாக்கினியம்	4 0
தொல்-சொல்-சேனாவரையம்	3 8
*ன்னூல் மூலம் (பாக்கட்)	0 3
ஐந்திலக்கணம் பகுதி-க	0 12
ஐருக்குறள் மூலம் (பாக்கட்)	0 8
ஐருக்குறள் உரை (அதி. 11-20)	0 5
நாலடியார் உரை	1 0
* ஷே. மாணவர் பதிப்பு	0 12
நவவழி நூற்பது உரை	0 5
* இன்னு நூற்பது	0 5
* கார் நூற்பது உரை	0 5
* இனியவை நூற்பது உரை	0 5
* நானூற்பது உரை கலிக்கா	1 8
* திணைமொழி ஐம்பது உரை	0 5
* சோமேசர் மூதுமொழி வெண்பா உரை	1 12
நளவெண்பா உரை (கலிக்கா)	1 4
* ஷே. மாணவர் பதிப்பு	0 12
கைடத மூலம் ராப்பர்	1 4
ஷே. (கலிக்கா)	1 8
* திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்துத்தாதி உரை	1 4
குமரகுருபரசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு	-
குறிப்புரைபுடன்	8 8
மதுரைக்கலம்பகம் உரை	0 8

கஎடு

சைவசித்தாந்தக் கழக வெளியீடுகள்

ரூ-அ.

திருவாதவூதர் புராணம் குறிப்புரையுடன்	0 8
நீளுக்கியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்	0 5
ஷை மூலமூர் உரையும்	0 8
திருவிளையாடல் காண்டம்	
மதுரைக் காண்டம் உரை	8 12
கூடற்காண்டம் உரை	7 8
திருவாலவாய்க் காண்டம் உரை (அச்சில்)	

நீதி நூல்கள்

*நீதிநெறி விளக்கம் உரை	0 4
*ஆத்திருமுடி உரை	1 1½
*கொன்றைவேந்தன் உரை	0 1½
*கல்வழி உரை	0 2
*மூதுரை உரை	0 1½
*நன்னெறி உரை	0 2
*வெற்றிவேற்கை உரை	0 3
*உலகநீதி உரை	0 2½
நீதிநூற்கொத்து உரை (7 நூல்கள்)	1 6

சித்தாந்த நூல்கள்

திருமுறை சம்பந்தர் தேவாரம் கலிக்கா	7 8
ஷை ரெக்கசன்	8 0
அப்பர் தேவாரம் கலிக்கா	6 8
ஷை ரெக்கசன்	7 0
சுந்தரர் தேவாரம் (அச்சில்)	
சித்தாந்த சாத்திரம் 14-ன் மூலம்	2 8
சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் (இருவருரையுடன்)	4 8

கவிதை

சைவசித்தாந்தக் கழக வெளியீடுகள்

	ரு அ.
சிவதத்துவ விவேகம் உரை	0 5

சுதர்வேததாற்பரிய சங்கிரகம்	0 8
சைவசித்தாந்த உண்மை வரலாறு	0 8
ஞானமீர்தக்கட்டி	0 4
சித்தாந்தப் பிரகாரிகை	0 8
பூப்பிள்ளை அட்டவணை	0 3
திரிபதார்த்த சித்தினை	0 8
சைவசித்தாந்த விளக்கச் சுருக்கம்	0 1
சைவசித்தாந்த சந்தானஞ்சாரியர் வரலாறும் தூல்களும்	0 8
சைவப்பிரசாசனம்	1 0
சைவசித்தாந்த உரைக்கொத்து (7-ஆல்கள்)	2 0
வடமொழிச் சுருதி சூக்திமாலை	3 0
ஸ்ரீசிவஞான சுவாமிகள் பிரபந்தம் முதற்பாகம்	1 12
சுழ்ப்பராமாயண முதற்செய்யுட் சங்கோத்தர விருத்தி	0 8
சிவசின்னங்க ளாணிவகைகள்	0 1
இந்து சமயங்களின் சுருக்க வரலாறு	0 8
மாதிருக்கும் பாதியன்	0 1
சைவசமய வளர்ச்சி	0 1
திருக்கைலாய ஞானவுலா உரை	0 5

புகழ்நூல்கள்.

சேக்திமார் பிள்ளைத்தமிழ் உரை	0 10
குலசைப் பிள்ளைத்தமிழ், உலா	0 8
விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்	0 8
திருக்கென்னாப் பிள்ளைத்தமிழ்	0 6

கவை

சைவசித்தாந்தக் கழக வெளியீடுகள்

	ரூ.அ.
அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்	0 8
அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு மூலம்	0 8
அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு உரை	1 12
திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு மூலம்	0 8
திருவாசக மூலம் பாக்கட்	1 8
ஷட ரெக்கசைன்	8 0

திருவடிப் புகழ்மாலை மலர்-க

60டி

மலர்-உ

,,

மலர்-12

நமச்சிவாயமாலே உரை

திருமுருகாற்றுப்படை மூலம்

திருசெந்திற் கலம்பகம்

கந்தரலங்காரம் கந்தரனுபுகள்

கந்தரந்தாதி

திருவகுப்பு-(25-வகுப்புகள்)

கந்தர் கலிவெண்பா உரை

திருத்தணிகை யாற்றுப்படை

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

அருட்பா மூலம்

திருப்புகழ்த்திரட்டு (105)

முருகன் புகழ்மாலை

	0	8
	0	8
	0	2
	0	2
	0	2
	0	4
	0	3
	0	2
	0	5
	0	6
	0	2
	0	1
	2	0
	0	8
	(அச்சில்)

உரை நடை நூல்கள்.

* அறிவுரைத்திரட்டு	0	12
* சீவகாருணிய ஏழுக்கம்	0	4
* மனுமுறைகண்ட வாசகம்	0	8
ஷை கலிக்கா	1	0
அரத்தநாசாரியார் சரித்திரம்	0	4

கௌ

P RAMANATHAN, K.T., K.C. C.M.G.

Meenambal Press

The Hon Sir Ponnambala

K.T. K.C. M.

MANGAL A SULC

Lakshmi van Mahasaur
Maharajadhirajo Bhava
Sankararamanatha Kiru
Sampurnakamo Bhava

Gubha Hlasti